

అన్న కూడ నున్నే

నాలాగా.. మీలాగా.. మనందరిలాగా...

నాక్కి

ఘనడే

ఆదివారం :: 9 మే 2021

నేడు

అంతర్జాతీయ

మాతృదినోత్సవం

సందర్భంగా!!

- 8వ పేజీలో...

ట్రైక్ గ్రూప్

గ్లామర్స్

ఆకట్టుకున్నా
ప్రిరవడేది నటనతోనే
అని నమ్ముతుంది
నుస్రత్ భరూచా.
అందష్టేన రూపం,
అభినయ కౌశలం
రెండిటికీ
పోటీవెదుతూ టీవీ,
సినిమా, డిటీటీ
త్రైక్కులను
అలలిస్తోంది.

- ముంబైలో పుట్టిపెలిగించి నుస్రత్. తన్నీర్ భరూచా, తన్నిమ్ భరూచాల ప్రక్క సంతానం. కూతురు ఏది అడిగితే అది కాదనకుండా సమకూర్చినప్పటికీ అమె సినిమాల్లోకి వెళ్తానంటే మాత్రం 'నో'. లన్సూరు నుస్రత్ అమ్మానాన్నా. దాంతో వాళ్లకు తెలియకుండానే ఆడిషన్స్ అటండ అయింది. అలా 'కిట్టి పార్టీ' అనే టీవీ సిలీయల్కు సెల్క్ అయ్యింది.
- సాయంకాలానికల్లా ఇంటికి చేరుతూ.. తను టీవీ సీలియల్లో నటిస్తున్న విషయాన్ని తల్లి, తండ్రి దగ్గర దాచి పెట్టింది. ఆ తర్వాత సినిమా అవకాశాలు రావడంతో చెప్పక తప్పలేదు. వాళ్లూ ఒప్పుకోక తప్పలేదు.
- 2006లో 'కల్ కిస్సె దేఖా', 'జై సంతోషి మా' సినిమాలు చేసింది. వీటితో అమెకు పెద్దగా గుర్తింపు రాలేదు. 2010లో తెలుగులో శివాజీ హిరోగా నటించిన 'తాజ్ మహాలీ', తమిళంలో 'వాలిబా రాజా' చిత్రాల్లోనూ నటించింది. ఇవి అంతే.. నుస్రత్కు బ్రేక్ ఇవ్వలేకపోయాయి.
- అయితే, 2011లో విడుదలైన 'ప్ర్యార్ కా పంచ్ నామా' బ్లాక్ బాస్టర్ హిట్ కొట్టింది. అందులో బైనంటే కాదని.. కాదంటే బైననే ప్రేమికురాలిగా.. బ్యాడ్ గ్రీగా అమె కామెడీ ట్రైమింగ్ విమర్శకుల ప్రశంసలను అందుకుంది. అనేక అవార్డులూ అమెను వరించాయి. ఆ తర్వాత వచ్చిన ఆ సినిమా సీక్వెల్ 'ప్ర్యార్ కా పంచ్ నామా 2' కూడా సూపర్ హిట్ అయింది.
- 'సాఫనూ కే టిటూ కి స్విటీ', 'ప్రీమ్ గ్రేడ్' సినిమాలూ అమెకు మంచి పేరు తెచ్చిపెట్టాయి.
- ప్రస్తుతం వెబ్ దునియాలోనూ తన సత్కృతాంగా అమెను వరించాయి. నెట్ప్లీక్స్ 'అజీబ్ దాస్తా' లో చెల్లెలి భవిష్యత్తు కోసం పోరాదే అక్కగా మెప్పించింది.

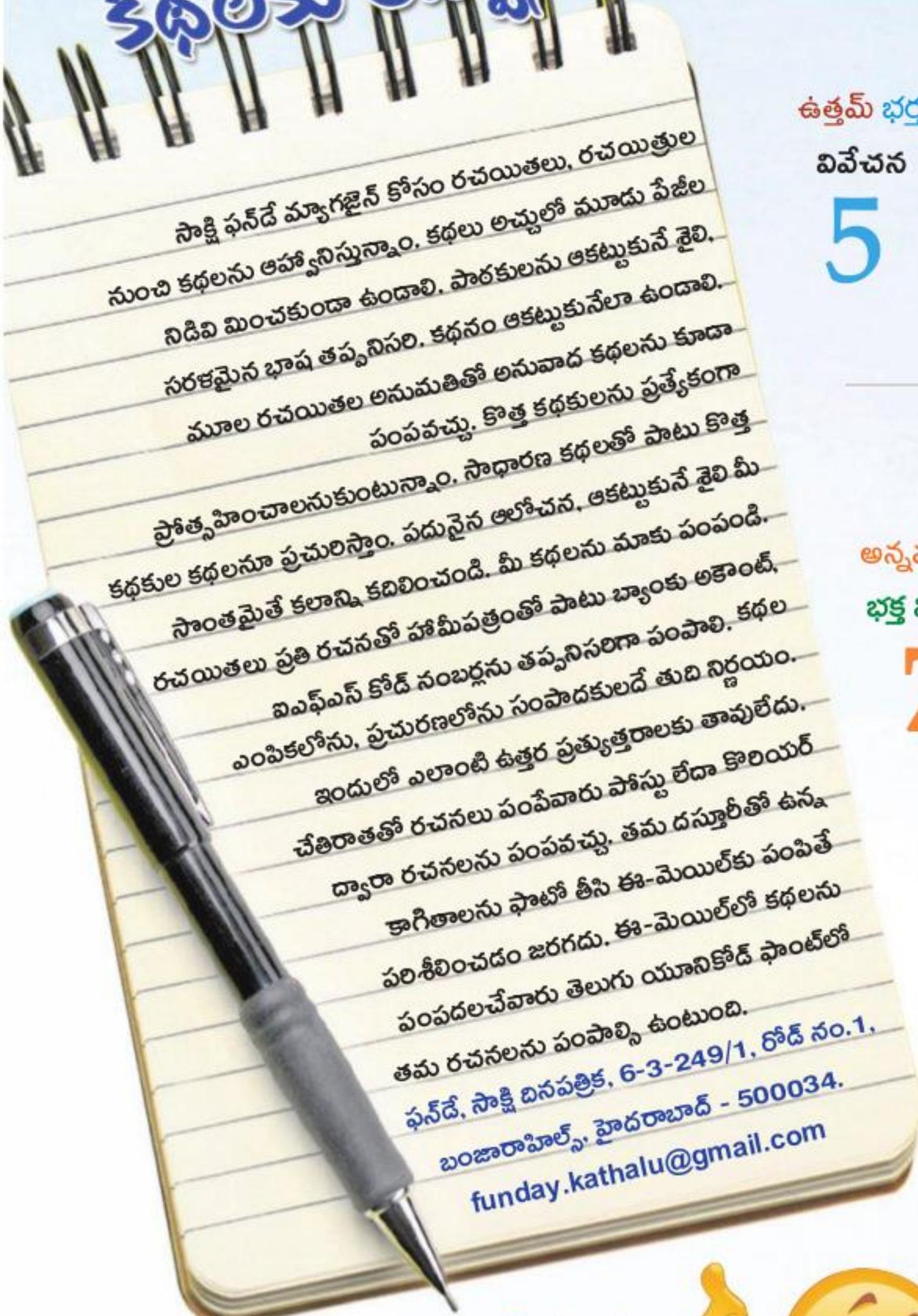

“ నటన అంటే ఆపూమాపీ కాదని, ఇందుకు బాగా కష్టపడాలనే సత్యం టీవీలో నటిస్తున్నప్పాడే తెలిసింది. అభిగాంధి హిరో కంటే హిరోయిన్ కెరీర్ తొందరగా ముగిసిపోతుంది. అందుకే ఉన్నన్నాళ్ల మంచి సినిమాలు ఎంచుకుని సంతోషంగా గడపడానికి ఇష్టపడతాను.

- నుస్రత్ భరూచా

నిర్వహణ: దీపిక కొండి

కథలుకు ప్రహోదా

తెలివి

భార్య: మనిష్ఠరిలో ఎవరు తెలిపైన వాళ్లు? మీరా..నేనా?

భర్త: డాట్ ఎందుకు? నువ్వు! లేకపోతే నన్నెందుకు పెళ్ళిచేసుకునేదానివి?!

• మీకు తెలుసా

చూయింగ్ గమ్ నమిలితే జ్ఞేలే

ఎక్కడపడితే అక్కడ ఉమ్మేయడం, బిసారంగ ప్రదేశాల్లో మూత్ర వినర్జన చేయడం సింగపూర్లో నేరం. ఈమేరకు చట్టమూ ఉంది అక్కడ. అలాగే చూయింగ్ గమ్ నూ బ్యాంక్ చేసింది. పరిసరాల, పరిశుప్త నేపథ్యంలో 1992 నుంచి ఈ సిపేధం అమల్లో ఉంది. అయితే కొన్ని రకాల వైద్య చికిత్సలు, దంత సంబంధమైన, నికోటీన్ గమ్, వంటి వాటికి మాత్రం వెనులుబాటు కల్పించింది. ఎప్పటి నుంచీ? అంటే 2004 నుంచి. ఈ వైద్య చికిత్సల్లో భాగంగా వాడుతున్న చూయింగ్ గమ్ నూ ఎక్కడ పడితే అక్కడ ఊసేయడానికి లేదు.

ఫన్డె మీర మీ అఖిప్రాయాలను, సూచనలను మాకు తెలియజేయింది.

ఎడిటర్, సాక్షి ఫన్డె funday.sakshi@gmail.com

బక్ డిస్ట్రిబ్యూటరీ: కుసుమ

● టాప్ స్టోర్స్

ఉత్తమ్ భర్త

వివేచన

5

అన్నమయ్య 3
భక్త విజయం

7

పనీర్ పాప్కార్డ్
స్టోర్

17

బుయాటీజర్

31

● బ్రిప్పుండం

మొండు మొర్స్యూల్స్.. ఆరు క్రిస్టల్స్

సంపాదించే సమయంలోనే నాలుగు రాళ్లు (డబ్బు) వెనకేసుకోవాలని అంటారు. కానీ, ఈ గ్రామ ప్రజలు మాత్రం నిజమైన బండరాళ్లను వెనకేసుకుంటారు. నిజం..! పైనాలోని పొజియబా గ్రామంలో యాంగ్లీ నది ఒడ్డున మూడు వేల ఎకరాలకు పైగా గులక రాళ్ల బీచ్ ఉంది. ఏటా ఫిబ్రవరి నుంచి ఏప్రిల్ వరకు ఇక్కడ విలువైన, అందమైన, మృదుమైన రాళ్లను నీకలిస్తారు. వాటిని పర్యాటకులకు విక్రయిస్తూ.. ఏటా కోట్లలో వ్యాపారం చేస్తుంటి గ్రామం. వీటిల్లోని ఒక రాయి పదకొండు లక్ష్ల రూపాయలకు అమ్ముడు పాశియింది. అయితే, 2003 కిందటి వరకు ఇక్కడ ఈ జిజనెన్ ఉన్నే లేదు. ఒకరింజు ఓ జంట నదిలోని కొన్ని రాళ్లను తీసుకెళ్లి ఇంటల్లో పెట్టారట. వాటితో వాళ్ల ఇంటికి అందం వచ్చిందని, వారే ఈ వాళ్ల పాశారం మొదలు పెట్టారనే కథ ఒకటి ప్రచారంలో ఉంది. దీంతో, మొదట గృహ అలంకరణ సామాగ్రి వ్యాపారంగా మొదలైన ఈ వ్యవహరిం.. ప్రసుతం మూడు మార్పుల్స్.. ఆరు క్రిస్టల్స్గా ప్రప్తిండంగా సాగిపోతోంది.

నాన్న మాల్తిభుషణిన సంగీతం..

శివసంకలీ శివానందలహరీ... రసికరాజు తగువారముకామా...
మది శారదా దేవి మంబిరమే... శేష్టైలావాసా శ్రీవెంకటేశా...
చూడాలని ఉంచి అమ్మా చూడాలని ఉంచి... నీలిమేఘాలలో గాలి కెరటాలలో...
కొండగాలి తిరిగించి.. గుండె ఊసులాడించి.. ఏటిలోని కెరటాలు ఏరు విడిచిపోవు...
ఒకటనేమిటి... వేల పాటలు నేటికి తెలుగు వాలి గుండెలను పారవశ్యంలో ముంచెత్తుతున్నాయి..
అనందంతో గుండె తడి చేసున్నాయి...
పాటలకు జీవం కలిగించేలా సంగీతాన్ని అందించారు పెండ్యాల నాగేశ్వరరావు..
కుటుంబంలో పిల్లలతో అతి సామాన్యాడిలా ఉండేవారు అంటున్నారు
పెండ్యాల రెండవ కుమార్తె డా. సుజాత

నాన్నగారు గుంటూరు జిల్లా పటుకూరులో 1917లో పుట్టారు. సీతారామయ్య, వెంకమ్మ తల్లిదండ్రులు. నాన్నగారి అరు నెలల వయసులోనే వారి తల్లిగారు స్వగ్రస్థులయ్యారు. తాతగారు రెండో వివాహం చేసుకున్నారు. ఆవిడ నాన్నగారిని సపతి కొడుకులాగే చూశారు. తాతగారి దగ్గరే సంగీతంలో ఓంపూలు దిద్దారు. నాన్న ఎడో తరగతి చదువుతుండగా డబుల్ ప్రమోఫ్స్ వచ్చింది. తాతగారిని జీతం కట్టమని అడిగితే, ఆయన కట్టలేదు. అందువల్ల నాన్న పెద్దగా చదువుకోలేకపోయారు. నాన్నగారి నాయనమ్మ సుబ్బమ్మగార్ నాన్నను పెంచి, పెద్ద చేశారు. ఆవిడనే 'అమ్మా!' అని పిలిచేవారు. ఆవిడ సీత అనే అమ్మాయితో నాన్న వివాహం జరిపించారు. ఒక అడపీల్ల పుట్టేవరకు నాయనమ్మ జీవించి ఉన్నారు. కన్సుతల్లిని చూడలేకపోయారన్న బాధ నాన్నను జీవితాంతం వెంటాడింది. మాతో 'అమ్మా! మీరు అదృష్టవంతులు, తల్లి ప్రేమకు నోచుకున్నారు' అనేవారు. నాన్న స్వార్పచిన 'చూడాలని ఉంది' పాట నాన్న గుండె

లోతుల్లో నుంచి వచ్చింది. తనను సపతి తల్లి సరిగా చూడకపోయినా, ఆవిడ పీల్లల్ని తన సాంత తమ్ముళ్లు, చెల్లెళ్లగానే చూసుకున్నారు నాన్న. తెల్లటి బెంగాలీ పంచె కట్టుతో, తెల్లటి గ్లాసోగ్ జూబ్స్కి బంగారు గుండీలతో ఉండే వ్యాలలో నాన్న స్వచ్ఛంగా కనిపిస్తారు.

బాగా చదివించారు..

నాన్నగారికి మేం నలుగురు ఆడపీల్లలం. నిర్మల, సుజాత, వనజ, మంజుల. 'అయ్యా! నలుగురు ఆడపీల్లలు' అనే భావన ఉండేది కాదు. సంగీతంలో ఎత్తుకి ఎదగలేమనుకున్నారో ఎమో, మమ్మల్ని బాగా చదివించారు. నాన్న మాతో అన్ని విషయాలూ స్నేహంగా చర్చించేవారు. ఒకసారి నాతో, 'అమ్మాయా! తలకాయ అటుఇటు కదువుతుంటే నీళ్ల చప్పుడు వస్తోంది. తలలో నీళ్లనుట్టున్నాయి' అన్నారు. 'ఎమీ లేదు నాన్న' అంటే, 'అంతేనంటావా' అన్నారు. ఆయన గొంతులో పలికే మాటలో మాధుర్యం, చేతిరాతలో అందం ఉంటాయి.

అరబి ఆకుల్లో భోజనం

మాది సంప్రదాయ బ్రాహ్మణ కుటుంబం. ఇంట్లో చాలా సంవత్సరాల వరకు భోజనాల బల్ల కూడా లేదు. అమ్మ మడి కట్టుకుని వంట చేసి, అరబి ఆకులు వేసి వడ్డిస్తుంటే, అందరూ జోకులు వేసుకుంటూ నవ్వుకుంటూ భోజనం చేసేవారు. నాన్న సినిమా రంగంలో ఉండటం వల్ల, మా మావయ్య, బాబయ్యలు సినిమా అపకాశాల కోసం ప్రయత్నించటానికి మా ఇంటికి వస్తుండేవారు.

నాన్నగారు ఏం చేసేవారు...

నాన్న సినిమాలలో బిజీగా ఉన్న రోజుల్లో మాడు పీపులు పనిచేసేవారు. పొద్దున్న ఎనిమిదికి వెళితే, ఇంటికి వచ్చేసరికి రాత్రి రెండయ్యేది. ఈ సందర్భంగా నాన్న చెప్పిన ఒక సంఘటన గుర్తుకు వస్తోంది. 'అనురాగము విరిసేనా' పాట చేస్తున్నప్పుడు, ఆఫీసు పక్కింటివారు ఆ పాట వినటం కోసం పనులన్నీ మానుకుని కూర్చునేవారట.

ప్రతీ పాటు ఓ పరీక్ష

నాన్న ప్రతి పాటను ఒక పరీక్షగా భావించేవారు. పాట రికార్డింగ్ అయ్యాక, ఆఫీసు బాయ్ సైతం 'బావుంది' అన్న తరవాతే ఓకే చేసేవారు. ఓకే చేశాక కూడా ఎక్కడైనా తనకు నచ్చలేదనిపిస్తే, మరుసటి రోజు మళ్లీ మార్చేవారు. ఎన్ని రికార్డింగులు చేసినా ఇరిటేట్ అయ్యేవారు కాదు. కొన్ని పాటలు స్వరపరుస్తున్నప్పుడు 'అను ఈ పాట అందరూ వింటారా?' అనుకునేవారు. 'మీరజాలగలడా నాయానతి...' పాట ప్రేక్షకులకు నచ్చిందో లేదో తెలుసుకోవాలని, ఆంధ్రలో సినిమా ధియెటర్లో ప్రేక్షకుల మధ్యన కూర్చుని గమనించారట. వారంతా సంతోషంతో తలలాడిస్తుంటే, 'నా పాటలు నిలిచిపోతాయి' అని తృప్తి పడ్డారట. నాన్న ఒకసారి ఒక పెళ్లికి పెళ్లినప్పుడు అక్కడ 'శివశంకరి..' పాట వస్తుంటే, వింటూ తాళం వేస్తున్నారట. నాన్న వెనకాల కూర్చున్న ఒకాయన, 'ఆయను చూడండి ఎదో పెద్ద సంగీతం విద్యాంసుడిలా తాళం వేస్తున్నారు' అంటే అప్పుడు అక్కడ మరో పెద్దాయన 'ఆయనే పెండ్యాలగారు' అన్నారట. ఆ అంశం ఒక పత్రికలో ప్రచరిస్తే, అది నాన్న భద్రంగా దాచుకున్నారు. **నాన్న చెబతే అదే పైనల్రే...**

కాలేజీల వారు నాన్నను జడ్డిగా పిలిచేవారు. సినిమాలో అపకాశం కోసం చిన్న, పెద్ద తేడా లేకుండా పాడుతుంటే విని, 'బాగా పాడారు కానీ మీ ఊరు వెళ్లిపోండి' అనేవారు. 'బాగా పాడారు' అనేది వారిని తృప్తి పరచడానికి, 'వెళ్లిపో'మనటం వాళ్ల శ్రేయస్తు కోరి. సినిమా సంగీతానికి ఏ గొంతు ఎలా ఉంటే బావుంటుందో నాన్నకు బాగా తెలుసు. 'పెండ్యాలగారు మెచ్చుకున్నారంటే, వాళ్ల అదృష్టవంతులు' అనుకునేవారు. ఘుంటసాల గారి గొంతును 'పెండ్యాల గారు అర్థం చేసుకున్నట్లుగా ఎవ్వురా అర్థం చేసుకోలేదు' అన్నారు కొందరు విమర్శకులు. పి. సుశీల, ఎస్. జానకి వంటి ఎంతో మంది గాయకులను నాన్నగారే సినిమా పరిశ్రమ కు పరిచయం చేశారు. నాన్న వ్యక్తిత్వం ఎవరెస్ట్ కంటి గొప్పది.

డా. సుజాత

కాంబినేషన్స్ వంట చేసేది...

అమ్మున్నాన్నలది అన్యోన్య దాంపత్యం. ప్రేమ, ఆప్యాయతలను అర్థం చేసుకోవటమే దాంపత్యం అని వారిని చూస్తే అర్థమధుతుంది. భోజనం చేసేటప్పుడు, అమ్మ మారు పడ్డింపు అడిగితే, 'పడ్డ' అని నాన్న అంటే, 'ఏం వంట బాలేదా' అని అడిగిది. 'సీతమ్మా ఈ రోజు వంట బాగుంది' అని నాన్న అంటే అమ్మ ఆనందపడేది. నాన్నకి కాంబినేషన్స్తో వంట చేసేది. తోటకూర - మళ్లిగ పులుసు, కండి పచ్చడి - పచ్చి పులుసు, కొబ్బరి కాయ - మామిడి కాయ పచ్చడి, గారెలు - అల్లం పచ్చడి. నాన్నకి అల్లం గారెల పచ్చడి ఇష్టం. ఆయన ఎన్ని తినగలరో అమ్మకి మాత్రమే తెలుసు.

ఎంత ఇష్టమో..

‘పెండ్యాల గారు ఈ పాట పాడండి’ అని బంధువులు అడిగిన పాటను ఎంతో పరపణతో పాడేవారు. ఆయనకు నచ్చిన ప్రేక్షకులు వారే. నాన్న మంచి మూడీలో ఉన్నప్పుడు ‘ఒక్క పాట పాడు నాన్న’ అని మేం అడిగితే ‘జ్ఞాపకం లేదమ్మా’ అనేవారు. ‘మేం అందిస్తాం నాన్న’ అంటే పాడేవారు. నాన్న చాలా గుప్పదానాలు చేశారు. ఆకలితో ఉన్నవారికి జేబులో ఎంత ఉంటే అంత ఇచ్చేసేవారు. ఒకసారి ఒక కుర్ర వాడికి పావలా ఇచ్చారటం. ఆ రోజుల్లో కానీలు ఉండేవి. అది చూసిన మా బాబయ్య (నాన్న సవతి తమ్ముడు), అన్నయ్య దేవుడు అని మాతే త చాలా సార్లు చెప్పాడు. సినీ ముఖ్యజీవియ్యన్న అసోసియేషన్ కోసం నాన్న చేసిన కృషి ఫలితంగా ఇప్పుడు చాలామందికి పెస్తన్న వస్తున్నాయి.

ఆరాధ్య దైవం శ్రీనివాసుడు..

నాన్నకు దైవభక్తి ఎక్కువ. ‘వేంకటేశాయ నమః’ అంటూ పూలతో ఆత్మారూపం చేసేవారు. ఆయన ఆరాధ్య దైవం వెంకటేశ్వరస్వామి. వారానికోసారి తిరుపతి వెళ్లేవాళ్లం. నాన్న తిరుమలలో చేయించిన సేవ లేదు. వెంకటేశ్వర స్వామి మీద స్వరపరిచిన పాటలు భక్తిలో లీనమై చేశారు. ‘శేష శైలావాసా శ్రీవెంకటేశా’ పాటను అందరూ ఇప్పటికీ కీర్తన అనుకుంటారు. నాకు నాన్న స్వరపరిచి, మంగళంపల్లి బాలమురళీ కృష్ణ గారు పాడిన ‘ఏటిలోని కెరటాలు..’ పాట చాలా ఇష్టం.

ఒకే టేక్లో తివసంకరి..

వేటూరి గారు విజయవాడ ఆకాశవాణి వారి కోసం రచించిన ‘సిరికాకొలను చిన్నది’ రూపకాన్ని నాన్న స్వరపరిచారు. నాలుగైదు

సినిమాల్లో చిన్నచిన్న పాతలు వేశారు. జగేదకవీరుని కథ చిత్రంలోని ‘శివసంకరి..’ పాటను ఘంటసాల గారితో బాగా ప్రాక్టీస్ చేయించి, ఒకే టేక్లో ఒకే చేశారు. విజయానంద చంద్రిక అనే కొత్త రాగాన్ని కనిపెట్టి, ‘జయబేరి’ చిత్రంలో ‘రసికరాజ తగువారము కామా’ పాటలో ఆ రాగం వాడారట. ‘శ్రీఘంటసాల పంచరత్నములు’ పేరుతో వెలువడిన పదు పాటలలో, నాన్నగారు స్వరపరిచిన ‘మది శారదా దేవి’, ‘శివసంకరి’, ‘ముక్కేటి దేవతలు..’ పాటలు ఉన్నాయి. పెద్దలంతా నాన్నను మాస్టరూ అంటే, నాన్న ఘంటసాల గారిని ‘మాస్టరూ’ అనేవారు.

గణపతిం భజే...

1976 డిసెంబర్లో గుంటూరులో పెద్ద సన్నానం చేశారు. సకల గాయక సంగీత విభావరి పేరున సినీ కళాకారులు నాన్నగారి సమక్షంలో పాడారు. నాన్నకు ‘సంగీత సాహూట్’ బిరుదు ఇచ్చారు. వైజ్ఞానికోలో 1983లో పూర్కుంభం, వేదమంత్రాలతో, రోజు పూల బాటలో నడిపించి, సన్నానం చేశారు. ‘నన్ను దేవట్టి చేసేశారు’ అని నాన్న చెప్పారు. వాటు దేవట్టి చేశారో, నాన్నే దేవుడు అయ్యారో తెలియదు కానీ, అది జరిగిన కొద్ది కాలానికి నాన్న కన్నుమూరారు. ఆ రోజు వినాయక చవితి. అమ్మ ఉండ్రాట్లు, అల్లం పచ్చడి చేసింది. నేను మా వారు మధ్యాహ్నం ఇంటికి వెళ్లేసరికి నాన్న భోజనం చేసి, పడక్కుర్చీలో కూర్చుని ఆయాసపడుతున్నారు. హస్పిటల్కి చేరుకునేసరికి కార్టియాక్ అరెస్ట్స్తో అంతా ఆయపోయింది. అన్ని ఊళలో ఈ వార్తను కరపత్రాలు గా పంచారు. ‘వాతాపి గణపతిం భజే’ అని సంగీతాన్ని ప్రారంభించిన నాన్నగారు ఆ గణపతి పుట్టినరోజు నాడే ఆయనలో పక్కమైపోయారు.

సంభాషణ: వైజయంతి పురాణపండ

• వివేచన

ఉత్తమ భర్త

‘కన్యాదానం’ సినిమా రిపీట్ అయ్యంది. బీహార్లో సుతంగంజ్ దుర్గమ్మ అలయంలో ఓ భర్త తన భార్యకు మళ్ళీ పెళ్లి చేశాడు. కుటుంబమ్ముల సమక్షంలో ఆమె కోరుకున్నవాడితో వివాహం జరిపించాడు. అసలు కథలోకి వెళ్లే.. ఖగరియా జిల్లాకు చెందిన స్వప్న కుమారికి, సుల్తాన్ గంజ్కు చెందిన ఉత్తమ్ మండల్కి ఏడేళ్ కిందట పెళ్లి జరిగింది. అయితే తన భార్య స్వప్న.. రాజు అనే మరో వ్యక్తిని ప్రేమించిందని, ప్రేమిస్తూనే ఉండని తెలుసుకున్న ఉత్తమ్.. మొదట్లో భార్యపై గొడవకు దిగాడు. ఆ రచ్చ కాస్త.. పంచాయితీ పెద్దల మధ్యకు వెళ్లింది. ఇలాగైతే పరిష్కారం కాదని భావించిన ఉత్తమ్.. భార్య స్వప్నకు, ఆమె ప్రేమికుడు రాజుకు పెళ్లి చెయ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. వారిని దుర్గాదేవి అలయానికి తీసుకెళ్లి కుటుంబ పెద్దల సమక్షంలో పెళ్లి చేశాడు. ఈ వార్త తెలియగానే ఊరి జనం పెద్ద ఎత్తున ఆ గుడికి చేరుకున్నారట. కొత్త దంపతులు ఉత్తమ్ కాళ్పై పడి తీర్చాదం తీసుకున్నారు. దీనిపై స్పందించిన ఉత్తమ్.. ‘విషయం తెలిశాక నేను కొంతకాలం కోపంగా, విచారంగా ఉన్నాను. కానీ ఏదొక పరిష్కారంతో బయటకు రావాలని నిర్ణయించుకున్నాను. నేను ఇలా చేయకపోతే ముగ్గురి జీవితాలు నాశనమయ్యాయి. ఇది మాత్రమే పరిష్కారం. ఇప్పుడు అందరం సంతోషంగా ఉండగలం’ అని చెప్పుకొచ్చాడు. అయితే ఈ కథలో కొనమెరుపు ఏంటంటే.. స్వప్న ఇద్దరు పెల్లల తల్లి. ఉత్తమ్, స్వప్నలకు పుట్టిన ఇద్దరు పెల్లలు ప్రస్తుతం ఉత్తమ్ దగ్గరే ఉన్నారు.

తొక్కుతో బ్యాగ్

• వైపులాయి

పండ్లు తిన్న తర్వాత వాటి తొక్కులను పాడేయకండి. ఎందుకంటే, వాటితోనే ఫాలోలో కనిపిస్తున్న బ్యాగు తయారు చేశారు. నిజం.. లండన్కు చెందిన ‘సన్నెనెట్ 155’ అనే వస్తు పరిశ్రమ.. ఇప్పుడు పండ్ల తొక్కులతో బ్యాగులను తయారు చేస్తోంది. డిజెనర్ జాన్స్ పోహిమేయర్, లోబ్జెక్టఫెల్ట్లు ఈ పర్యావరణ బ్యాగులను రూపొందించారు. వస్తాల సెల్యూలోనిక్ ఉత్పత్తి వ్యర్థాలు, వివిధ మొక్కలు, తొక్కుల మిశ్రమంతో స్టిర్మెన్ పలుచని తోలు లాంటి పదార్థం తయారు అవుతుంది. దానిని కత్తిరించి, కుట్టి మీకు కావాలిగ్న బ్యాగు తయారు చేస్తారు. అయితే, ఇవి ఎక్కువ మన్నిక రావు. పైగా నీరు, సూర్యరశ్మికి కరిగిపోతాయట. అది మంచిదే. ఎందుకంటే, సాధారణ పేపర్ బ్యాగ్ కంటే ఇది చాలా త్వరగా భూమిలో కలిసిపోయి పర్యావరణాన్ని కాపాడుతుంది. బాగుంది కడూ! త్వరలోనే ఈ బయోడిగ్రెడబుల్ బ్యాగు అందుబాటులోకి రానుంది.

• మొహబుతే

రాజ్

బిపాషా బసు.. గ్లామర్ ఫీల్డ్లో ఉన్న 'తెల్లరంగు' అబ్సేప్స్‌ను
అవతలికి నెట్టిన నటి.

దినో మోరియా... మోడల్స్ రాజుంప్ మీదే కాదు తెర మీదా
మెప్పించగలరని చూపించిన నటుడు.
కలిసి ఉన్న లేకపోయినా స్నేహితులుగా ఒకరనొకరు
గారవించుకోవాలి.. ఒకరికోసం ఒకరు నిలబడాలని
నిరూపించిన జత ఇది.

ప్రేమను విఫలం చేసుకున్న వ్యక్తులుగా చిత్రీకరించే కంటే
మైత్రిని కావాడుకున్న జంటగా ఏళ్లను వర్ణించడం సబబు.

బిపాషా ప్రమ్ కోల్కతా, డినో ప్రమ్ బెంగళూరు..
దాదాపు ఇద్దరూ ఒకేసారి ముంబై చేరారు మోడలింగ్ కోసం.
కెరీర్ మొదటి నుంచీ ఈ ఇద్దరు మంచి స్నేహితులు.
బాధనూ, సంతోషాన్ని కలిసే పంచుకున్నారు. అరకొర
అవకాశాలతో ఆర్థిక ఇబ్బందులు పడున్నప్పుడు డబ్బు ఆదా
చేయడం కోసం.. ముంబైలోని 'జె హింద్' హోటల్లో పది
రూపాయలకే దొరికే తాలీనీ కలిసే తిన్నారు. 'పది
రూపాయల ఆ తాలీలో అన్నం నేను తింటే చపాతీలు డినో
తినేవాడు. ఒక్కొసారి సంగం అన్నం, సగం రొట్టెలను
పంచుకునే వాళ్లం. ఇలా ఒకటి, రెండు రోజులు కాదు కొన్ని
నెలలు గడిపాం' అంటుంది బిపాషా. కష్టసుభాల్స్ జంటగా
చేసిన ఆ ప్రయాణమే వాళ్లిద్దరినీ ప్రేమికులుగా మార్చింది.
1997నాటి ఈ ముచ్చట అప్పటి పేజ్ త్రీకే కశు తెచ్చింది. ఎవర్లికలోని ప్రేజ్ త్రీని తిరగేసినా... ఈ జంట పొటోలు.. ఆ
ప్రేమ కబ్బర్. మోడలింగ్ ఫీల్డ్ ఈ ఇద్దరినీ 'త్రేజీ కపుల్గా
పిలుచుకుంది.

రాజ్...

మోడలింగ్‌లో వస్తున్న పేరు, ప్రతిష్టలను ఆస్యాదిస్తూ
బిపాషా ఆనందంగానే ఉంది. అంతకుమించి ఆశలు, లక్ష్యాలు
ఎమీ పెట్టుకోదలుకోలేదు ఆమె. కానీ డినోనే అక్కడితో
ఆగిపోవాలనుకోలేదు. అతని విషయంలోనే కాదు బిపాషా
విషయంలోనూ. 'నీ టాలెంట్‌ను మోడలింగ్‌కే పరిమితం
చేయకు. సిల్వర్ స్ట్రీన్ మీదా కనిపించాలి నువ్వు. సినిమాల్స్
చాస్ట్‌ల కోసం ప్రయత్నించు. నేనూ ఆ అడ్మిషన్స్‌నీ
పరీక్షించుకుండామనుకుంటన్నా' అంటూ బిపాషాను
ప్రోత్సహించాడు. అనుకున్నట్టుగానే ఆ ప్రయాణమూ కలిసే
మొదలుపెటారు. అయితే బిపాషా తోలి సినిమా
'అజ్ఞనబీ'తోనే స్టార్డమ్ తెచ్చేసుకుంది. కాని డినో మోరియా
స్ట్రగుల్ కొనసాగింది. ఇండస్ట్రీ తీరు తెన్నులను బోపోసన పట్టి
తగ్గట్టుగానే తనను తాను మలచుకుంది బిపాషా. వెండితెర
వెలుగులో తన ప్రియ సభి వెలిగిపోవడం డినోకు
ఆనందాన్నిచ్చినా.. ఎందుకో తామిద్దరి మధ్య గ్యాప్
వచ్చినట్టు అతని మనసు గ్రహించింది. ఈ లోపే ఈ
ఇద్దరూ కలిసి నటించే ఆపర్యునిటీ వచ్చింది. అదే 'రాజ్'
మూవీ. సూపర్ హాట్ అయింది. సిల్వర్ స్ట్రీన్ మీదా ఏళ్ల
కెమిస్ట్‌కి తిరుగులేదని తేలింది. 'రాజ్'తో బిపాషా ఇటు
దర్జక, నిర్మాతలకే కాదు అటు హీరోలకు, అశేష ప్రేక్షక
జనానికీ అభిమాన తార అయిపోయింది. కాల్సీట్లు సర్దుబాటు

చేసుకోలేనంత బిజీగా మారిపోయింది. అదే సినిమా డినోకూ
అంతే పేరు సంపాదించి పెట్టినా అతను ఊహించినన్ని
అవకాశాలను షైడ్యాల్ చేయలేకపోయింది. ఆ కారణం
వలనో.. బిపాషా కూడా కెరిరే ముఖ్యంగా ప్రవర్తించడం
వలనో ఏమో కాని.. ఆ ఇద్దరి మధ్య దూరం
పెరిగిపోయింది. వాళ్ల నిలబడ్డ ప్రేమ తీరంలోని ఇసుక
జారిపోవడం మొదలైంది. ఇది 2002 నాటి సంగతి. ఏడేళ్ల
వాళ్ల అనురాగం తెలియకుండానే కరిగిపోయింది.

బైకవుతో ఎండ్ లయపోంది.

... అయినా ఆ ఇద్దరూ గౌడవపడలేదు. ఆమె సక్కెన్స్ ను
చూసి అతను ఈర్యాపడలేదు. టాప్ హీరోల్లో ఒకడిగా
లేనందుకు అతడ్డి ఆమె చులకన చేయలేదు.
ఆత్మియుడిగానే భావించింది. అతనూ అంతే.
ఇద్దరిలో ఎవరికి ఎప్పుడు ఏ సమస్య
వచ్చినా ఒకరికొకరు స్వాంతనగా
నిలుస్తారు. ఒకరి అభిప్రాయాలను,
న్యూయాలను మరొకరు
గౌరవించుకుంటూ మంచి
మిత్రులుగా కొనసాగుతున్నారు
ఇప్పటికీ.

'మా ఇద్దరి ప్రేమ గతం..
ప్రెండ్చిప్ వర్తమానం. గతాన్ని
తలచుకుంటూ వర్తమానాన్ని
సమస్యాత్మకంగా
మలచుకోవడం మా ఇద్దరి
సైజం కాదు. యవ్వనంలో
జరిగిన అధ్యాతం మా ప్రేమ.
పరిణతి చేర్చిన గమ్యం
ఇప్పటి మా స్నేహం.
బిపాషా.. గ్రేట్ హ్యామ్స్
బీయింగ్. తను నన్నెప్పుడూ
అత్యంత ఆప్టుల్లో ఒకడిగానే
చూస్తుంది. నాకూ తన
అంతే' అంటాడు డినో
మోరియా.

(వచ్చేవారం బిపాషా, జాన్
అల్పహమ్మల ప్రేమ కథ)

● ఎస్టార్

తిరుమలేశుని సంకీర్తనలలో తాళ్ళపాక వంశం

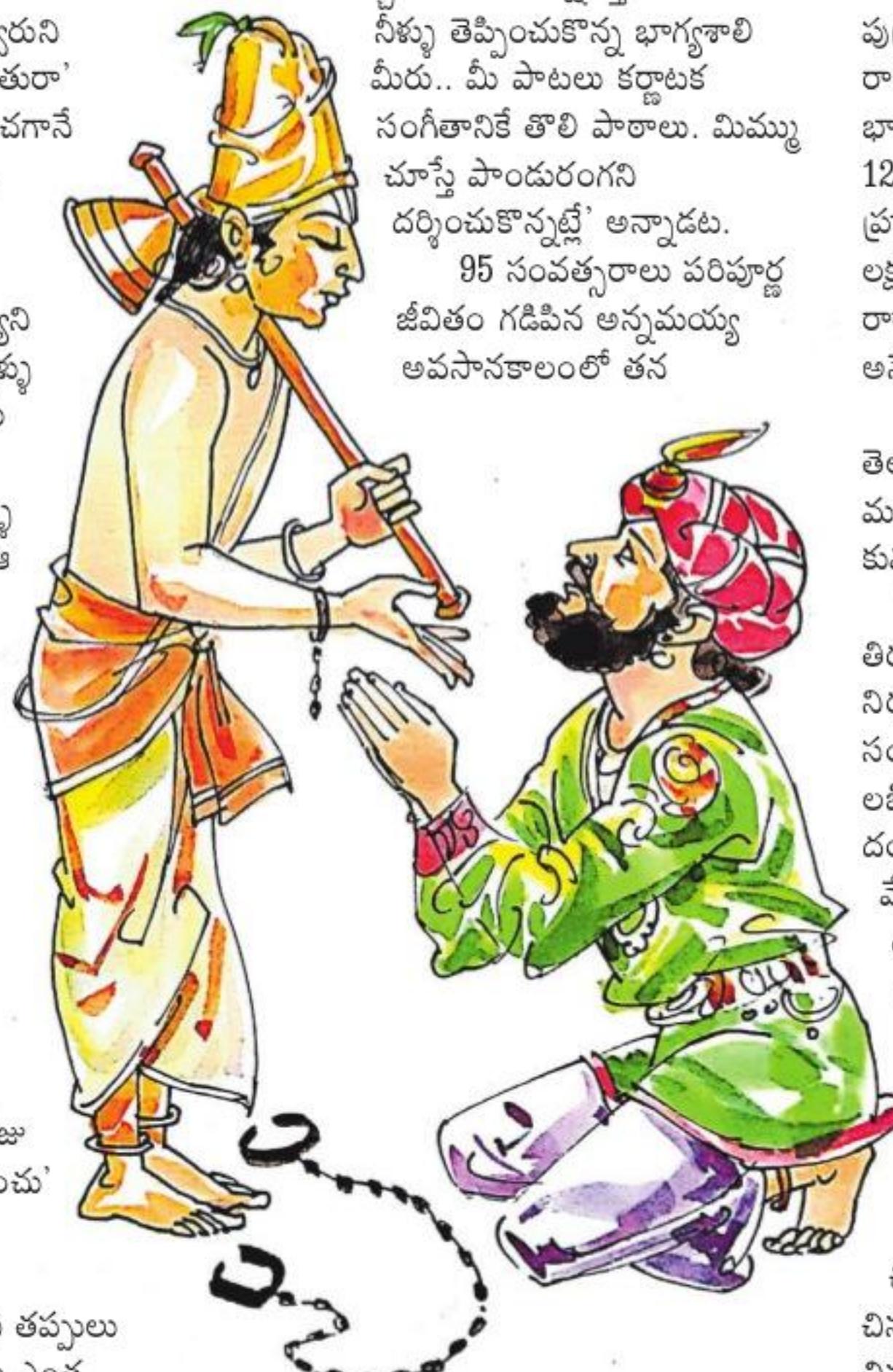
అలా సభలో పది మంది ముందూ తిరస్కారానికి గురికావడం రాజుకు తల తీసేనిసినట్టయ్యంది. అహం తలకెక్కిన రాజు అన్నమయ్యని చెరసాలలో వేయించాడు. అన్నమయ్య కాళ్ళకు, చేతులకు సంకెళ్ళు వేయించాడు. అన్నమా చార్యులు వేంకటేశ్వరుని వేడుకొంటూ ‘నీ దాను భంగము నీవు చూతురా’ అని కీర్తించాడు. అన్నమయ్య కీర్తన ముగించగానే అతని కాళ్ళకూ, చేతులకూ వేసిన సంకెళ్ళు తెగి నేలపై పడ్డాయి. అది చూసి ఆశ్చర్యపోయిన భటులు పరుగున వెళ్ళి రాజుకు విషయం తెలిపారు. రాజు ఆచార్యుని వద్దకు వచ్చి ‘నేను నమ్మను. ఈసారి సంకెళ్ళు మరింత గట్టిగా బిగించండి’ అని భటులను పొచ్చరించాడు. అంతటితో ఆగక, ‘ఏమయ్యా! ఈసారి పాటలు పాడి సంకెళ్ళు తెంచుకో చూద్దాం’ అని ఎగతాళి చేశాడు. ఆ మహాభక్తుడు రాజు అజ్ఞానానికి నవ్వకుని వేంకటేశ్వరుని కీర్తిస్తు పొట పాడాడు. రాజు కళ్ళెదుటే అన్నమయ్య సంకెళ్ళు తెగి కింద పడిపోయాయి. రాజు తన తప్పు తెలుసుకున్నాడు. ఆచార్యుని పాదాలపై పడి క్షమించమని వేడుకున్నాడు. అతడిని క్షమిస్తూ అన్నమయ్య, ‘రాజా! ఎప్పుడూ హరి భక్తులను బాధపెట్టవద్దు. భాగవతులను అవమానించడం భగవంతుని అవమానించడం కంటే తీవ్రమైనది. కలియుగంలో భగవంతుడు సంకీర్తనలతోనే సంతృప్తి చెందుతాడు. రాజు విష్ణువుతో సమానం. నీవు ధర్మరక్షణ గావించు’ అన్నాడు.

అన్నమయ్య చెప్పిన మాటలను శిరసావహిస్తానని, ఇంకెప్పుడూ అటువంటి తప్పులు చేయనని, తన ఆస్తానంలోనే ఉండమంటూ ఎంత బతిమాలినా వినలేదు అన్నమయ్య. రాజాస్తానం తనకు తగినది కాదని, ఇంతకాలం తనకు ఆశ్రయమిచ్చి ఆదరించినందుకు కృత్జ్ఞతలు తెలుకుంటూ అన్నమయ్య తిరుమల చేరాడు. తన జీషణివితాన్ని స్వామి సన్మిధిలో నిత్యారాధనలో, సంకీర్తనా దీక్షలో గడిపాడు. ఈ దశలోనే ఆధ్యాత్మిక సంకీర్తనలు అధికంగా రచించాడు. వేంకటాచలానికి సమీపంలో ఉన్న ‘మరులుంకు’ అనే అగ్రహంలో నివసించేవాడు. ఈ సమయంలో రాజ్యంలో కల్గొలాలు చెలరేగాయి. అంతఃకలహంలో రాజవంశాలు మారాయి. జీవితంపట్ల విరక్తుడైన అన్నమయ్య నిత్యసంకీర్తనలతో పాద్మపుచ్ఛేవాడు. అతని కీర్తనలలోనే మహాత్మ్యాన్ని కథలు కథలుగా వినిన ప్రజలు అతని సంకీర్తనా సేవకు తండ్రోపతండ్రుగా రాసాగారు. ఈ సమయంలో పురందర దాను తిరుమలకు వచ్చాడు. ఇద్దరూ వయోవృద్ధులు. భక్తుశ్రేష్ఠులు. విష్ణుసేవాతత్తురులు. సంగీత కళానిధులు. ఒకరినొకరు ఆదరంతో మన్మించుకొన్నారు. ‘మీ సంకీర్తనలు పరమ

మంత్రాలు. వీటిని వించే చాలు పాపం పటాపంచలోతుంది. మీరు సాక్షాత్తు వేంకటపతి అవతారమే’ అని పురందరదాను అన్నాడట. అప్పుడు అన్నమాచార్యుడు ‘సంధ్య

వార్యుకోవడానికి సాక్షాత్తు విరలునితోనే నీళ్ళు తెప్పించుకొన్న భాగ్యశాలి మీరు.. మీ పాటలు కర్ణాటక సంగీతానికి తొలి పాలాలు. మిమ్ము చూస్తే పాండురంగిని దర్శించుకొన్నట్టు’ అన్నాడట.

95 సంవత్సరాలు పరిపూర్ణ జీవితం గడిపిన అన్నమయ్య అవసానకాలంలో తన

కొడుకు పెద తిరుమలయ్యను పీలచి, ఇంక దినానికి ఒక్క సంకీర్తనకు తక్కువ కాకుండా శ్రీనివాసునకు వినిపించే బాధ్యతను అతనికి అప్పగించిన

అనంతరం దుండుభి నామ సంవత్సరం పాలుగా బహుళ ద్వాదశి నాడు (1508 ఫిబ్రవరి 23)

పరమపదించాడు. తామ్రపత్రాల మీద రాసిన

తెలుగు తిథుల ఆధారంగా అన్నమయ్య జనన,

మరణ దినాలు తెలుస్తున్నాయి. ‘పదకవితా

పితామహుడు’, ‘సంకీరత్స్వాచార్యుడు’,

‘పంచమాగమ సార్వభౌముడు’, ‘ద్రవిడాగమ సార్వభౌముడు’ - ఇవి అన్నమయ్యకు

సమకాలీనులు సాదరంగా ఇచ్చిన చిరుద నామాలు.

అన్నమయ్య సంకీర్తనా సేవ సంగీత, సాహిత్య,

భక్తి పరిపుష్టం. అధికంగా తెలుగులోనే పాడినా కొన్ని

పండల కీర్తనలను సంస్కృతంలోనే రచించాడు.

అయితే అప్పటిరోజులలో అన్నమయ్య మీద తమిళ,

కన్నడ భాషల ప్రభావం ఉండటం వల్ల ఆయా

భాషలకు చెందిన కొన్ని పదాలు కూడా అన్నమయ్య పదాలలో చోటు చేసుకొన్నాయి. తెలుగు

వ్యాపారిక భాష. మార్గ, దేశి సంగీత విధానాలు రెండూ అన్నమయ్య రచనలలో చూడచు.

అన్నమయ్య ‘యోగ వైరాగ్య శృంగార సరణి’ మొత్తం 32,000 సంకీర్తనలుగా రచించాడని అతని మనుమడు చిన్నన్న పేర్కొన్నాడు. అతని పుత్రవైత్రాదులు వీటిని రాగిరేకులమీద రాయించారు. ఆ పత్రాలను తిరుమలలో సంకీర్తనా భాండాగారంలో పాందుపరిచారు. అయితే ప్రస్తుతం 12,000 మాత్రమే లభిస్తున్నవి. రేకులమీద అంకెల ప్రకారం కొన్ని రేకులు లభించడంలేదు. సంకీర్తనా లక్షణమనే సంస్కృత గ్రంథం కూడా అన్నమయ్య రాశాడట. మంజరి ద్విపదలో ‘శృంగార మంజరి’ అనే కావ్యాన్ని రచించాడు.

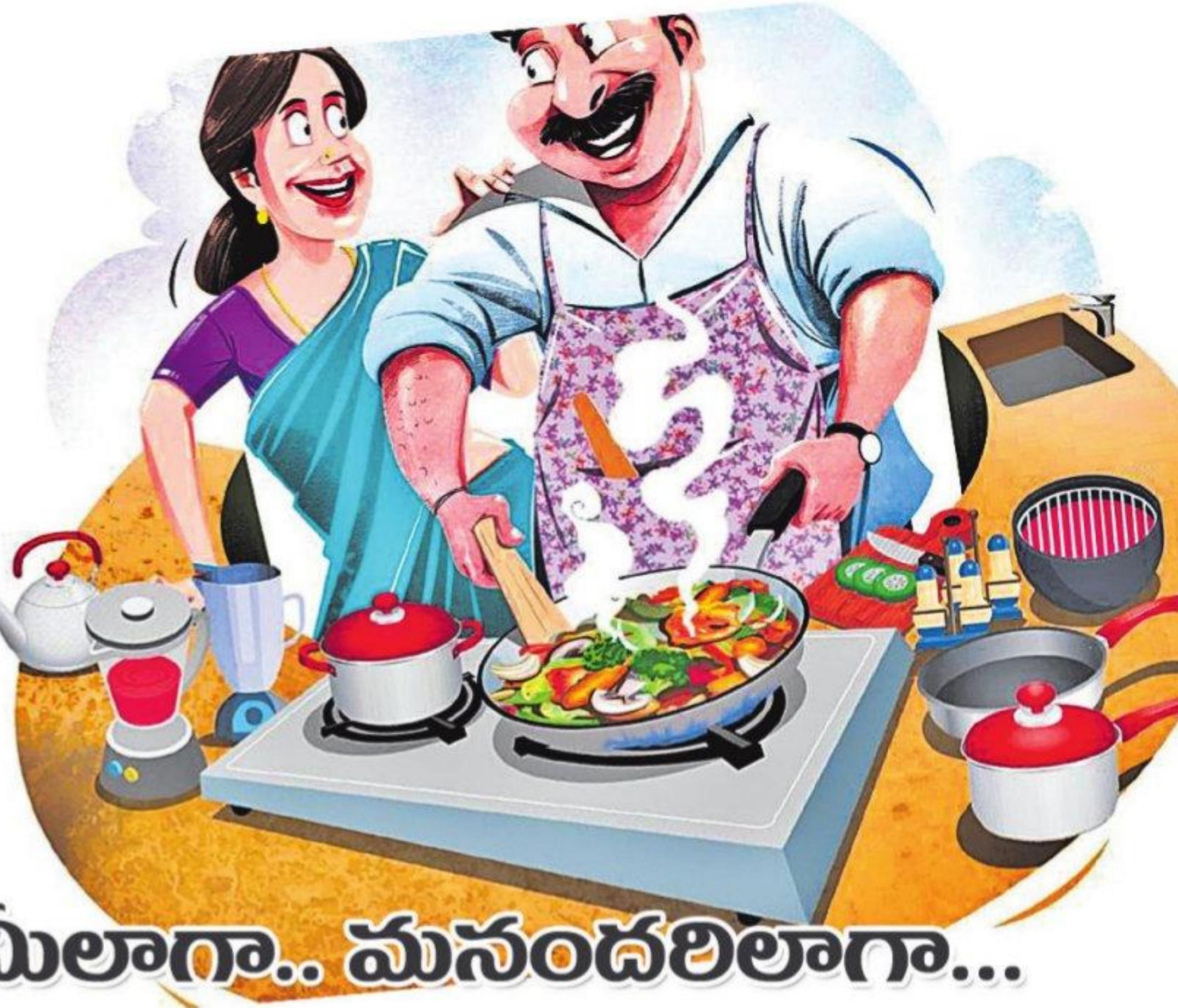
అన్నమయ్య భార్య తాళ్ళపాక తిమ్మక్క తెలుగులో తొలి కపయిత్రి. ‘సుభద్రా కళ్యాణం’ మంజరి ద్విపద కావ్యం రచించింది. ఈమె కుమారుడు నరసింహుడు.

అన్నమయ్య మరో కుమారుడు తిరుమలాచార్యుడు తండ్రి వలెనే సంకీర్తనా యజ్ఞం నిర్వహించాడు. ఇతని ఆధ్యాత్మ శృంగార సంకీర్తనలతో పాటు మరికొన్ని లఘురచనలు లభించాయి. వేంకటేశ్వర పచనములు, శృంగార దండకం, చక్రవాణ మంజరి, శృంగార వృత్త శతకం, వేంకటేశ్వరోదాహరణం, నీలి సీసశతకం, సుదర్శన రగడ, రేషణకార నిర్ద్రయం, అంద్ర వేదాంతం (భగవద్గీత తెలుగు అనువాదపచం), శ్రీ వేంకటేశ ప్రభాత స్తవం(ద్విపద), సంకీర్తనా లక్షణ వ్యాఖ్యానం వంటివి రచించాడు.

ఇతని భార్య తిరుమలయ్య. వారి కొడుకులు చిన తిరుమలయ్య, అన్నయ్య, పెదతిరువెంగళ నాధుడు,

చినతిరువెంగళనాధుడు (చిన్నయ్య లేదా చిన్నన్న), కోనేటి తిరువెంగళనాధుడు. చినతిరుమలయ్య తన తండ్రి, తాతలవలెనే ఆధ్యాత్మ, శృంగార సంకీర్తనలు రచించాడు. ఇంకా అప్పబూదండకం, సంకీర్తన లక్షణం (తండ్రి, తాతల సంస్కృత రచనలకు అనువాదం) రాశాడు. చినతిరుమలయ్య, అతని భార్య పెదమంగమ్మల కొడుకు తిరువెంగళపు అమరుక కావ్యానువాదం, అమరకోశానికి బాల ప్రభోధిక వ్యాఖ్య, ముమ్మటుని కావ్య ప్రకాశిక్కు సుధానిధి వ్యాఖ్య, రామచంద్రోపాభ్యానం వంటి రచనలు చేశాడు. పెద తిరుమలయ్య కొడుకు చిన్నన్న జనుల మనుసల పాందిన పరమ భక్తుడు, మహాగాయక

అమ్మ కురడి మనిషి

నాలాగా.. శీలాగా.. మనందలాగా...

అమ్మ.. వేకెన్ ఫర్ గ్రాంటెడ్

నాన్న.. భక్తితో ఇచ్చే గారవం

అమ్మ.. ఏమీ తెలియదనే అఖిప్రాయం

నాన్న.. అన్ని తెలుసనే నమ్మకం

అమ్మ.. జీతం అక్కద్దేని పనిమనిషి

నాన్న.. జీవితాలు నిలబెట్టే యజమాని

ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే బోలెదు వర్షనలు

అమ్మానాన్న గురించి. అన్నింట్లోకి.. నాన్నే మిన్న.

అన్ని భరంచేబి అమ్మ.

ఆత్మగారవ భంగపాటు నుంచి వెట్టి చాకిలి వరకు అవమానాలు అన్ని ఆమె ఖూతాలోనే.

వాటికోసం ఆమె పుట్టలేదు. అమ్మను వరించడానికి అవి వేచి చూడట్లేదు.

త్యాగం అమ్మకు పర్యాయ పదం కాదు. సహానం అమ్మ ఆస్తి కాదు.

భరించే శక్తి అమ్మకు పేటెంట్నివ్వలేదు. కడుపు నిండా తిండి,

కంటి నిండా నిద్ర అమ్మకూ అత్యవసరాలే. సరదాలు, సంతోషాలూ అమ్మకూ హక్కులే.

అమ్మ దేవత కాదు.. అభయహస్తం ఇవ్వడానికి.

అమ్మ రోబో కాదు.. కోలిందల్లా క్షణాల్లో చేసిపెట్టడానికి.

అమ్మ మనిషి... రక్తమాంసాలున్న మనలాంటి మనిషి.

అలసట, అనారోగ్యం, నీరసం, నిస్సేజం, నిస్పుహా ఆమెకూ అనుభవమే!

ఈ ఎరుక మనకు రావాలి. తేగల.. తెప్పించగల వ్యక్తి నాన్న. కుటుంబ సభ్యుల్లో వచ్చే

ఆ సాంయే అమ్మకు కానుక.. అంతర్జాతీయ మాతృభినోత్సవం సందర్భంగా!!

దూరదర్శన్ రోజుల్లో (1980లు) ఆహారంలో పరన్కు సంబంధించి ఒక యాడ్ వచ్చేది. వండిందంతా ఇంట్లో వాళ్ళకు పెట్టిస్తుంది ఆ ఇంటి ఇల్లాలు. ‘మరి మీకేది?’ అని అడిగితే.. ‘నాకేంటి ఈ కాస్తంత అన్నం చాలు. పచ్చడితో సరిపెట్టుకుంటా’ అంటుంది. దాని వల్ల పరన్, ఇతర పోషక పదార్థాలు అందవు. ఇంట్లో వాళ్ళకే కాదు మీకూ బలవర్కమెన ఆహారం కావాలి. మీరిలా మిగిలిన అన్నాన్ని పచ్చడితో సరిపెట్టుకుంటే కుదరదు’ అని వాయిస్ ఓవర్ వస్తుంది.. మహిళల్లో ఆరోగ్య స్పృహ కలిగించేలా.

ప్రైవేట్ చాసెషన్ కాలంలో (2020.. అంటే ఇప్పటికే..)

ఉదయం లేవగానే మామగారు తనకేం టిఫిన్ కావాలో ఆర్డర్ వేస్తారు. భర్తా తన ఫర్మాయిషన్ నిపిస్తాడు. పీల్లలూ వాళ్ళకు నచ్చిన బ్రైకఫాస్టుకు అర్థి పెట్టుకుంటారు. ఎమాత్రం వినుగు, ఇంకో మనిషి సహాయం లేకుండా కుటుంబ సభ్యులు కోరినవన్నీ క్లణల్లో వండిపెడుతుంది. ఇంటిల్లిపాదీ వాటిని ఆస్వాదించి ఆమె వైపు అభినందనగా చూస్తారు. ఆమె సంతృప్తిగా నిట్టారుస్తుంది. ఇది ఎమ్మెలీఅర్ వాళ్ళ ఇన్స్టంట్ పుడ్ వ్యాపార ప్రకటన. ఇంట్లో వాళ్ళ కోరికల చిట్టా తీసుకొని ఆమె వంటింట్లోకి వెళ్గానే ఆమెకు ఆరు

చేతులు వచ్చినట్లుగా గ్రాఫిక్స్ చేస్తారు.

1980లకు, 2020వ దశకానికి తేడా అది. ఒక్క ఎమ్మెలీరే కాదు రకరకాల బ్రాండ్ల నూనెలు, సాంబారు, మసాల పొడుల కంపెనీల వ్యాపార ప్రకటనలూ ఇదే ధోరణిలో కనిపిస్తున్నాయి. అరు చేతుల నూపర్ ఉమ్నీగా, తన ఆకలిని త్యాగం చేసి ఇంట్లో వాళ్ళ సంక్షేమమే లక్ష్యంగా జీవించే ఇల్లాలిగా మాత్రమూర్తిని చిత్రించున్నాయి.

అమ్మ అనే హోదా మీద అపోహలను

పెంచుతున్నాయి. తమ ఉత్సవులకు పేరుగాంచిన నటీమఱులను మోడల్గా పెట్టి అమ్మ అంటే బండెదు చాకిరి అనే తప్పుడు భావనలను ప్రచారం చేస్తున్నాయి. ఇవనీ మంచిగానో... చెడుగానో ప్రభావితం చేస్తాయని మానసిక, మార్కెట్ విల్సేపుకుల అభిప్రాయం.

మార్ఘకుండి

మొఫున్ మార్గుల్ (అమెరికన్ నటి, ట్రైన్స్ హ్యారీ భార్జు) చిన్నపుటి సంఘటన ఇది. సూక్ష్మల్లో ఇంటర్వెల్ బ్రైకిలో ఆమె టీటీ చూస్తుండగా ప్రాక్టర్ అండ్ గ్యాంబుల్ కంపెనీ ‘డిష్ బార్ సోప్’ యాడ్ వచ్చిందట. అందులో అమెరికాలోని ఆడవాళ్ళంతా జిడ్డు పాత్రలతో

71%
జంటి పనుల ఒత్తిళతో దేశంలో దాదాపు 71 శాతం మహిళలకు కంటినిండా నిద్ర ఉండడం లేదని సర్వేల సారాంశం.

బట్టలుతకడం, పీల్లలను పెంచడం కేవలం ఆడవాళ్ళ పనులే కాదు మగవాళ్ళు పంచుకోవాల్సినవి అనే ఎరుక మొఫున్కు వాళ్ళ నాన్న కల్పించాడు కార్యాచరణతో.

అమ్మతో నాన్న ఉండే తీరు.. ఆమెను తనతో సమానంగా చూసే పడ్డతి .. కచ్చితంగా పీల్లలను ప్రభావితం చేస్తాయి. నాన్న అమ్మను గౌరవంగా చూస్తేనే పీల్లలూ ఆమెను గౌరవిస్తారు. శశి వంటల్లో మేటి. ఆ ఘుమఘుమలతోనే ఆకలి పుడుతుంది. అది అరుదైన ప్రతిభ అని భర్త సతీషుకు అర్థం కాదు. అందుకే ‘ఆడవాళ్ళ చేసిన వంట మగవాళ్ళ చేస్తే ఆర్ (కళ) అవుతుంద’ని శశి వెటకారమాడుతుంది. తగ్గట్టుగానే సతీషు

జంటి ఘనమత?

2014లో ఎకనమిక్ కో ఆపరేషన్ డిస్ట్రింక్షన్ (OECD) అనే సంస్ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా నిర్వహించిన సర్వేలో నిగ్గి తేలిన నిజం.. ఇంటి ఘని తనది కాదనుకోనే మగమహాజులను మొఫున్కుదేశం మనదే. మనవాళ్ళ రోజులో ఘంటి ఘనొమ్ముది నిమిషాలు మాత్రమే ఇంటి ఘనికి కేటాయిస్తారట. ప్రపంచంలోనే ఇంత తత్కువ ఇంటి ఘనిచేసే మగవాళ్ళ మనవాళ్ళేట సుమా! మనకన్నా ముందు స్థానాల్లో కొరియా పురుషులు (21 నిమిషాలు), జపాన్ మెన్ (24 నిమిషాలు), చైనా పీరులు (48 నిమిషాలు) ఉన్నారట.

యుద్ధం చేస్తున్నారు అనే మాట వాడారట. అది విని పదకొండేళ్ళ మొఫున్ బాగా నొచ్చుకుంది.

ఇంటికేళ్ళక వాళ్ళ నాన్నను అడిగింది. ‘గిన్నెలు తోమడం కేవలం ఆడవాళ్ళ పనేనా?’ అని.

‘కాదు ఏం?’ అన్నాడు తండ్రి. ఆ వ్యాపార ప్రకటన గురించి చెప్పింది. ‘ఆ కంపెనీ యజమానికి ఉత్తరం రాయ’ సలహా

ఇచ్చాడు. రాసింది. ప్రతిస్పందనా వచ్చింది ప్రాక్టర్ అండ్ గ్యాంబుల్ యాజమాన్యం నుంచి. ‘అమెరికాలోని ప్రజలంతా జిడ్డు పాత్రలతో యుద్ధం చేస్తున్నారు’ అని యాస్సు మార్పుకుంటూ. వంట చేయడం,

వంటపాత్రలు తోమడం,

ఆమెను మెదడులేని యంత్రంగానే పరిగణిస్తాడు. మూర్ఖురాలిగా అవమానిస్తుంటాడు. తల్లిని అలా జమకట్టే ఆ తండ్రి.. బిడ్డకు ప్రతిభావంతుడిగా కనిపిస్తాడు. ఆమే తండ్రి వరుసను

కొనసాగిస్తుంటుంది. ఏదైనా చెప్పబోతే

‘ఇదేమన్నా లడ్డులు చేయడం అనుకున్నావా?’ అంటూ హేళన చేస్తుంది. తల్లి పేరెంట మీటింగ్కి

వస్తే ఆమె ఇంగ్లీష్ ఉచ్చారణకు టీచర్స్ ఎక్కడ నవ్వుతారోనని బెంబేలెత్తిపోతుంది. తండ్రీకూతుల్ పద్ధతితో శశి అహం దెబ్బతింటుంది. పట్టుదలతో ఇంగ్లీష్ నేర్చుకుంటుంది. ఆ ఇన్స్టిట్యూట్లోని సహ విద్యార్థి శశి టాలెంట్సు ఇష్టవడ్డాడు.

ప్రైము వ్యక్తం చేస్తాడు. అప్పుడు చెప్పుంది ఆ అమ్మ.. ‘నాకు ప్రైము కొదవలేదు.. గౌరవమే కరువైంది’ అని. ఇది ‘ఇంగ్లీష్ వింగ్లీష్’ చిత్రంలోని

శశి పాత్ర (శ్రీదేవి) మాటే అయినా ప్రపంచంలోని దాదాపు తొంటే శాతం అమ్మలు చెప్పాలని.. గొంతెత్తి అరవాలనుకుంటున్న మాట కూడా. దీన్ని

నాన్నలు వినాలి. ఇంట్లో ఘని వ్యాకరణాన్ని మార్చాలి.

తగ్గట్టుగా సీలబ్స్‌ను కూర్చాలి.

అధివారం, 9 మే 2021 :: సాక్షి ఫన్డె 9

అమ్మంటే ఎముకలు అరిగే చాకిరే అనే అభిప్రాయాన్ని స్థిరపరిచిన వ్యాపార ప్రకటనలే కనిపిస్తున్నా.. అమ్మ కూడా మనిషే.. ఇంటిని నడుముకు కట్టేసుకొని పుట్టలేదు.. ఇంట్లో పని నాన్నది కూడా అని చాటుతున్న వ్యాపార ప్రకటనలూ ఉన్నాయి. ఏరియల్ వాషింగ్ హెడర్ డాడ్ # పేర్ వర్క్ లోడ్ పేరుతో వాటిని రూపొందించింది. తన లేచిన దగ్గర్గుంచి రాత్రి పడుకునే వరకు ఇల్లు, పిల్లలు, అటు అఫీస్ పనితో సర్వునే చేస్తుంటే అల్లుడు మాత్రం అఫీస్ అయిపోగానే ఇంటికాచ్చి ఛాన్సారు. బిడ్డలో తన భార్య, అల్లుడిలో తను కనిపిస్తారు. తన భార్య విషయంలో తనూ అలాగే కదా అసుకుంటాడు. అల్లుడూ తన లాంటి తండ్రి ప్రభావంలోనే పెరిగాడని తెలుసుకుంటాడు. ఇంటికి వెళ్లి భార్యకు సహాయపడడం మొదలుపెడ్డాడు. ఇలా వర్క్ లోడ్ ను తండ్రులు ఎలా పంచుకోవాలో చాటుతాయి ఆ వీడియోలు.

నాన్న గురువు

పిల్లలకు తొలి గురువు అమ్మే కాదు నాన్న కూడా. ఇంకా చెప్పాలంటే నాన్నే. మాటలు, చేతల్లో మంచి మర్యాద నేర్చేది.. నేర్చాల్సింది నాన్న. అమ్మను తన తోటి జిండర్గా పరిగణిస్తూ, అమె తలోచనలను గౌరవిస్తూ, అమె ఇంటి నిర్వహణ నైపుణ్యాన్ని ప్రశంసిస్తూ, అమె కర్తృవ్యాల్లో తానూ భాగమవుతూ! అవి చూస్తూ పెరిగిన పిల్లల్లో అమ్మ పట్ల ఉన్న చులకన భావం పోతుంది. నాన్నంటే ఉన్న అతిశయోక్తి కరిగిపోతుంది. ఆకలిదప్పులకు ఎలా లింగ వివక్క ఉండదో, వంటవార్పు, ఇల్లు ఊడ్యడం, బట్టలు ఉతకడం వంటి ఎన్నో ఇంటి పనులకూ జిండర్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ ఉండదు. ఉద్యోగం పురుష లక్షణం అనే నానుడితో ఇల్లే ఇల్లాలి ఉద్యోగం అనే ప్రాక్టికాలిటీనీ ముందుంచారు. రెండూ తప్పే అని తెలుసుకోవాల్సిన కాలం ఇది.

చదువుకి జిండర్ లేదు. ఉద్యోగాలకూ జిండర్ ఉండదని నిరూపితమవుతోంది. ప్రతిభకు లింగ వివక్క అన్న తలంపే రాదని తెలిసిపోయింది. అమ్మలు ఏలని రంగాల్సేపు. రాకెట్లనూ డిజైన్ చేస్తున్నారు. అంతరిక్ష కక్ష్యలోకే ప్రవేశ

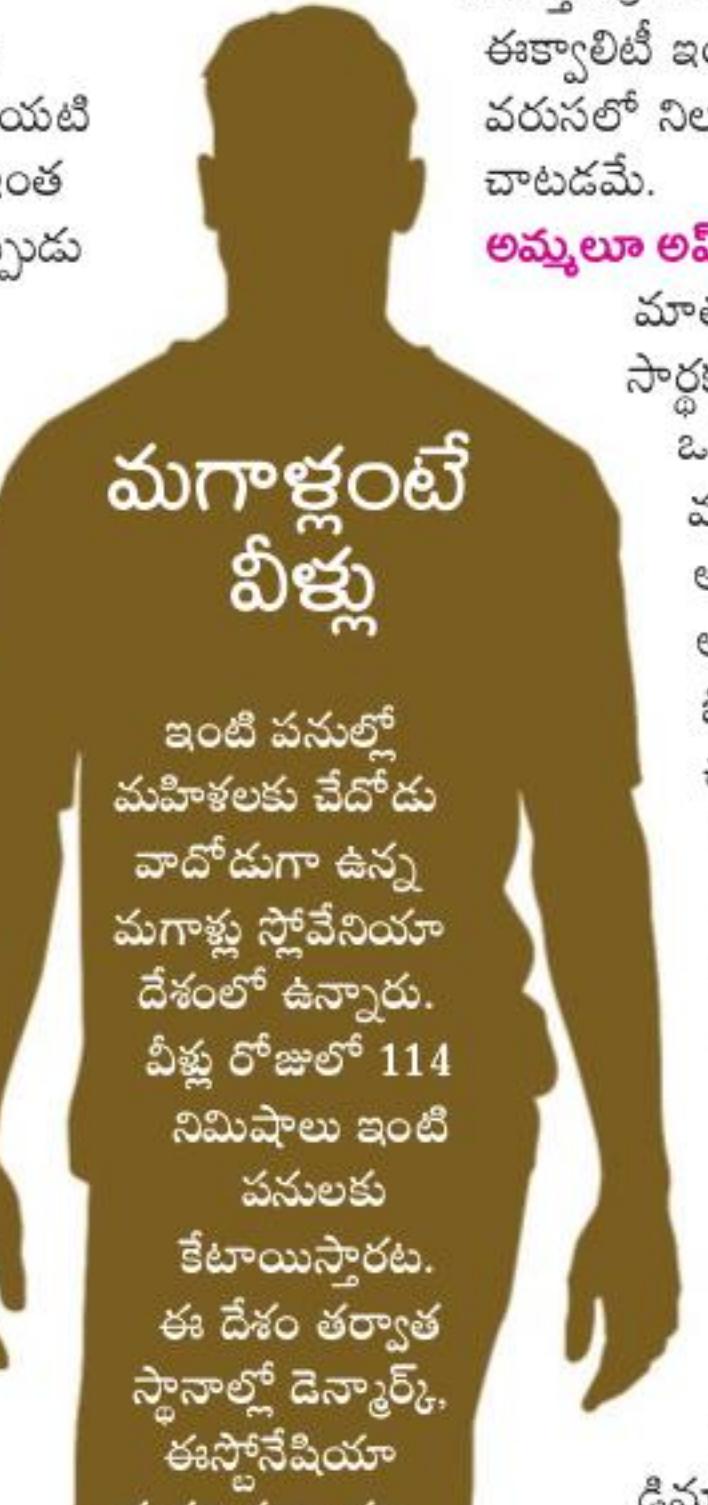
దాడీ # పేర్ వర్క్ లోడ్

పెడుతున్నారు.. పొత్తుల్లో బిడ్డను ఎత్తుకున్నంత జాగ్రత్తగా. ఇలా బయటి ప్రపంచంలో తమ ఉనికిని వీళ్లు ఇంత సునాయాసంగా చాటగలుతున్నప్పుడు ఇంట్లోని అంట్ల పనుల్లో.. వంట పనుల్లో.. ఇతరత్రా పనుల్లో పురుషులు ఎందుకు తమ నైపుణ్యాన్ని పరీక్షించుకోరు! మీ ఇంటి అమ్మాయి అత్తింట్లో గౌరవంగా ఉండాలంటే మీ ఇంటి కోడలిని మీరు గౌరవించాలి. ఈ పాతాన్ని నాన్న నుంచే నేర్చుకుంటాడు కొడుకు. ఆర్థిక వ్యవహారాలను నిర్వహించగలిగే భార్య దొరికినప్పుడు.. అంట్ల పనిలో నైపుణ్యం చూపించే సత్తా కొడుక్కే ఉండాలి. దానికి నాన్న గురువు కావాలి.

అమ్మకా స్వాతంత్యం కావాలి

అమ్మ కంటే ముందు ఆమె ఒక మనిషి. ఆశలు, ఆశయాలూ ఉన్న యాంబీషియన్ (చదువు, ఉద్యోగం మొదలైనవాటితో సంబంధం లేకుండా) ఉమన్. వాటిని నెరవేర్పుకునే స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్యం

కావాలి ఆమెకు. ఆ వెసులుబాటు కుటుంబమే కల్పించాలి. దీనికి నాన్నే నాంది పలకాలి అమ్మను అర్థం చేసుకుంటూ. చూస్తూ తెలుసుకుంటారు ఇంటి పనికి లింగవివక్క ఉండదని. అమ్మ స్టోనాన్ని గౌరవించడం అలవర్పుకుంటారు. ఇంట్లో పనిభారం తగి సమయం దొరికితే బయటి ప్రపంచంలోనూ అమ్మ అమ్మతాలు చేస్తుంది. అలా తన సాంత ప్రయత్నాలతో ఆమె తనకుంటూ ఓ గుర్తింపు తెచ్చుకోవడమంటే జెండర్ రశక్కాలిటీ ఇండెక్స్‌లో మన దేశాన్ని ముందు వరుసలో నిలబెట్టడమే. మన ప్రగతిని చాటడమే.

అమ్మలూ అప్పేడ్ లవ్వాలి

మాతృత్వంలోనే ఉంది ఆడజన్సు సార్కరకం వంటి మాటలను ఒంటబట్టించుకోకపోవమే మంచిది. ఇది కలోర వాస్తవంలా అన్నించినా నిఖార్పయిన నిజం. అమ్మ బిడ్డ ఆకలి తీరిస్తే నాన్న బిడ్డ కాలకృత్యాల సంగతి చూడాలి. అమ్మ బిడ్డకు స్నానమూ, నిద్ర పుచ్చడమూ చేయస్తుంటే నాన్న వంట సంగతి పట్టించుకోవాలి. హలో.. ఇవన్నే నాన్న చేస్తూ కూర్చుంటే ఆఫీస్ పని ఎవరు చూస్తారంటూ విసుక్కేవద్దు. ఇప్పుడు చాలాచోట్ల మెటర్చిటీ లీవునూ కల్పిస్తున్నారు. లేనిచోటు డిమాండ్ చేసే అపకాశమూ ఉంది. అదీలేకపోతే పిల్లల పెంపకం ద్వాటీలో వంతుల సర్దుబాటునూ చేసుకోవచ్చు. మనసుంటే మార్గాలు అనేకం. అన్వేషించుకోవచ్చు.

ఉద్యోగం ఇంటి పని.. మనిషి లక్షణం. ఆలస్యంగానైనా ఈ సత్యాన్ని

గుర్తించాయి చాలా కంపెనీలు. తగ్గట్టుగానే తమ ఉత్పత్తుల వ్యాపార ప్రకటనలను మారుస్తున్నాయి. ల్లాయిడ్ తన వాపింగ్ మెషీన్ కోసం చేసిన వ్యాపార ప్రకటనే ఒక ఉదాహరణ. కొత్తగా పెళ్ళయిన ఓ జంట వాపింగ్ మెషీన్ కొనడానికి వెళ్లారు. భార్య వాపింగ్ మెషీన్ చూస్తుంటే భర్త ఫోన్ చెక్ చేసుకుంటుంటాడు. సేల్స్ మన్ సర్ వాపింగ్ మెషీన్ మెడల్స్ అని చూపించబోతాడు. ‘అది ఆమె డిపార్ట్ మెంట్.. ఆమెకు చూపించండి’ అని భార్యను దేశిస్తూ అంటాడు భర్త. అప్పుడు భార్య అడుగుతుంది సేల్స్ మన్ని ‘యూనిసెక్స్ వాపింగ్ మెషీన్ మెడల్స్ ఉన్నాయా?’ అని. ‘వాపింగ్ మెషీన్ ఆడవాళ్ల బట్టలు, మగవాళ్ల బట్టలు ఇద్దరివీ ఉతుకుతుంది’ అని వ్యాంగ్యంగా అంటాడు భర్త. ‘నిజమే కాని మీరెప్పుడూ ఆ పని చేయలేదు కదా’ అని కొంటర్ ఇస్తుంది భార్య. అప్పుడు చూపిస్తాడు సేల్స్ మన్ ఆడవాళ్ల, మగవాళ్ల ఎవరైనా తేలికగా ఆపరేట్ చేసే పుల్లీ ఆటోమెటిక్ వాపింగ్ మెషీన్. అనివార్యంగా దాని గురించి తెలుసుకుంటాడు భర్త. ఇలా వంటింటి సామాగ్రిని అమ్మే కంపెనీలు కొన్ని తమ వ్యాపార ప్రకటనలను సవ్యం చేశాయి. రజనీగంధ పెరల్స్ వాళ్ల మదర్స్ దే సందర్భంగానే పీల్లల్లో అమ్మ టేక్న ఫర్ గ్రాంటెడ్ కాదు అని చూపించే యాణ్ణి చేశారు. ఒక తల్లి తన టీన్స్ కూతురి ప్రవర్తన గురించి ఆందోళన పడుతూంటుంది. ఎక్కుడికి వెళ్లున్నావ్, ఎవరితో వెళ్లున్నావ్ ప్రశ్నలతో అమ్మాయి భద్రతను పర్యవేక్షిస్తుంటుంది. ఒకరోజు చాలా పొద్దుపోయాక ఇల్లు చేరిన కూతురితో ‘ఇంత రాత్రిదాకా ఎక్కడికెళ్లవ్? ఫోన్ చేస్తుంటే కూడా ఆన్సర్ చేయవు’ అని అడుగుతుంది. ఇరవై నాలుగుంటలూ నన్ను కనిపెట్టుకొని ఉండకపోతే అమ్మమ్మ దగ్గరకు వెళ్లాచ్చు కదా.. నీకు, మాకూ తెరిపిగా ఉంటుంది’ అంటుంది చిరాగా. ఆ తెల్లవారే పీల్లలు లేచేసరికి అమ్మ ఇంట్లో ఉండదు. అమ్మ చేసే పనంతా ఆ కూతురి మీదే పడుతుంది. తనకన్నా చిన్నవాళ్లయిన తోబుట్టువలిద్దరినీ స్నాల్కు రెడీ చేయడం, వాళ్లకు, నాన్సుకు లంచ్ బాక్సులు పెట్టడం, ఇల్లు సర్ట్కోవడం, సాయంకాలానికి స్టోర్స్ తయారు చేయడం, రాత్రి భోజనం వండడం వగ్గురా వగ్గురా. ఒక్క నిమిషం కూడా విభాగం తీసుకునే సమయం దొరకదు అమ్మాయికి. ఒకరోజుకే చుక్కలు కనిపించి ‘అమ్మ.. ఎప్పుడోస్తావ్’ అనుకుంటుంది. ఆ రాత్రికి అమ్మ వచ్చేస్తుంది. బిడ్డ కళ్లలో నీటు. ‘ధాంక్స్ అమ్మ.. ఒక్కరోజు సెలవు తీసుకొని నీ వాల్యూ ఎంటో తెలుసుకునేలా చేశావు’ అంటూ అమ్మను హత్తుకుంటుంది.

పనిగంటల నియమం లేని అమ్మ చాకిరీకి డబ్బులతో లెక్కగడితే నాన్న సంపాదన సరిపోదు. తరతరాల ఆస్తి సరితూగదు.

శురువాన్‌కి సర్వేలో
మన ఆడవాళ్ల రోజులో ఎన్ని నిమిషాలు ఇంటి చాకిరీతో చేతులు అరగ్గాట్టుకుంటారో కూడా చెప్పింది. ఒప్పెపు ఉద్దోగం చేసుకుంటూనే ఇంటి కోసం అంటే వంట, బట్టలుతకడం, పీల్లలు, ఇల్లు సర్దడం వగ్గొఱ పనుల కోసం రోజులో 298 నిమిషాలు వెచ్చిస్తారట. వాళ్లలూ ఇంటి పనుల్లో సతమతమవుతున్న సమయాల్లో మన మగోళ్ల టీవీ చూస్తూ, స్నేహితులతో బాతాఖానీ కొడుతూ, పేకాటాడుతూ దాదాపు 283 నిమిషాలు వినోదం పంచుకుంటారట. మన సగటు మగవాళ్ల రోజులో 703 నిమిషాల కంటే ఎక్కువ అంటే పదకొండు గంటల సమయాన్ని నిద్ర, వినోదం, మద్యంతో పాస్ చేస్తారట.

ఎప్పుడో 80ల్లో ఆడవాళ్లకు పొష్టికాపోరం అనే ప్రభుత్వ ప్రకటనలను దూరదర్శన్ ప్రచారం చేసింది.
అలాంటివి ప్రైవేట్ చానెల్క కాలంలో రాలేదు అనుకున్నా కదా. ధన్తే రెస్ సందర్భంగా రెండు, రెండున్నరేల్క కిందట అనుకుంటా స్థీధన్ పేరుతో కొన్ని ప్రకటనలు వచ్చాయి వీడియోల రూపంలో. ప్రైవేట్ చానెల్కతోపాటు సోషల్ మీడియాలోనూ ప్రసారం, ప్రచారం అయ్యాయి. మహిళలకు ఒంటి మీద బంగారం కన్నా ఒంట్లో పరన్ మిన్న. బీ యాన్ పరన్ ఉమన్ అంటూ. కాబోయే అమ్మలు, అమ్మలు శారీరకంగా, మానసికంగా పరన్ ఉమెన్గా ఉండడం చాలా అవసరం. నిజంగానే బీ యాన్ పరన్ ఉమన్.

జీ యాన్ పరన్ ఉమన్

అమ్మలూ మారాలి

మీ సుఖమే నే కోరుకున్నా.. అందుకు నా జీవితాన్నే ధారపోస్తున్నా అని ఆనందబాష్పాలు రాల్సీ అమ్మలు మారాలి. ‘నేను లేకపోతే మా ఇల్లు నడవడండీ.. మావారికి స్వ వెలిగించడం రాదంట సమ్మండీ... బ్రావ్ మీద టూతీ పేస్ట్ పెట్టడం దగ్గర్చుంచి రాత్రి పడుకున్నాక దుప్పటి కప్పడం వరకు అస్తి నేనే చేయాలి. ఇప్పటికే (ఇరవై ఏట్ల వచ్చినా) పీల్లలకు గోరుముద్దలు తినిపించాల్సిందే. ఎక్కడికెనా వెళ్లాల్సి వస్తే సరిపడా కూరలు, రోటి పచ్చక్కలు, పులిహోర పులుసు అస్తి చేసి ప్రీజీలో పెట్టిఖినా.. అన్నం పండుకోవడం చేతకాదు. పక్కవాళ్లను బతిమాలాలి.. అంటూ గర్భంగా చెప్పుకునే ఇల్లాళ్ల ఆ మాటలను మానేయాలి. కుటుంబ

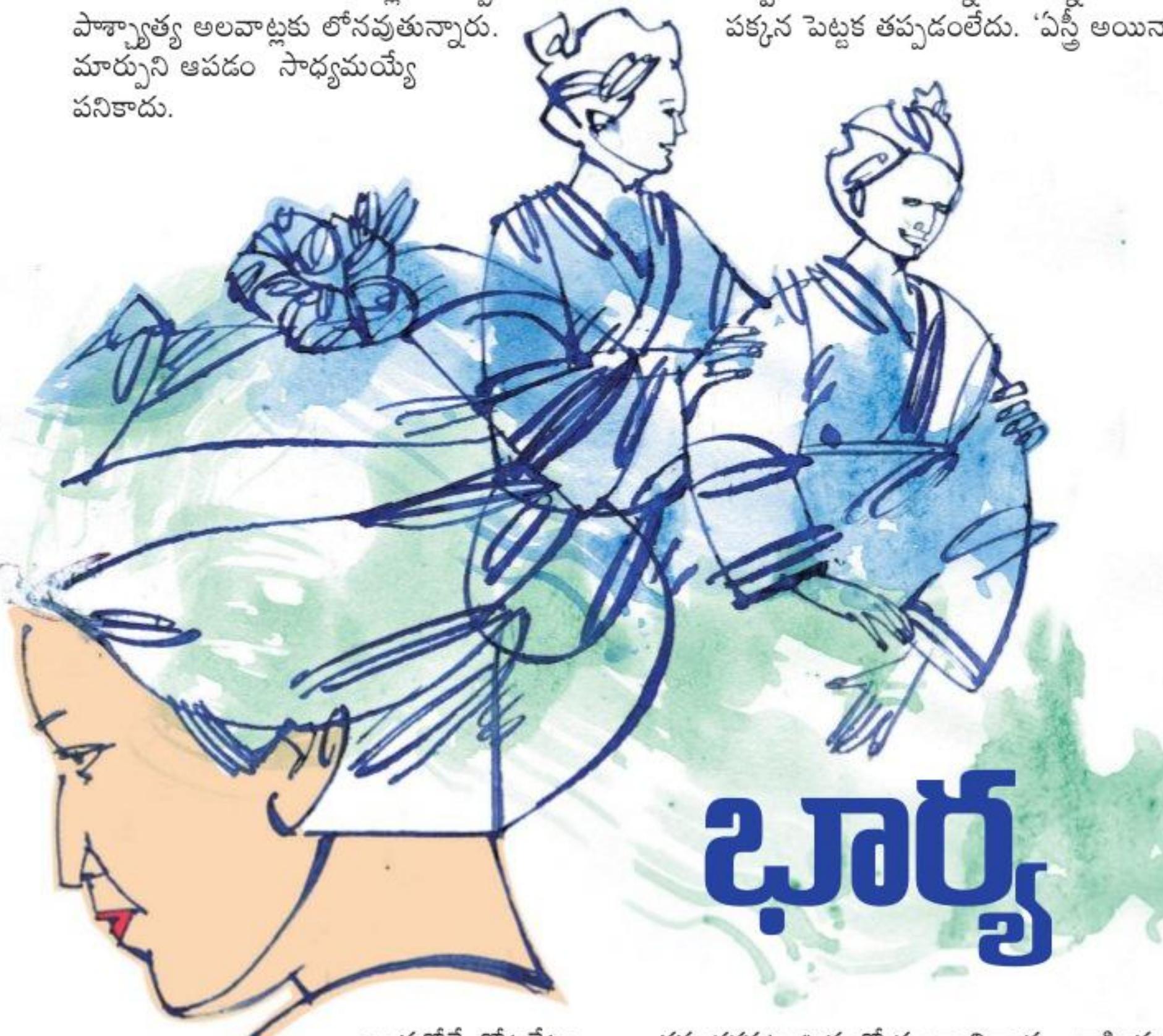
సభ్యులనంత పరాధీనులుగా చేయడం స్వయంకృతాపరాధం. నేటి ఆ పరాధీనత రేపు ఆ ఇంబెకి వచ్చే మరో ఆడపిల్లలకు నరకంగా మారుతుంది. ఇంకో ఇంటి పరాధీనత మనింటి అమ్మాయిని వంటింటికి అంకితం చేస్తుంది. త్యాగమయి అనే బిరుదు భ్రమ. ఎవరి పని వాళ్ల చేసుకునేలా బాల్యం నుంచే పిల్లలకు తర్వీదునివ్యాప్తి. భార్యగా సంసారంలోని మొదటి అడుగులోనే భర్తకు అతని విధుల

జాబితానందివ్యాప్తి. ఈ అవగాహనే కుటుంబాన్ని ఆరోగ్యంగా ఉంచుతుంది. ఆడపిల్లను సాటి మనిపిగా భావించే తరాన్ని తెస్తుంది. ‘అమ్మ.. ఎక్కడికెళ్లవ్.. నాకు ఆకలేస్తోంది’ ‘పంటిల్లను వెంటతీసుకెళ్లలేదుగా నేను?’ ఇక్కడే ఉంది. కావల్సింది చేసుకొని తినొచ్చు కదా’ ఇది సోషల్ మీడియాలో వైరల్ అయిన పోస్ట్. ఇలా సమాధానం చేప్పే ఘైర్యం రావాలి అమ్మకు. అప్పుడే ఆమె గౌరవం పెరుగుతుంది.

మిసెన్ ఒమూరా వంట గదిలో
వున్నగడియారం వైపు చూసింది. సరిగ్గా
సాయంత్రం అయిదు గంటలైంది. కానీ అప్పుడే
శర్త కాలపు చీకట్లు టోక్కో నగరాన్ని ఆక్రమించు
కొంటున్నాయి. ఇక పీల్లలు ఏ క్షణంలోనైనా ఇల్ల
చేరుకుంటారు.

కుమార్తె సేటూకు పన్నెండేశ్శు. ఆమె
ఈరోజుల ఆడపీల్లల మాదిరిగానే కలల్లో
తేలియాడుతూ ఉంటుంది. పీల్లలు ఇప్పుడు
వొళ్ళాల్యు అలవాట్లకు లోనపుతున్నారు.
మార్పుని ఆపడం సాధ్యమయ్యే
పనికాదు.

అంతలోనే తోటగేటు
శబ్దం అయింది. కుమారుడి
పీలుపూ వినపడింది. ‘అమ్మా! నేనోచ్చేసాను.’

‘పస్తున్నా తోరూ!’ ఆమె వెళ్లి తలుపు తీసింది.

పీలువాడు తన మాని ద్వారంవద్దనే పడేసి
లోనికి దుమికాదు. ఈ ఇల్లు ఇంకా జపనీయుల
సంప్రదాయాల్ని కొనసాగిస్తున్నది. ఆమె పీల్లల్ని
మూతో లోనికి రానివ్యదు.

‘అదంతా సుదేనమ్మా! నాన్న పున్నాడా?’

ప్రతిరోజూ వాడీప్రశ్న వేస్తూనే ఉంటాడు.
అది ములుకులా ఆమె గుండెల్లో గుచ్ఛతూనే
ఉంటుంది. పీలువాడు పెద్దవాడు అపుతున్నాడు.
వాడికి తండ్రి సమక్షం కావాలి.

‘ఆపుస్తకాల్ని అలా పడేసిరా. మీఅక్క సేటూ
రాగానే మనం భోంచేద్దాం.’

అంతలోనే ‘అమ్మా..’ అంటూ సేటూ
వచ్చింది. ఘూని తీసి బయటపడేసి నిశ్శబ్దంగా
వంటగదిలోకి ప్రవేశించింది. ఆమె తన వయస్సు
కన్నా బాగా పొడగిరి.

‘సేటూ! ఈరోజు నువ్వు ఆలస్యంగా
వచ్చావు.’

‘ట్రాఫిక్ చాలాఎక్కువగా ఉందమ్మా. మా
బస్సు అడుగడుక్కీ ఆగిపోయింది.’

జపానీ యువతులు అమెరికన్నని
అనుకరిస్తున్నారు. స్వేచ్ఛగా తిరుగుతున్నారు.
సేటూ మారాంచేస్తే ఒకరోజు రాక్ అండ్ రోల్
ద్వాన్సుకి ఆమెతోపోటు తల్లి కూడా వెళ్లింది.
అక్కడి ద్వారాలు అమెకు వెగటు కలిగించాయి.
ఆతరువాత కుమార్తె నూ వెళ్లనివ్వలేదు. కానీ ఈ
కొత్త టోక్కో నగరంలో ఏ స్త్రీ అయినా తన భర్త లేక
తన పీల్లల నడవడికలోని మంచిచెడ్లల్ని
నిర్ధారించుకోలేకపోతోంది. భర్త తన పట్ల
విశ్వాసంగాలేదేమో అన్న అంశాన్ని కూడా
పక్కన పెట్టక తప్పడంలేదు. ‘ప్స్తీ అయినా

● మూలం : పెద్ద ఎన్ . బ్క

● అనువాదం : టి. పణ్ణుబు రావు

తన మనసులోని మాటల్ని చిరాగ్గానే బయటకు
అన్నది. ‘నాన్న వేకువన డెండు గంటలకు వస్తాడు.
అతనికోసం నువ్వు చిరునవ్వుతో
ఎదురుచూస్తుంటావు. ఇంకా జాలిపడ్డం ఒకటి!
అయ్యా! నువ్వు బాగా అలసిపోయావు. రోజంతా
కుటుంబంకోసం శ్రమిస్తున్నావు. ఇదిగో వెచ్చని టీ
టీసుకో. నీస్సూనానికి వేడినీరు సిద్ధంగా వుంచాను.
పీల్లలు బడికి వెళ్లినంతపరకూ నిద్రపో
అంటుంటావు’ సేటూ తన తల్లిగాంతునీ
హాపభావాల్ని అనుకరించింది.

మిసెన్ ఒమూరా నివ్వేరపోయింది. అంటే
రోజూ ఇదంతా సేటూ మేలుకొని వింటున్నదన్న
మాట.

‘సేటూ! నువ్వు చాలా పెంకి
పిల్లవైపోతున్నావు’ అన్నది తల్లి.

‘సేటూ! గది విడిచి వెళ్లింది.

మిసెన్ ఒమూరా ఈ హరాత్మాజింశామానికి
కొంతసేపు

అవాక్కయింది.
తరువాత కుమార్తెని
పిలిచింది.. ‘సేటూ
ఇలారా.’

అయిష్టంగానే ఆ
అమ్మాయి వెనక్కు
వచ్చింది.

మిసెన్ ఒమూరాకు తన

కుమార్తె ఎంతో పెద్దదానిలాగా
అపరిచయస్తురాలిలాగా కనపడింది.
‘నాస్సితిలో నువ్వుంటే ఎంచేస్తావు?’

‘నేనూ అతనితో బార్కు వెళ్లాను.’

‘సేటూ ఆలోచించకుండానే సమాధానం చెప్పింది.
సేటూ మళ్ళీ అన్నది ‘మేం పెద్దవాళ్లమైతే
నీలాగా మా భర్తల్ని బార్కు వెళ్లనివ్యం.’

మిసెన్ ఒమూరా గుండ్రని ముచ్చుటైన తన
కుమార్తె ముఖంలో, ఆనల్లని కళ్లలో ఒక
నిశ్చితత్వాన్ని కనుగొన్నది. ‘నువ్వు దుస్తులు
మార్పుకొని తోరూని పీలువు. మనం భోంచేద్దాం.

తరువాత మీరు హోంవర్కు చేద్దరు గాని’ అన్నది.
అసాయంత్రం సాధారణంగానే గడిచింది.

ముగ్గురూ నిశ్శబ్దంగా భోజనం ముగించారు.

ఎనాటినుండో ఆమె గుండెల్లో నిద్రాణంగా
వున్న ప్రణానికి ఆచిన్నారి మాటలుములుక్కల్లా
గుచ్ఛుకొని మరింత లోతుగా కెలికాయి.

పీల్లలిద్దరూ నిద్రపోయిన తరువాత సేటూ
మాటల్ని గూర్చి ఆలోచిస్తూ ఆమె తన దుస్తులున్న
బీరువా వైపు నడిచింది. ఒకనాడు అమెరికన్నని

సంతృప్తిపరచడానికి, తన భర్త తనకోసం కొన్న
పాశ్చాత్య దుస్తుల్ని తీసింది. జాట్లు దువ్వుకొని
వెనుక ముడి పెట్టుకున్నది. మెడలో ముత్యాల
హారం వేసుకున్నది. మరీ ముచ్చటగా

కనపడ్డంలేదు గానీ అందవికారంగా కూడా లేదు.
పీల్లలు నిద్రపోతున్నారు కనుక బయటినుండి
ఇంటికి తాళం వేసింది.

మిసెన్ ఒమూరా కొంతసేపు

మాట్లాడలేకపోయింది.

“అతడ్డీ నువ్వు ఎందుకు వెళ్లనిస్తున్నావు?”

‘గొఱిషాల ఇట్లు లేవు కాబట్టి మగవాళ్లు

బార్కు వెళ్లారు. మరి ఎక్కడికి వెళ్లగలరు?’

‘ఇంటి వద్దనే ఉండొచ్చు కదా?’ అన్నది

సేటూ.

‘వ్యాపార వ్యవహారాలు కూడా ఉంటాయట.’

సేటూ వెటకారంగా అన్నది ‘వ్యాపారమా?

బార్కులోనా? అదేం వ్యాపారం?’ అంటూ సేటూ

భర్త వెళ్లన్న బార్ పేరు అమెకు తెలుసు. గేటు తెరుచుకొని రోడ్సు మీదకు వచ్చి టాక్సీని ఆపింది. ‘గోల్నెన్ మూన్ బార్’ అన్నది. గతంలో ఆమె ఎప్పుడూ ఒంటరిగా టాక్సీ ఎక్కులేదు.

బార్ చేరుకున్నది. ఎప్రసి దుస్తులు ధరించిన మగ్గురమ్మాయిలు క్యాబ్ వద్దకు వచ్చారు. దిగుతున్న మహిళను చూసి ఆగారు. టాక్సీవాలాకు డబ్బు చెల్లించి ఆ అమ్మాయిలవైపు చూసింది. ‘నేను నాభర్తని కలుసుకోవాలి.’ అన్నది.

వారిలో పొడవైన అమ్మాయి అడిగింది ‘ఎవరాయన?’

‘మిస్టర్ ఒమూరా, సకూరా కంపెనీ వైస్ ప్రైసిడెంట్.’

అమ్మాయిలు వెనక్కి అడగు వేశారు. ‘ఓహో! మిస్టర్ ఒమూరా! మాకాయన బాగా తెలుసు. చాలామంచివాడు.’

భర్త పేరు చెప్పగానే వారామెని మరింత గౌరవంగా చూసారు. ప్రవేశ గది వరకూ తోడుకొని వెళ్లారు. ‘మేడం! మిసెన్ ఒమూరా వచ్చారు’ అని అక్కడి లేడీ మేనేజర్తో చెప్పారు.

ఆమె అచ్చంగా పొష్యుత్వ రీతిలో వున్నది. మర్యాదపూర్వకంగా చేతులు చాచింది. ‘మిస్టర్ ఒమూరా బార్ లో వున్నారు. మీరు వస్తున్నారని అయినకు తెలుసా?’

నిజమే చెప్పింది. ‘నేనోస్తున్నానని అయినకు తెలీదు. ఊరికే చూసిపోదామని వచ్చాను.’ అక్కడి మేడమ్కు అర్థమయింది. ఆమె ఇటువంటి వారిని ఎందర్సో చూసింది.

మేడమ్ ఒక చిన్న గదిని చూపింది. అక్కడ ఓకే టీబిలూ రెండు కుర్చులూ వున్నవి. ‘ఇక్కడ కూర్చుండి. ఒకామె వచ్చి మీకు కొంత కాలక్కేపాన్ని ఇస్తుంది.’

కొద్ది నిముషాల్సోనే ఒక మహిళ లోపలికి వచ్చింది. స్టీమైన ఒమూరాకే కళ్ళు చెదిరాయి. ఆమె ఒక అద్భుత సాందర్భరాశి! సుమారుగా ఇరవై ఎనిమిదేళ్లు ఉండొచ్చు. యవ్వనపు చాయలు ఇంకా పోలేదు. ‘మేడమ్ నన్ను మీతో కూర్చో మన్నది.’

‘ధేంక్యూ’ అన్నది మిసెన్ ఒమూరా.

మిసెన్ ఒమూరాకు ఆక్షణంలో బిగ్గరగా ఏడవాలనిపించింది. ఆసొందర్ఘరాశి ముఖకవికల్లో స్నేహపూర్వత ఉట్టీపడుతున్నది. తన గోడంతా ఆమెతో చెప్పుకోవాలనిపించింది.

‘మీరు ఊహించ లేదు’ అన్నది మిసెన్ ఒమూరా అస్పష్టంగా. ‘సంవత్సరాల తరబడి ఇంట్లో ఒంటరిగా కూర్చుని అతడు రాత్రి రెండు గంటలకు వచ్చేవరకూ కళ్ళు కాయలు కాచినట్లు వేచివుండటం చాలా కష్టంగా వుంది. అప్పుడు కూడా ఏమీ ప్రశ్నించకుండా బలవంతపు చిరునవ్వు అతికించుకొని అతడ్ని స్యాగలించడం ఇంకా కష్టంగావుంది. ఏమన్నా అడిగితే కోపగించుకొని అసలే ఇంటికి రాడని మరో భయం. ఇప్పున్న మీకు తెలీవు. అసలు ఊహించలేరోమో!’

సాందర్ఘరాశి తల ఊపింది. ‘నాకు తెలుసు. మీవంటివారు చెప్పారు. ఇప్పుడు నేనేం చేయాలి?’ అంటుండగానే మిసెన్ ఒమూరాలో అనాదిగా అలవాట్లిన బాధా, గాయపడిన అనురాగబంధం, పురాతన

ఎదురుగావున్న అందమైన ముఖం వివర్ణమైపోయింది. ఆశ్చర్యం నుండి కోలుకొని ఆత్మరక్షణలో పడిపోయింది. ‘ఇవన్నీ నేను ఆలోచించలేదు.. మిసెన్ ఒమూరా! నా ఊహికే అందలేదు. నిజంచెప్పనా? అతడంటే నాకు అసహ్యం.’

సంప్రదాయంగా అణగారిన లోతయిన విషాదం, ఒక్కసారిగా పెల్లుబికాయి. సంవత్సరాలతరబడి ఘనీభవించిన తీవ్రమైన మనోవేదన కన్నీటిరూపంలో వెలికివచ్చింది. ఆమె నిట్టారుస్తూ మాట్లాడింది. మాట్లాడుతూ నిట్టార్చింది. వాక్యాలు కూడా ముక్కలు చెక్కుల య్యాయి. ‘మీవంటి స్టీలు మాకోసం ఆలోచించాలి. మేం సాధారణ గృహాఱులం. పీల్లల్చి కంటా.. వారిని సాకుతాం.. వంటుచేస్తాం.. బండెడు చాకిరి చేస్తాం.. ఇంటిని నడుపుతాం.. శ్రమనీ వేదననీ దిగమింగుకుంటాం. మేం పనిమనుషులుగా పిలిపించుకోని పరిచారికలం. భర్తకోసం ఆరాటపడుతుంటాం. ఇంటివద్దనే వుండి వేయికళలో అతని కోసం ఎదురు చూస్తుంటాం. మీరు అతడ్ని మానుండి దూరం చేస్తున్నారు. అతడి శోభాయమానమైన యవ్వనం, ఉజ్జ్వలమైన కాలం, అతడి ఆహారకరమైన ఆలోచనలూ, మనసుకి నచ్చిన మాటలూ, చిరునవ్వులూ, చిలిపితనాలూ అన్నీ మీరే గుంజకొంటున్నారు. అతని జీవితాన్నే హరించి వేస్తున్నారు. అతడు శూన్యంగా.. మౌనంగా భాళీ మనస్సుతో.. అలసిన శరీరంతో.. నిస్సత్తువతో అర్థరాత్రి దాటిన తరువాత ఇల్లుచేరుకొంటున్నాడు. అతడు ఇంటికి రాగానే నేను మరింత ఒంటరిసైపోతున్నాను. ఏకాకీనైపోతున్నాను’ ఇక ఆమెకు మాటలు పెగల్లేదు.

ఎదురుగావున్న అందమైన ముఖం వివర్ణమైపోయింది. ఆశ్చర్యం నుండి కోలుకొని ఆత్మరక్షణలో పడిపోయింది. ‘ఇవన్నీ నేను ఆలోచించలేదు.. మిసెన్ ఒమూరా! నా ఊహికే అందలేదు. నిజంచెప్పనా? అతడంటే నాకు అసహ్యం.’

మిసెన్ ఒమూరా మనస్సు చివుక్కుమంది. కాస్త చిరుకోపంతోనే అడిగింది.. ‘మీరెండుకని అతడ్ని ఏవిగించుకుంటారు? అతడు మంచివాడు.’

‘నా దృష్టిలో అతడొక మగవాడు. అంతే?’ ఆసొందర్ఘరాశి అన్నది. ‘ఆమాటలోస్టే నేను మొత్తం పురుష ప్రపంచాన్నే ద్వేషిస్తున్నది. రెండూ తనకోసంత జీవితాన్ని ఏర్పరచుకోవాలి.

ఇంటికాబ్బిన తరువాత ఈమాట ఆమాట అయ్యాక భర్తతో అన్నది ఆమె ‘నేను కూడా కొంత సంపాదిస్తే మీరింత శ్రమ పడాల్సిన అవసరం గానీ, రాత్రుక్కు కూడా బార్లలో వ్యాపారలావాదేవీలు చెయ్యాల్సిన పని గానీ ఉండదు.’

ఆసక్తి లేకుండానే అడిగాడతడు ‘నువ్వేంచేయగలవు?’

‘ఒక గార్చైంటపొపు పెట్టాలనుకొంటున్నాను.’

‘నీకు పెట్టుబడి ఎక్కడిది? అయినా ఇలాంటివి ముసలైపోయన బార్ గర్లో పెట్టుకుంటారు. నీ వద్ద పాదుపు మొత్తం కూడా ఏమీ లేదు.’

‘నిజమే నేను బార్ గర్లో అంత అదృష్టపంతురాల్సి కాను.’

కానీ ఆమెకు తనజీవితం తనకు ఉండాలనే తపన ఆగడం లేదు. మిస్టర్ ఒమూరా బార్కు వెళ్లన్నప్పుడు, పీల్లలు నిద్ర పోతున్నప్పుడూ ఆమె

“

‘ఆమె మిమ్మల్ని ఇష్టవడలేదనే విషయం నేను నమ్మలేక పోయాను. సంవత్సరాల తరబడి మీకు చేరువగా వుంటూ మిమ్మల్ని ప్రేమించలేక పోవడం అంటే నా ఊహకే అందని విషయం’ అంటూ అలవాటుగా మోకరిల్లింది. స్త్రీ ఆభంగిమలోనే భర్తముందు వుండాలని ఆమె తల్లి పదే పదే చేపేది.

”

ఒంటరితనం భరిస్తానే వుంది. బాధను దిగమిగుకుంటూనే వున్నది. రెండు నెలల తరువాత ఆమె మరోసారి బార్ కు వెళ్చింది.

ఆ సాందర్భాశిని కలుసుకున్నది. ఆమె కూడా మనస్సుర్చిగా స్వాగతించింది. ‘ఈరోజు మీరాక నాకెంతో సంతోషంగా వున్నది. నేను నాపాదుపు మొత్తాన్ని తీసి ఒక గార్చైంటపొపు తీసుకున్నాను. చాలాచిన్నదే . కానీ మంచి రద్దీప్రాంతం. ఒంటరిగా ప్రారంభించడానికి దైర్యం చాలడంలేదు. సహాయంకోసం ఎదురుచూస్తాన్నాను.’

ఒక్క క్షణం ఆలోచించిన మిసెన్ ఒమూరా ‘సరే నేనే మీకు సహాయంచేస్తాను’ అన్నది.

ఆ విధంగా అతి సాధారణంగానూ అతి త్వరగానూ మీసెన్ ఒమూరా జీవన శైలి మారిపోయింది. ఆమె పీల్లలు నిద్రపోయిన తరువాత గార్చైంటపొపుకి వెళ్ళసాగింది. ఇలా కొద్ది వారాలు గడిచాయి. ఈలోగా ఆసాందర్ఘరాశీ, మిసెన్ ఒమూరా అక్కచెల్లెళ్ళ వలె సన్నిహితులైపోయారు.

ఒకరోజు సాయంత్రం మిస్టర్ ఒమూరా బార్ కు వెళ్ళలేదు. కానీ ఆరోజు ఆమెకు త్వరగా పొపు వైపు వెళ్లాలని వున్నది. ఆమెరికానుండి కొత్త డిజైన్ దుస్తులొచ్చాయి. మిస్టర్ ఒమూరా తీరిగ్గా పేపరు చదువుకొంటూ కూర్చున్నాడు. కానేపు చూసి తెగించి అడిగింది.

‘మీరు ఈరోజు బార్కు వెళ్ళడం లేదా?’

‘వెళ్ళను’

‘ఏమైంది?’

‘సాయంత్రం నాయింట్లో నేను గడపకూడదా?’ అన్నాడు పేపరు పక్కనపెట్టి.

ఇక ఆమె దైర్యం తెచ్చుకున్నది. ‘మీరు ఇంటివద్దనే వున్నారుకుడా! నేను బయటికి వెళ్ళవచ్చునా?’

ఆతడు ఆమె క్లాలోకి చూస్తూ ‘ఎక్కడికి? అన్నాడు.

‘ఒక స్నేహితురాల్ని చూడటానికి’

‘నేను ఇంట్లో వున్న మొదటి

సాయంత్రమిది. నువ్వు బయటికి వెళ్ళపోతున్నావు’

‘సరే . వెళ్ళు’

ఆతడు తన సానుభూతి కోరుకొంటున్నాడని ఆమెకు అర్థమైంది. కానీ ఆసరికే ఆమె హృదయం కరడుగట్టిపోయింది. సంవత్సరాల తరబడి ఘనీభవించిన వేదనాభరితమైన వజ్జ కారిన్యం ఆమెది. ఎన్నో సాయంత్రాలు ఒంటరిగా కశ్చ కాయలు కాచేలా ఎదురుచూస్తూ వేచివుంది. ఎన్నోరాత్రులు దిగులుని దిగమింగుకొంటూ గడిపింది.

ఆతనికి ‘ధాంక్యూ’ చేపేసి బయటకు నడిచింది.

పొప్పలో ఈమెత్తం సంభాషణని సౌందర్యరూపించో చెప్పింది. ఆమె కూడా త్రధగా విన్నది. ‘వద్దు . మనం మగవశ్శగురించి మాట్లాడుతూ కాలం వృద్ధా చెయ్యెద్దు’ అన్నది.

ఇద్దరూ పనిలో పడిపోయారు. గార్చైంట డిజైనింగీకు కళాత్మక నైపుణ్యం కావాలి. అందుకు ఏకాగ్రత అవసరం. ఆరోజు మిసెన్ ఒమూరా రెండు గంటలకున్నా ముందే ఇల్లు చేరుకున్నది. మిస్టర్ ఒమూరా కాస్త అసహనంగానే ఎదురుచూస్తాన్నాడు.

‘నువ్వు ఒంటరిగా ఇంత రాత్రివేళ ప్రయాణించడం నాకు ఆందోళన కలిగించింది. ఇంకా యవ్వనంలోనూ అందంగానూ వున్న స్త్రీకి ఇది సురక్షితం కాదు.’

ఇన్నేళ్ళ వైవాహిక జీవితంలో అతడెప్పుడూ ఆమెని మెచ్చుకోలేదు. ఒక్క ప్రియమైన మాటకూడా ఆడలేదు. ఇప్పుడు అతడికి కృతజ్ఞతచెప్పాలని ఆమెకనిపించింది. ఇకపోపు సంగతి నిజం చెప్పేయ్యాలనే ఆమె నిశ్చయించుకొంది.

‘ఒకనాడు మనం డ్రెస్ పొపు గురించి మాట్లాడుకున్నాం గుర్తుందా?’

‘వుంది. పెట్టుబడి లేదనికఢా ఆగిపోయావు.’

‘పొపు ఏర్పాట్లోంది’ అన్నదామె. ఆతడు చటుకున్న ఆమె వైపు తిరిగాడు. ‘అర్ధరాత్రి రెండు గంటలవరకూ పొపులో నువ్వెలావుండగలవు?’

‘నేను డ్రెస్లు డిజైన్ చేస్తాన్నాను.. నాభాగస్వామితో..’

‘భాగస్వామా?’ అతడిలో పురుషాగ్రహం మేల్కొంది. చివాలున లేచాడు. ఆమె చేతిని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. ‘ఎవడువాడు?’ అని ఆగి, ‘నేను ముందే తెలుసుకోవాల్సింది. ఆడడాన్ని నమ్మడానికి వీల్సేదు. నువ్వు నాభార్యవి . రాత్రి రెండు గంటలకు ఇల్లు చేరుకున్నావు.’

ఆమె అతడి పట్టుని విదిలించుకుంది. ఒక జీవిత కాలపు క్రోధమూ ప్రతీకారమూ ఆమె జ్ఞాపకాల పొరల్లోంచి కట్టలు తెంచుకొని అగ్నిప్రవ్యతంలాగా బద్దలవడానికి పక్కమైన సమయం ఆసన్నమయింది. ‘నువ్వు .. నువ్వు .. నామానాన నన్ను వదిలేసి వేకువన రెండుగంటల తరువాత ఇల్లు చేరిన నువ్వు .. పెళ్ళయిన కొత్తలో కూడా గెయిపొల ఇళ్ళకు పరుగులు తీసిన నువ్వు... ఆతరువాత బార్కు

ఎగబాకిన నువ్వు... ఇల్లు పీల్లలూ వారి బాగోగులు పట్టేంచుకోని నువ్వు ... నీ ఆలోచనలూ, నీసంతోషమూ కుటుంబానికి చెందకుండా చేసిన నువ్వు .. నీ కాలమూ, నీ యవ్వనమూ పరాయి స్త్రీలకు ధారాదత్తం చేసిననువ్వు..’ ఇలాంటి మాటలు పుంభానుపుంభంగా వస్తున్నాయి. కానీ ఆమె పెదవిపులేదు.

ఆమె ఈ సబ్బు ప్రపంచంలో ‘భార్య’కు నిర్యచనం. అంతలోనే వివేకపూరితమైన అంతర్ధాష్టి మేల్కొంది.

‘ఈ అభాగ్యుడితో నిజమైన ప్రేమని పంచుకొనేది తాను కాక మరెపరు? ఎన్నో సంవత్సరాలపాటు ఎన్నోవందల రాత్రిశ్శు గెయిపొల కొంపల్లో, బార్లలో అసలు ఎవరి ఇప్పాన్ని సోచుకోని చోట, నిజానికి లోలోపలవారంతా ద్వేషించిన చోట, జీవితాన్ని వృధా చేసిన వాడికి భార్యగా ఇంకా తనుకాక దిక్కెవరు?’

ఆమె మృదువుగా, జాలిగా అన్నది ‘నా వ్యాపారభాగస్వామి ఒక స్త్రీ. పెట్టుబడి ఆమె సమక్కింది.’

‘ఒక ఆదానికి పెట్టుబడి ఎలావస్తుంది?’ మిస్టర్ ఒమూరా తీవ్రమైనగొంతుతో అడిగాడు.

‘ఆమె బార్గర్లోగా పనిచేసింది.’

ఒక్కసారిగా మిస్టర్ ఒమూరా కళ పొరలు తొలి పోయాయి. బల్ల మీద కూలబడి, రెండు చేతుల్లో తల పట్టుకున్నాడు.

‘ఆమె మిమ్మల్ని ఇష్టవడలేదనే విషయం నేను నమ్మలేక పోయాను. సంవత్సరాల తరబడి మీకు చేరువగా వుంటూ మిమ్మల్ని ప్రేమించలేక పోవడం అంటే నా ఊహకే అందని విషయం’ అంటూ అలవాటుగా మోకరిల్లింది. స్త్రీ ఆభంగిమలోనే భర్తముందు వుండాలని ఆమె తల్లి పదే పదే చేపేది.

‘నువ్వు అలా భావిస్తున్నావా?’ అన్నాడు.</

నగరమంతా మత్తులోనే...

ఒకటీ రెండూ రోజులు
కాదు ఏకంగా నాలుగు వారాల పాటు
నగరమంతా మత్తులో జోగిందంటే నమ్మగలరా?
రష్యాలో జరిగింది. 1917లో జార్క పాలనకు అంతం
పలుకుతూ సోవియట్ యూనియన్ ఏర్పాటు దిశగా
తిరుగుబాటు చెలరేగింది. ఆ ఏడాది అక్టోబర్లో బోల్శేవిక్
ప్రజావిష్వవకారుల ఆధ్వర్యంలో ప్రభుత్వ భవనాలు స్వాధీనం
చేసుకోవడం ప్రారంభించారు. ఇది అప్పటి రష్యన్ చక్రవర్తుల పరిపాలన
కేంద్రమైన పెట్రోగార్డ్ (ఇప్పటి సెయింట్స్పెట్రోగార్డ్) నగరంలో
మొదలయ్యాంది. ఈ నగరంలో చక్రవర్తి అధికారిక నివాసం అయిన వింటర్
ప్యాలెస్‌ను విష్వవకారులు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. దీంతో సోవియట్
యూనియన్ ఏర్పాటుకు మారం సుగమమైనట్లు వారు భావించారు. ఈ
సందర్భాన్ని పండుగలా జరుపుకోవాలనుకున్నారు. ఈ ప్రయత్నంలో వారికి
విశాలమైన వింటర్ ప్యాలెస్ భవనంలో ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద వైన్ సెల్స్‌ర్
కనపడింది. అందులో సుమారు 100 మిలియన్ డాలర్ విలువైన మందు
ఉంది. దీంతో బోల్శేవిక్ సైనికులు ఉత్సాహంగా ఆ మందు తాగి, చిందులు
వేయడం ప్రారంభించారు. ఈ విషయం ఆ నోటా ఈ నోటా నగరంలోని
పొరుల చెవిన పడింది. వెంటనే వారూ ఆ భవనానికి చేరుకొని తాగడం
మొదలుపెట్టారు. ఇలా ఏకంగా నాలుగు వారాల పాటు తాగుతూ,
మత్తులోనే జోగుతూ ఉండిపోయారంతా. చివరికి సెల్స్‌ర్లోని మందు
అయిపోవడంతో వాళ్ళ హ్యాంగోవర్కు బ్రేక్ పడింది. ఈ కారణంగానే
ఇది ప్రపంచంలోనే అత్యంత సుదీర్ఘాలం మత్తులో జోగిన
సంఘటన (బిగ్స్ హ్యాంగోవర్)గా చరిత్రకెక్కింది.
ప్రస్తుతం ఈ వింటర్ ప్యాలెస్‌ను మ్యాజియంగా
మార్చారు.

ఆ లిపోర్ట్ లక్షల మందిని రక్షించింది!

రెండో ప్రపంచ
యుద్ధంలో మృత్యు
కుహాలుగా నిలిచిన నాజీ
క్యాంపులు చరిత్రలో మాయని
మచ్చను మిగిలిన సంగతి
తెలిసిందే. శత్రుదేశాల ప్రజలు,
సైనికులు, ముఖ్యంగా యూదులను
విషయాయువులు నింపిన గ్యాస్ చాంబర్లలోకి
తరలించి అత్యంత క్రూరంగా చంపేసే కేంద్రాలే
నాజీ శిబిరాలు. అలాంటి ఓ క్యాంపులో నుంచి
బయటవడడమే కాక, అక్కడి దారుణాలను
ప్రపంచానికి వెల్లడించి లక్షలాది మంది
ప్రాణాలను కాపాడి చరిత్రక్కగురు.. ఆల్రైట్
వెజ్లర్, రుడార్స్ వెబా. వీరిద్దరూ స్లావేకియాకు
చెందిన యూదులు. ఒకరికొకరికి పరిచయం

లేదు. యుద్ధ
సమయంలో
జర్మనీ సైనికులకు
చిక్కారు. వీరిని అప్పటి
జర్మనీ ఆక్రమిత పోలాండ్లోని
అస్ట్రోవిజ్ డెట్ క్యాంపులోకి
తరలించారు. అక్కడ కలసిన వీరు,
జర్మనీ సైనికుల చేతుల్లో
చిత్రపీంసలు అనుభవించారు. ఓ
రోజు తప్పించుకొని, శిబిరానికి
బయట కౌద్ది దూరంలో ఉన్న ఓ
కట్టిల కుప్ప మధ్యలో
దాక్కున్నారు. ఇలా గంటా
రెండు గంటలు కాదు ఏకంగా
నాలుగు రోజులపాటు నాజీ
సైనికుల కంటవడకుండా అక్కడి
ఉన్నారు. ఆ తర్వాత అక్కడి
నుంచి బయటపడి, వందలాది
మైళ్ళ నడిచి స్లావేకియాకు
చేరుకున్నారు. నాజీ క్యాంపుల్లోని
దారుణాలపై ఒక నివేదిక తయారుచేశారు.
ఇది వెబా-వెజ్లర్ రిపోర్ట్‌గా పేరు పొందింది. ఈ
నివేదికను స్టోట్టర్లాండ్ వేదికగా మీడియాకు
విడుదల చేయడంతో నాజీల అక్కత్యాలు
ప్రపంచానికి తెలిశాయి. ఫలితంగా గ్యాస్
చాంబర్లలో యూదుల ఊచకోతకు అడ్డుకట్ట
పడింది. ఆ విధంగా వెజ్లర్-వెబా రిపోర్ట్ లక్షల
మంది ప్రాణాలు నిలిపింది.

యుద్ధాలనగానే
రోజులు, వారాలు, నెలలు కొన్ని సార్లు
ఎళ్ళ తరబడి కొనసాగడం మనకు తెలుసు. కానీ, ఓ
యుద్ధం గంటలోపే ముగిసిందంటే నమ్మగలరా? ఇంకా
చెప్పాలంటే 38 నిమిషాల్లోనే ముగిసింది. 1896లో ఆఫ్రీకాలోని
జాంజిబార్ ప్రాంతం బ్రిటీష్ ఆధినంలో ఉండేది. ఇక్కడి సుల్తాన్ హమద్
బిన్ తువైనీ బ్రిటన్ కనుసన్నల్లో పాలనా బాధ్యతలు పర్యవేక్షించేవాడు.
అయితే, 1896 ఆగస్టు 25న తువైనీ హతాత్తగా మరణించాడు. ఆయన

38 లిపివ్యాప్తి యుద్ధం ముగిసింటి!

స్లావాన్ని మేనల్లుడు భలీద్ బిన్ బర్గ్ ఆక్రమిం
చుకున్నాడు. అధికారాలను చేజిక్కించుకొని జాంజిబార్కు
స్వాతంత్యం ప్రకటించుకున్నాడు. ఇది బ్రిటన్కు ఆగ్రహం
తెప్పించింది. తమ మద్దతు లేకుండా సుల్తాన్గా
బాధ్యతలు స్వీకరించడమే కాక, స్వాతంత్యం ప్రకటించు
కోవడంపై మండిపడింది. వెంటనే జాంజిబార్పై
దండెత్తింది. రాజధాని నగరంతో పాటు మరికొన్ని చోట్లు
బాంబుల వరం కురిపించింది. కానేపట్లోనే భలీద్ బిన్
లొంగిపోతున్నట్లు సంకేతాలు అందాయి. దీంతో 38
నిమిషాల్లోనే యుద్ధం ముగిసింది. అలా ఇది అతి
స్వల్ప సమయంలో ముగిసిన యుద్ధంగా
చరిత్రక్కింది. అయితే, భలీద్ మాత్రం బ్రిటన్
దశాలకు చిక్కులేదు. ఆయన తప్పించుకొని
వెళ్లిపోయి జర్మనీలో శరణార్థిగా గడిపాడు.

• కొత్తకొత్తగా

లేచేసరకి బ్రైక్ ఫాన్స్

బ్రైడ్ ప్రియులకు చిత్రంలోని ప్రో ట్రైక్స్ మేటిక్ బ్రైడ్ మేకర్.. వేళకు బ్రైక్ ఫాన్స్ ను వడ్డించడంలో భలే చురుగా ఉంటుంది. కావాల్సిన రెసిఫీన రాత్రి (అంటే 13 గంటల ముందే) మేకర్లో వేసి, ఆఫ్స్ సెట్ చేస్తే.. ఉదయానికి టోస్టీ బ్రైడ్ అందిస్తుంది. ఈ ప్రైసెట్ ఫంక్షన్ ఫాస్ట్-బేక్ బ్రైడ్ మేకర్.. బేసిక్, ఫ్రెంచ్, కేక్, శాండ్విచ్, బటర్ మిల్క్, బేక్ వంటి 12 రకాల వెరైటీలను వందుతుంది. ఆ 12 రకాలు మేకర్ పైబాగంలో కనిపించడంతో పాటు.. ఎలా తయారు చేసుకోవాలనే వివరాలతో ఒక మెను బుక్ కూడా లభిస్తుంది. ఇక మేకర్ ముందు భాగంలో లైట్/మీడియం/డార్క్ అనే మూడు కలర్స్ ఆఫ్సన్స్తో పాటు.. మెను, స్టోర్/స్టోప్, టైమ్, టింపరేచర్, వార్క్ వంటి ప్రత్యేకమైన బటన్లు ఉంటాయి. డిస్ట్రీబ్జూటర్ కూడా ఉంటుంది. ఏం కావాలో చూసుకుని కావాల్సిన ఆఫ్సన్స్ సెట్ చేసుకోవచ్చు. ఇందులో అల్యూమినియం మేటీరియల్లతో రూపొందిన రిమూవబుల్ బ్రైడ్ బారెల్ ఉంటుంది. బ్రైడ్ మేకింగ్‌తో పాటు టీనిగ్ కూడా సులభమే.

అల్రాసోనిక్ క్లీనర్

చిత్రంలోని స్వర్ణ మెటల్ అల్రాసోనిక్ క్లీనర్.. ఒక శక్తివంతమైన పరికరం. ఇది అల్రాసోనిక్ తరంగాలను ఉపయోగించి కళ్ళజోడు, వెండి, బంగారం లేదా ఇతర ఆభరణాలపై పేరుకుపోయిన ధూళి, మొండి మరకలను పుట్టపరుస్తుంది. దీన్ని ఉపయోగించడం చాలా సులభం. బాక్ట్రోబ్ క్లీన కావాల్సిన వస్తువులని వేసుకుని.. వాటర్ జోడించి డివైట్లో పాటు లభించిన స్టేచ్ కొడ్డిగా వేసుకుని.. మూతపెట్టి స్టైచ్ అన్ చేసుకుంటే చాలు. జ్యాయెలరి తళతళాదిపోతుంది. కళ్ళద్దాలు మెరినిపోతాయి. పైగా ఇది 5 నిమిషాల్లో అటో స్టైచ్ అఫ్ అవుతుంది. గాడ్జెట్కి కుడివైపు పవర్ బటన్లతో పాటు కింద భాగంలో పవర్ కనెక్ట్ చేసుకునే వీలుంటుంది. దీని వినియోగం చాలా సులభం.

ధర
93 డాలర్లు
(రూ. 7,000)

ప్రైక్వాలటీ వెజిటబుల్ స్టైనర్

వంటకం ఏడైనా ముందుగా దానికాక్సివ్సిన కూరగాయ ముక్కలు సిద్ధం చేసుకోవాలి. ఒక్క వంటకానికి ఒక్కోరకంగా కట్ చేసుకోవాలి. కొన్నిసార్లు తురుములా/తరుగులా, మరికొన్నిసార్లు నిలువుగా/అడ్డంగా, ఇంకొన్నిసార్లు సన్నగా/చిన్నగా రకరకాల వేరియేషన్స్తో కూరగాయలని కట్ చేసుకోవాలి. అందుకే ఈ ప్రైక్వాలటీ స్టైనర్ నీల్ వెజిటబుల్ స్టైనర్. ప్రత్యేకంగా ఒక్కోదానికి ఒక్కో ప్లైట్ మెఫిటో పాటు లభిస్తాయి. వాటిని అవసరాన్ని బట్టి కట్టర్కి అట్టాచ్ చేసుకుని కావాల్సిన విధంగా కూరగాయలు లేదా పండ్లను కట్ చేసుకోవచ్చు. ఇందులో క్యారెట్ తురుము దగ్గర నుంచి.. ఉల్లిపాయ తరుగు పరకూ పలు రకాలుగా దీన్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు. ఇలాంటి మోదల్కు మార్కెట్లో మాంచి దిమాండ్ ఉంది. వీటిని వాడిన తర్వాత పుట్టం చేయడం కూడా సులవే.

ధర
27 డాలర్లు
(రూ. 2,065)

చికెన్ బ్రైడ్

కావలసినపి: బ్రైడ్ ప్రైస్ - 8 లో చేసుకుని పెట్టుకోవాలి)

బోన్ లెన్ చికెన్ - పావు కిలో(మెత్త తురుములా చేసుకోవాలి)

బంగాళదుంపలు - 2(ఒడికించి గుజ్లు) .. చీజ్ - 2 బేబుల్ స్టూప్, పచ్చిమిల్లి ముక్కలు పసుపు - కొర్కొగా, గరం మసాలా - 1 టీ స్పూన్ కోడిగుడ్లు - 2, బ్రైడ్ పొడర్ - పావు కప్పు చిక్కటి పొలు - కొన్ని, ఉప్పు - తగినంత నూనె - దీవ్ ప్లై కి సిలపడా

తయారీ: ముందుగా ఒక బాల్ తీసుకొని అంచుకొని చికెన్ తురుము, బంగాళదుంప గుజ్లు, చీజ్, పసుపు, గరం మసాలా వేసుకొని బాగా చేసుకొని పక్కన పెట్టుకోవాలి. ప్రతి ప్రైస్ నానబెట్టి.. గట్టిగా ఒక్కి.. అందులో కొర్కొ పెట్టుకుంటూ బాలీలా చేసుకోవాలి. ముదట కోడిగుడ్లు సాన, తర్వాత దీవ్ ప్లై చెయ్యాలి. వేడివేస్ బ్రైడ్ బాల్ భలే..

బ్రైడ్ బాల్ భలే..

• స్టోక్ సెంటర్

బడ్ బాల్న

లేదా 10(నలుషైపు)లా కట్
గా ఉడికించి.

వేసుకొవాలి)

1 - 1 టీ స్పూన్
న్

మల్లి ఉడికించిన

పచ్చిమిళ్లి ముక్కలు.

కలిపి ముద్దలా

ముక్కను పాలలో

కొబ్బరిగా చికెన్ మిత్రమం

. తర్వాత ప్రతి బైద్ బాల్కు

త బైద్ పోడర్ పట్టించి, నూనెలో

గొ సర్యు చేసుకుంటే ఈ చికెన్

రుచిగా ఉంటాయి.

పనీర్ పాప్ కార్బు

కావలసినవి: పనీర్ - 10 లేదా 15

లల్లం-వెల్లుల్లి పీస్ట్ - 2 టీబుల్ స్పూన్లు

కారం, చాట్ మసాలా - 1 టీ స్పూన్ చొప్పున

ఉప్పు - తగినంత, మైదా, నిమ్మరసం, జీలకర్ పాడి, గరం మసాలా,

పాలు - 1 టీబుల్ స్పూన్ చొప్పున

బిట్స్ - పావు కప్పు, గుడ్లు - 2(బక గుడ్లని పాలలో కలిపి పెట్టుకొవాలి)

నూనె - డీవీ ఫై కి సరిపడా

తయారీ: ముందుగా ఒక గిన్యూలో పనీర్ వేసుకొని, అందులో అల్లం-వెల్లుల్లి పీస్ట్, నిమ్మరసం, కారం, చాట్ మసాలా, తగినంత ఉప్పు, 1 టీ స్పూన్ నూనె, ఒక గుడ్లు వేసి.. ఆ మిత్రమాన్ని ముక్కలకు బాగా పట్టించి 20 నిమిపాల పాటు పక్కన పెట్టుకొవాలి. అనంతరం ఒక చిన్న బోల్లో బిట్స్, జీలకర్ పాడి, గరం మసాలా, మైదా వేసుకొని బాగా కలిపి ఉంచాలి. కళాయిలో నూనె వేడి చేసుకుని, ఒకొక్క పనీర్ ముక్కను మొదట గుడ్లు-పాల మిత్రమంలో, అపై బిట్స్ మిత్రమంలో ముంచి, తిలిగే మళ్లీ గుడ్లు-పాల మిత్రమంలో ముంచి, చివరిగా బిట్స్ బాగా పట్టించి నూనెలో దీరగా వేయించుకుంటే సరిపోతుంది.

కీమా అమ్మెట్

కావలసినవి: మటన్ కీమా - 100 గ్రామలు

పచ్చి మామిడి గుడ్లు - 2 టీబుల్ స్పూన్లు

టమాటా సాన్ - 1 టీబుల్ స్పూన్

చిల్లీ సాన్ - అర టీబుల్ స్పూన్, చాట్ మసాలా - 1 టీ స్పూన్

గుడ్లు - 2 లేదా 3, ఉప్పు - తగినంత

పాలు, కారం - 1 టీ స్పూన్ చొప్పున

నూనె - సరిపడా

తయారీ: మొదట స్టేవ్ అన్ చేసి కళాయిలో ఒకటిన్నార టీబుల్ స్పూన్లు నూనె వేసుకొని, నూనె కాగాక మటన్ కీమా వేసి మూతపెట్టి చిన్న మంట మీద మధ్య మధ్యలో గలటితో తిప్పుతూ, మెత్తగా ఉడికించుకోవాలి. తర్వాత అందులో పచ్చి మామిడి గుడ్లు, టమాటా సాన్, చిల్లీ సాన్, చాట్ మసాలా ఒకదాని తర్వాత ఒకటి వేసుకుని గలటితో తిప్పుతూ ఉండాలి. ఈ లోపు ఒక బోల్లో గుడ్లు, కారం, ఉప్పు, పాలు పోసి బాగా కలిపి మరో బర్డూర్ మీద అమ్మెట్ వేయాలి. కీమా మిత్రమాన్ని అమ్మెట్లో పెట్టి పోల్చి చేసుకుని.. ఒకసాలి పెనం మీద అటూ ఇటూ తిప్పి.. సర్వ్ చేసుకుంటే సరిపోతుంది.

రీల్ తిరిగింది

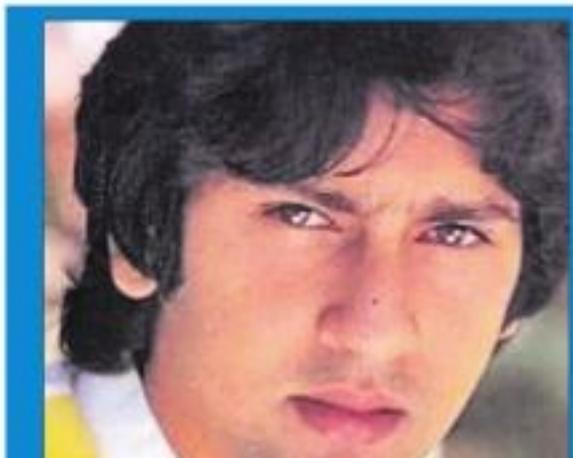
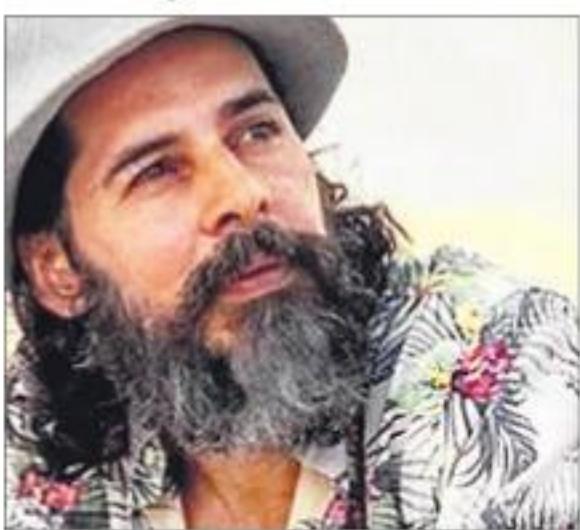

బ్యాంకిల్ ఖన్సు

...పేరు వింటేనే మనిషి గుర్తొచ్చేంత ఫేమస్ ఈ నటి. తల్లిదండ్రులు డింపుల్ కపాడియా, రాజేశ్ ఖన్సు వారసురాలిగానే అడగు పెట్టినా తనకంటూ ప్రత్యేకతను నిలుపుకుంది. నటనతో కాదు ఇంటరీయర్ డిజైనర్, రచయిత్రిగా. ఆమె భర్త అక్షయ్ కుమార్ టాప్ హీర్ అన్న విషయమూ తెలిసిందే. భర్త పేరుతోనూ ఆమెను పోల్చుకోరు ప్రేక్షకులు. అదీ ట్యూంకిల్ అస్తిత్వం. మళ్ళీటాలెంబెడ్ ఉమన్గా ఆమె సాధిస్తున్న విజయం.

డినో మోరియా

ఆరడగులు కండలవీరుడిగా బాలీవుడ్లో డినో మోరియాకు విపరీతమైన క్రీజ్.. మోజు కూడా. అయినా అతను నటించిన కొన్ని సినిమాలు వరుసగా ప్లాప్ అవడంతో ఇంకా అట్టే ప్రేక్షకుల సహనాన్ని పరీక్షించక నటనకు ప్యాక్ష చెప్పేసుకున్నాడు. 'క్రీప్ స్టోప్ న్ కేఫ్' అని రెస్టారెంట్ తెరిచాడు. అతని యూకింగ్ టెరీర్ కన్నా అద్భుతంగా రన్ అవుతోంది ఆ రెస్టారెంట్. అప్పుడప్పుడు ఓటీటీ సిరీస్లోనూ అప్పియర్ అవుతున్నాడు డినో.

కుమార్ గారవ్

నాటి బాలీవుడ్ నటుడు రాజేంద్రకుమార్ వారసుడిగా (కొడుకు) బాలీవుడ్లో తన అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకున్నాడు. నెగాదు కూడా. ప్రేక్షకుల్లో తనకు డిమాండ్ తగిపోతుందని గ్రహించిన వెంటనే బీజినెన్ రంగంలోకి దిగాడు. మాల్టీట్రైల్ ట్రావెల్ బిజినెన్ ప్రారంభించాడు. అనేళ్ళ నటనారంగంలోని సంపాదన కన్నా రెట్టింపు రాబడి, రెట్టింపు ఉత్సాహంతో వ్యాపారంలో రాణిస్తున్నాడు కుమార్ గారవ్.

కిమ్ శర్మ

తెలుగువాళ్ళకూ పరిచయమే. ముసుగు వెయ్యెద్దు మనసు మీద (ఖడ్గం) అంటూ యివత మనసుల మీది ముసుగు లాగేసింది బోల్డ్ యాక్సెస్. పెళ్ళయ్యాక సిల్వర్ స్క్రీన్కు గుడ్చెట్ చెప్పి కెన్యా వెల్లిపోయింది. ఆక్కడ భాళీగా కూర్చోలేదు. బ్రెడల్ గ్రూమింగ్ సర్ఫ్స్ సెంటర్సు స్టోర్ చేసింది. బ్రహ్మండంగా సాగుతోందట.

దీపాన్నిత శర్మ

టీవీ సీరియల్స్, సినిమా ప్రీమిలకు బాగా తెలిసిన నటి. నటించడం ఆపేసి జీవిత కలను నెరవేర్పుకొమ్మని మెదడు చేసిన సూచనను పాలో అయింది. 'పొజ్యు' అనే పడవను కొనుకొని ముంబై సముద్రంలో తిప్పుతూ అందులో లగ్గరీ పార్టీలను అరెంజ్ చేస్తోంది.

మయూరీ కాంగో

'ఫుర్ సే నికల్ హీ కుఫ్ దూర్ చల్ హీ రస్తే హీ రస్తే మే హై ఉన్స్క్ ఫుర్' 1990ల మధ్యకాలంలోని యువను ఉర్రూతలూగించిన పాట. 1996లో వచ్చిన 'పాపా కహాతే హై' సినిమాలోనిది. ఆ పాటను కథానాయిక మయూరీ కాంగో, నాయకుడు జుగల్ హంస్రాజ్ మీద చిత్రీకరించారు. ఆ సినిమాతో మయూరీ కాంగో ఫేమస్ అయిపోయింది. తర్వాత కొన్ని చిత్రాల్లోనూ కనిపించింది. కానీ ఎందుకో ఉన్నట్టుండి ఆ పాపులారిటీ అంటే విరక్తి పుట్టింది.. నటన అంటే ఆసక్తి తగింది ఆమెకు. అమెరికా వెల్లిపోయింది. న్యూయార్క్ యూనివర్సిటీలో చేరి మార్కెటింగ్ అండ్ హైనాన్స్లో ఎంబీఎ చేసింది. ఢిల్లీ వచ్చేసి గుర్కావ్లోని ఒక మళ్ళీనేషనల్ కంపెనీలో మార్కెటింగ్ హెడ్గా పనిచేస్తోంది.

దాదాపు ఏజ్యార్టంగా దేశాన్ని పట్టి పీడిస్తోంది కరోనా. ఈ కరోనా దేశమంతటినీ చాలా క్రిష్ణపరిస్తితుల్లోకి నెట్లేసింది. ఆ మాటకొస్తే ప్రపంచమంతా అలానే ఉండనుకోండి. ఇక నాకోచ్చిన ఇబ్బందల్లా ఏమిటంటే, తమ్ముచ్చినప్పుడు గారిగా తమ్ముడం.... దగ్గాస్తే శంకరాభరణంలో జీవీ సోమయాజుల్లా దగడం అలవాటు. ఇప్పుడు గట్టిగా కాదు కదా... పాట పాడేముందు చిన్నగా గొంతు సవరించుకుంటున్నట్లుగా దగ్గినా... హోచ్చే... మని కాకపోయినా సున్నితంగా ఆచ్... అన్నా సరే, పేద్ద అపరాధం చేసినట్లుగా చూస్తున్నారు చుట్టుపక్కల కూచునేవాళ్లు... ముఖ్యంగా ఎదురుగా కూర్చునే వాళ్లయితే బాంబేసినంతగా భయపడుతున్నారు. ఏం చేస్తోం... దగ్గలేక, తుమ్మలేక... వాటిని ఆపుకోలేక... ఆవలింతలా నెమ్మిదిగా పని కానిచ్చేసి హమ్మయ్య అని ఆనందంగా నిట్టూర్చటమే..

ఇక పక్కింట్లో, ఎదురింట్లో, ఆఫీసులో... ఎక్కుడ చూసినా దాదాపుగా అందరూ కరోనా లక్షణాలతో చిన్నగానో పెద్దగానో బాధ పడుతున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నారు... అలా అని నాకనిపిస్తోంది. అలవాటులో పొరపాటుగా ఎవరికైనా పేక్ హ్యాండిచేందుకు చెయ్య ముందుకు చాచబోతే అవతలి వాళ్ల కూడా కర చాలనానికి చెయ్యవ్యబోతూ అంతలోనే ఏదో గుర్తొచ్చినట్లుగా కరెంట్ షాక్ కొట్లినట్లు చెయ్య వెనక్కు తీసుకోవడం... అప్పుడు సిగ్గుతో నా ముఖం ఎప్రభాషిపోవడం... మాస్కునుకున్న మూతులతో అవతలివాళ్లు అరనవ్వు నవ్వినా, అది అర్థంకాక మనం ముఖం మామూలుగా పెట్టుకోవడం, తర్వాత మనమూ ఎదుటివాళ్లను చూసి పలకరింపుగా నవ్వడం... ఆనక వాళ్ల బదులుగా నవ్వలేదేమో అనుకుని మనసులోనే తిట్టుకోవడం... వాళ్లది మనదారే కదా అని లిప్పు అడగటం, వాళ్ల కంగారుగా అబ్బే.. నేను అట్టిశ్చోదండీ... అని అలవోగ్గా తప్పించుకోబోవడం... ఇవీ ఇటీవల నాకు కొత్తగా వచ్చిన కష్టాలు. ఆఫ్కోర్స్ అందరికి వచ్చే వుంటాయనుకోండి... కానీ నాకు ఇంకాస్త ఎక్కువొచ్చినట్లుగా అనిపిస్తోంది అదేంటో మరి! కూరగాయలు తీసుకరమ్మని సంచి చేతికిస్తూ మా ఆవిడ నాతో లక్షాతోంభై జాగ్రత్తలు చెప్పటం... సంతలోనేమో కూరగాయలు ఏరడానికి భయం వేసి, నేను నీకు కొత్తేమీ కాదుగా... అయినా నాకన్నా సువ్వే మంచివి ఇస్తావులే అని వాళ్లను పాగిడితే పొంగిపోయి నాలుగు చచ్చులు, ఐదు పుచ్చులు కలిపి ఓ యాభై గ్రామలు మొగ్గ చూపించి, చిల్లర్లేదని సరిపెట్టియ్యటం... కాస్త మంచివి ఇస్తారనుకున్న వాళ్లేమో మాస్కులు మూతికి కాకుండా గడ్డానికో, గొంతుకో తగిలించుకుని పళ్లన్నీ కనిపించేలా అప్పాయంగా నవ్వడం.. వాళ్ల ఆప్యాయత దేవుడెరుగు... నాకేమో వాళ్ల మూతికి మాస్కుల్లేవని ముచ్చెమటలు పోసి వాళ్ల పిలుస్తున్నా పోన్ మాట్లాడుతున్నట్లుగా అర్జైంటుగా అక్కడినుంచి ఉడాయించెయ్యటం... ఇంటికి తెచ్చి గుమ్మరించిన

కూరగాయల్ని చూసి మా ఆవిడ వాటన్నింటికీ సామూహిక స్వానాలు చేయించి, ఆనక ముఖం మాడ్చుకుంటూ కసిగా వాటి ఒళ్లు తుడవడం... ఇక ఆఫీసుకు వచ్చేటప్పుడు పిల్లలు నా బ్యాగులో శానిట్జర్ బాటిలీ పెట్టి, ఇంటికొచ్చాక అది వాడానో లేదో అని చెక్ చేయడం... ఒకోసారి కక్కర్తికాద్ది బ్యాగులో శానిట్జర్ బదులు ఆఫీసు శానిట్జర్ వాడి మా పిల్ల డిట్కిపులకి అడ్డంగా దారికిపోవడం... ఇవీ నా నిత్య కరోనా

తినకూడదు... ఇవి తినకూడదూ అంటూ ఆంక్లు విధించటం... వాళ్లకి చాలదన్నట్లు నాక్కుడా రకరకాల కరోనా నిరోధక చిట్టాలను వాట్సాప్ నుంచి వినిపించటం... నేను ఆ మాత్రం నాకు తెలీదా అన్నట్లుగా ఓ చూపు చూసి, వాటిని తేలిగ్గా కొట్టి పడెయ్యటం... వెనకాలే నుంచి అమ్ము... మీరూ మీరూ ఒకటి... మద్ద్యలో నేనేగా... అనే డైలాగును మళ్లీ అరగ్గొట్టడం...

అన్నట్లు లాక్డోన్ మూలంగా పిల్లలకీ, నాకూ

అక్కత్యాలు...

ఇక ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి రాగానే మా ఆవిడ తలకి జెండూబామ్ రాసుకుంటూ కనిపించడటం...

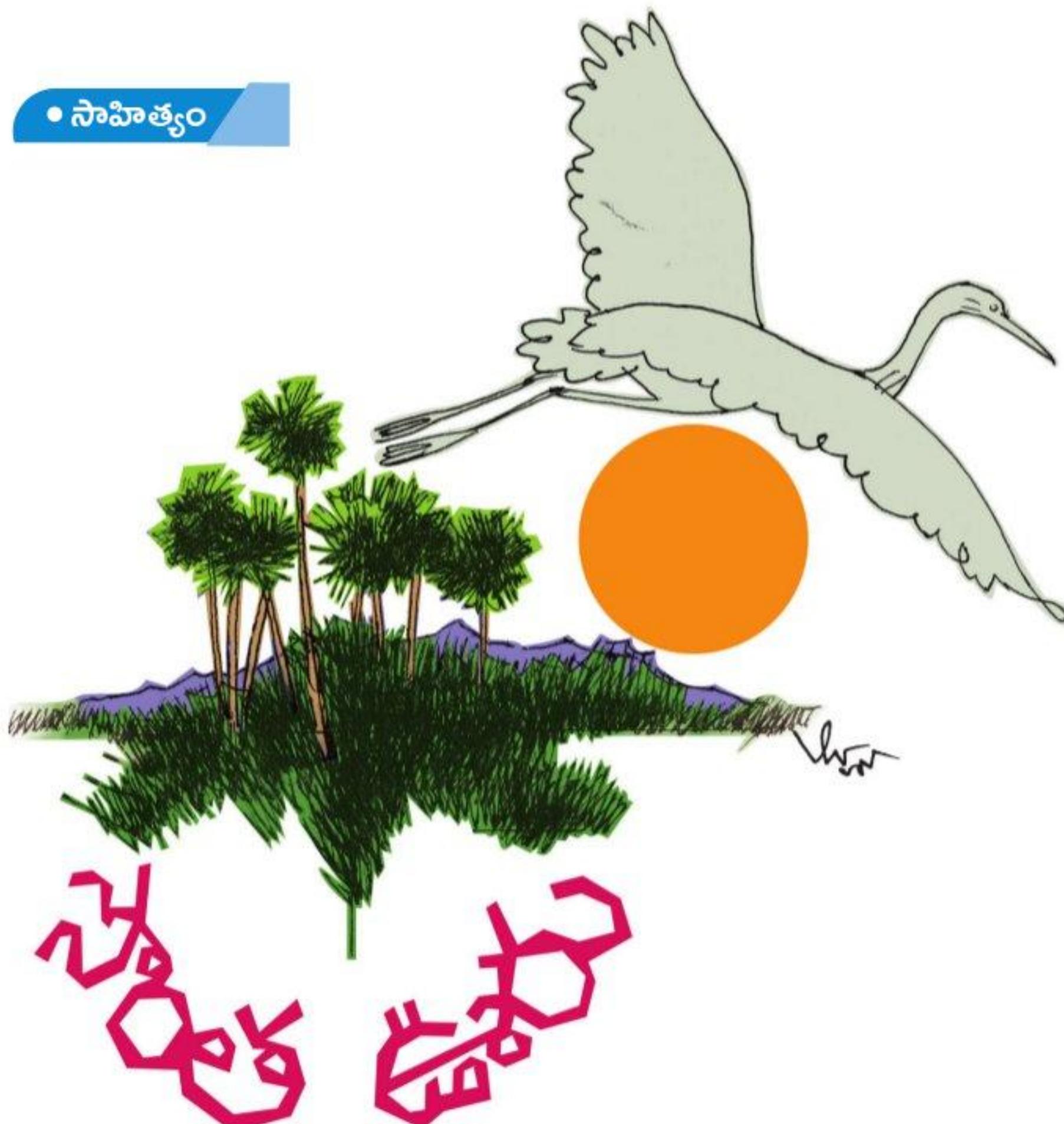
'ఏంటీ... ఇవ్వాళ్ల కూడానా' "అని నేను తననడగటం... భాళ్లి సీసా నా ముఖాన పడేసినట్లుగా అవతలికి పడేసి రేప్పాడ్చున్నే ఒక డెట్లాల్ సీసా, రుండూ బామ్ సీసా, శానిట్జర్ బాటిలూ పట్టుకు రండి.. ఆ... అన్నట్లు ఓ వంద ఎ4 పీట్లు, పిల్లలిద్దరికి చెరో డజనూ స్క్రెచ్ పెన్చులూ, గమ్మ బాటిలూ, ఫెవీసీక్కులూ తీసుకురాండి అని ఆళ్లలాంటి రిక్వెస్టులు జారీ చేయడం... నేనేమో ఏ ల్రెడిట్ కార్బులో బ్యాలెన్జుక్కుపుందో చెక్ చేసుకుని మర్చుడే స్టోప్సుర్ పాపులకీ, మెడికల్ షాపులకీ చక్కర్లు కొట్టడం... వీటితో నాకు తలబొప్పి కడుతోంది.

ఇక తుమ్మినా... దగ్గినా... కడుపులో గడబిడగా అనిపించినా ఓ మాంటాల్సీ, డోలో 650, జింకుబ్బెట్లూ, బీకాంప్లెక్ట్లు, బిల్లు గుటుకున దిగమింగి గ్రాసుడు నీట్లు తాగడం... ఆనక చ్యాసీ చప్పరించటం... ఇదీ నిత్య నా నిత్య అక్కత్యంలో భాగమే...

ఇక మా అమ్మేమో వాట్పుప్పుల్లో... ఫేసుబుకులో వచ్చిన ప్రతి కరోనా మేసేజీ చదివి... బీపీ పెంచేసుకోవడం..... ముత్యాల్లాంటి తన మనవ'రాళ్లు' ఎక్కుడిక్కెల్లి దిక్కుమాలిన కరోనా తగిలించుకుంటారోనన్న భయంతో వాళ్లని ఎక్కుడికి వెళ్లకుండా కాపలా కాయడం... అవి

కొత్తబట్టలు తీసుకోవాల్సొచ్చింది... ఎందుకంటే నాదేమీ ఎదుగుతున్న బాడీ... వాళ్లేమో ఎదిగే వయసూనాయ మరి... పెళ్లప్పుడు నాకన్నా గుప్పెడు ఎక్కువున్నట్లు కనిపించిన మా ఆవిడ ఇప్పుడు నాకూ... పిల్లలకూ చాకిరి చేసీ చేసి... రివర్పులో నాకన్నా గుప్పెడేం భర్చు.. దోసుడు తగిపోయి పెళ్లయిన కొత్తలో పక్కన పడేసిన ద్రస్సులు తీసి తొడుక్కేవడం చూస్తుంటే చెప్పాడ్చూ నాక్కుస్త కుట్టగా అనిపించి... తనని తిరిగి వెనకటి పర్సనాలిటీ తెప్పించడం కోసం కుట్రపన్ని నేను పెళ్లికాకమునుపు కాల్చుకున్న చేతికి తాజాగా కాస్త బర్చుల్ రాసుకుని ఊదుకుంటూ మళ్లీ గరిట తిప్పటం... ఆనక తలనోప్పికి రుండూబామ్ రాసుకుని తను పడుకుని ఉన్న గదిలోక్కెలి, బలవంతంగా నిద్రలేపి 'రెండు ముద్దలు తినేసి మళ్లీ పడుకో!' అని బలిమాలడం... వేడివేడన్నంలో ఎలైర్రని కూరముక్కులు కలుపుకుని నోల్లో పెట్టుకుని సగం మూతిబడిపోతున్న కళ్లతో... 'సూపర్!' చాలాబావండండి కూర' అన్న మాటలికి నేను ముసిముసిగా నవ్వుకునేలోగానే 'ఎమండీ... రేపు కూడా మీరే వంట చేస్తున్నారుగా... కూరలు ఏం తరగమంటారూ' అని చాకు తీసుకుని మరీ అడగటం... భగవంతుడా... రోజూ నేనే వంట చెయ్యాలూ... అని బిక్కుచ్చిపోవటం... చాలవంటారా ఈ కరోనా కష్టాలు... కరో నా కష్టాలూ...

- బాచి

విశాలమయిన హర్షలో గోడమీద
వేలాడదిని వున్న
పాత భూక్ అండ్ వైట్ ఫోటో చూసి
కొత్తగా ప్లాట్లో కలవడాని కొబ్బిన మిత్రుడు అడిగాడు
'మీ సాంతూరా' అని
అవునన్నాను

ఎంత అందంగా వుందో
చూస్తేనే హాయిగా ఉందన్నాడు

పచ్చని చెట్లు చల్లని గాలీ
చల్లని చూపులూ ప్రేమ పలకరింపులూ
దోస్తులూ చుట్టూలూ పక్కాలూ
అత్తా మామా అక్కా చెల్లె
అక్కడ విశ్వాసముండేది
జంటరితనపు ఛాయే లేని సామూహికత్వముండేది
చేయి చాపితే అందుకునేందుకో చేయుండేది

అంతా విన్న మిత్రుడు దగ్గరికొచ్చి
గుస గుసగా అడిగాడు
'జప్పుడు లేదా'

'దాదాపుగా లేదు'
ఊరే కాదు నేనూ లేను
కళ్ళనిండా తడి ఛాయలో గొణిగాను

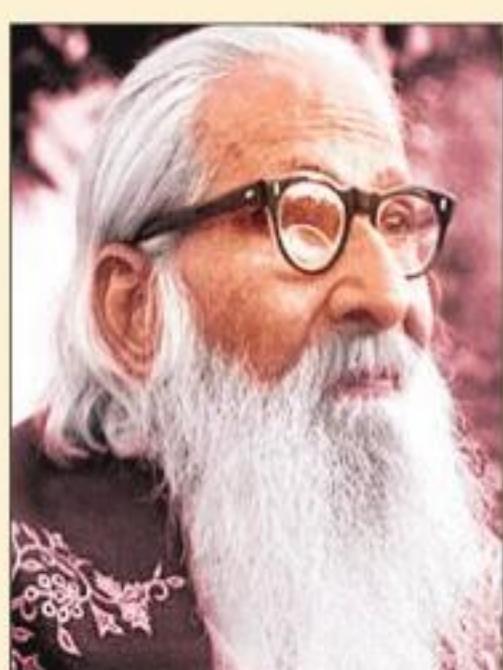
● వారాల అనంద్

● మేలిపద్మం

జోరు జోరున వాన రాజోచ్చే, నాక
సంబునకు జిల్లలువడిన సరణిగాను;
గాలి యుట్టాత లూపగా గదలె జెట్లు;
పుట్లలును గట్టలును పడిపోవుచుండె.

(దగ్గిరాల రాఘవచంద్రయ్య చౌదరి
'తుపాను గీతములు' నుంచి)

రెప్పవేయ డొకట, విపుడు పెదవుల,
ఊరిపారుచున్నదో అదేమో!
కాని చూపు - జీవకళో నిండారి
ఎగురు నాకసమున, ఇతడెవండు?

(తాపీ ధర్మరావు 'అతడెవడు?'
భిండిక నుంచి)

మీ చేతులేగా...
సూర్యుడికంటే ముందు లేచి చీపుర్చుగా మారతాయి
దుర్గమారణ్యంలూ మారిన రహదారుల్చి
అక్కున చేర్చుకుని ఓదార్పుతుంటాయి
విసిరేసిన వ్యాఘరపు మూటల్చి నెత్తిన మోస్తూ
దుర్గంధాన్ని దూరంగా విసిరేస్తుంటాయి!

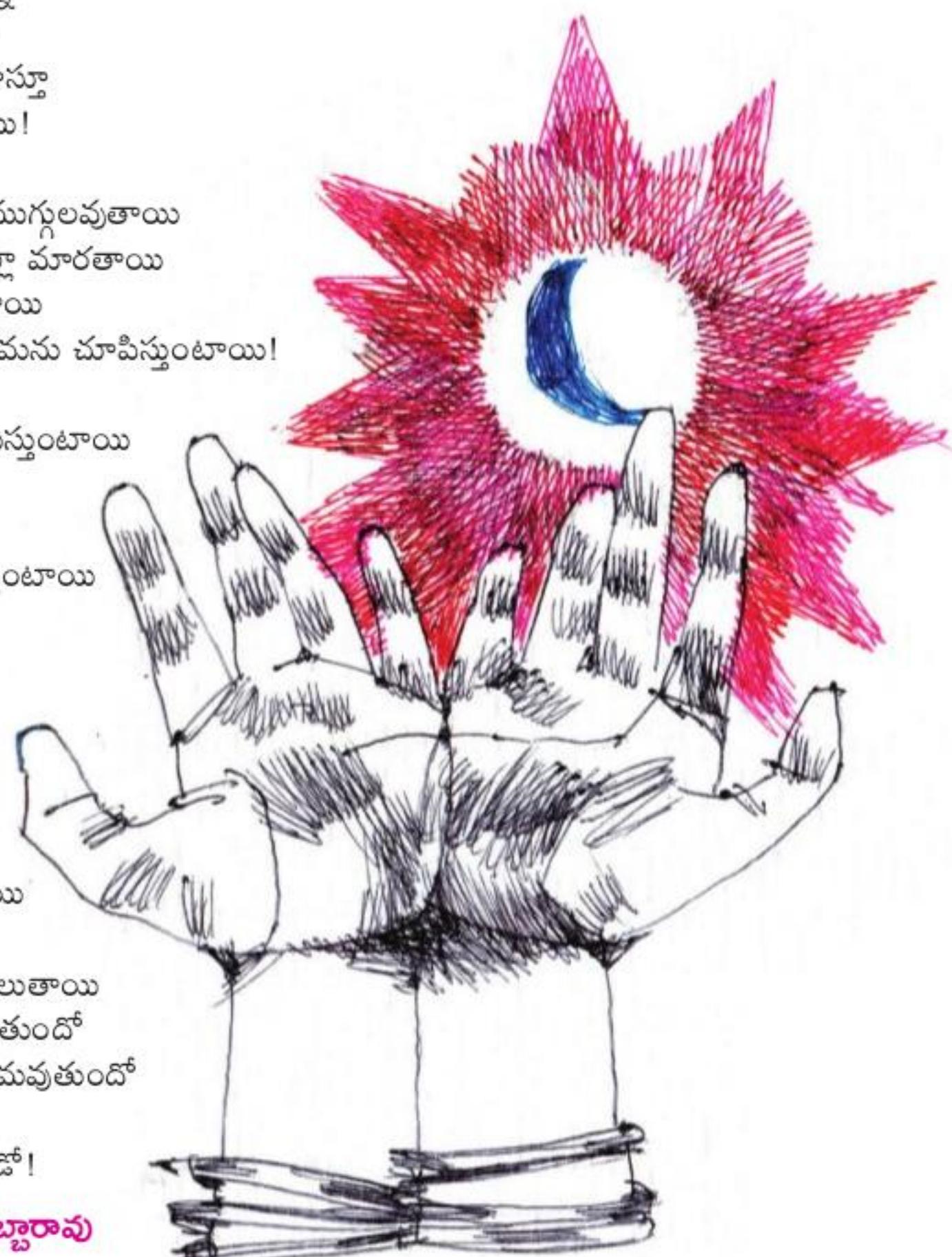
మీ చేతులేగా...
కనురెప్పలు తెరవని వాకిళ్ళకు వేకువ ముగ్గులవుతాయి
ఎంగిలిపాత్రలపై ఎక్కుపెట్టిన బాణాల్లా మారతాయి
మాసిన బట్టలపై పూసిన పువ్వులవుతాయి
చంటిపిల్లలకు అన్నం ముడ్డె చందమామను చూపిస్తుంటాయి!

మీ చేతుల్చి తల్లుకున్నపుడల్లా
నాగికత నిర్మాణంలో
మరుగునపడిన పునాదిరాట్లు గుర్తొస్తాయి
జాతి సౌభాగ్యంకోసం తప్పించి

ఆరిపోయిన దివిటీలు మనసులో కదులుతాయి
మీ చేతులు లేకపోతే దేశం ఏమయిపోతుందో
మీ త్యాగం విస్మరిస్తే మా మనుగడ ఏమవుతుందో
మీ చేతులు చల్లగుండ
మీ సేవకు విలువకట్టే దేపుడక్కడున్నాడో!

● జడ సుబ్బారావు

దివిటీలు...

పిల్లల మనసును తాకే సినిమాలు

ఆస్తే క్లాసులలో తలమునకలైన పిల్లలకు ఆటవిదుపుగా, ప్రపంచవ్యాప్తంగా వున్న మంచి పిల్లల సినిమాలు చూపించాలనుకునే వారికి ఉపయోగపడే పుస్తకం. పిల్లలే ప్రధాన పాత్రలుగా వున్న చిత్రాలవడంతో వారిని బాగా ఆకట్టుకుంటాయి. చక్కబి సినిమా స్టీల్స్ తో ఆర్డర్ పేపర్ పై ముద్రించిన ఈ పుస్తకాన్ని చూడటం, పిల్లలకు పెద్దలకూ కనుల విందు. 1921 నుండి 2016 దాక వచ్చిన వివిధ దేశాలకు చెందిన పిల్లల సినిమాలలో ఉత్తమమైన ఇరవై అందు సినిమాల కథా పరిచయాలున్నాయి. ఎనిమిది ఇరాన్ సినిమాలు, పదు భారతీయ సినిమాల పరిచయాలు, వివిధ దేశాల పిల్లల సినిమాల గురించీ రాసారు. సులభమైన భాషలో చదువుతుంటే దశ్యాలు మన కళ్ళ ముందు మెదుల్తాయి. పిల్లలపై, సినిమాలపై ఎంతో ప్రేమమంటే కానీ ఇటువంటి ప్రయత్నం చేయలేదు. ఆ పని విజయవంతంగా చేసిన అనిల్ బత్తులకు అభినందనలు. పెద్దలు ఈ పుస్తకాన్ని చదివి తమ పిల్లలకు వినిపించాలి, నెట్లో ఆ సినిమాలు వెతికి చూపించాలి..ఎందుకంటే ఇవి పిల్లల సినిమాలు కాదు పిల్లల మనసులు తాకే సినిమాలు. పిల్లలకు, తల్లిదండ్రులకు, ఉపాధ్యాయులకు ఉపయోగపడే విన్నాత్మ పుస్తకమిది.

పిల్లల సినిమా కథలు

రచన: అనిల్ బత్తుల
పేజీలు: 184, వెల: 200
ప్రతులకు: 9866115655,
9000413413.

- యామిని నల్లా

తేనెటీగ కాదది విషపు తేలు

‘తేనెటీగకాదది విషపుతేలు’ పుస్తక సంపాదకులు ఈదర గోపీచంద్ అంకిత భావం గల గాంధేయవాది. 1988 అక్టోబర్లో ఆంధ్రజ్యోతి వారపత్రికలో మల్లాది వెంకటక్షుమూర్తి మందారమకరందాన్ని మించిన సెక్యూరిటీస్ నవల ప్రచారంతో ‘తేనెటీగను సీరియల్గా ప్రచరించడం ప్రోరంభించాడు. అందులో బూతుజోకులు, అసబ్యరేబాచిత్రాలు పారకులపై విషపు చిలకరిస్తున్న డర్టీ సీరియల్ను గోపీచంద్ చదివి ఆశీల ప్రతిఘటనా వేదిక ద్వారా సీరియల్ ప్రచరణ ఆమించేందుకు మూడేళ్ళపాటు (1989-91) అవిరకోరాటం చేశాడు. ఒక సామాన్యకార్యకర్తగా ఆయన మొదలుపెట్టిన ఉద్యమం ప్రముఖ రచయితలు, 16 అభ్యుదయసంఘాల ప్రతినిధులు, పాత్రికేయులు, స్వాతంత్యసమరయోధులు, మహిళలు, విద్యార్థినులను భాగస్వాములుగా చేసి మహాన్నిత సాంఘికపోరాటంగా మలచి విజయం సాధించాడు. ఈ నవలను తర్వాత సినిమా తీసేటప్పుడు ఆశీల ప్రతిఘటనా వేదిక తీవ్రంగా ప్రతిఘటించే ప్రయత్నం చేసింది.

రచయిత మల్లాది ఆంధ్ర భూమి

దినపత్రికలో తన వాదాన్ని, సమర్పించుకుంటూ ‘రచయితలకు స్వేచ్ఛ లేదా? అనే వ్యాసాన్ని రాశాడు.

ప్రముఖ పాత్రికేయులు, అప్పటి ఆంధ్రభూమి సంపాదకులు డా.

ఎ.బి.కె. ప్రసాదు ‘అక్షరం’ శీర్షికలో చర్యావేదిక ప్రారంభించారు. ప్రముఖ రచయిత్రి ముప్పూళ రంగనాయకమ్మ మల్లాది వాదాన్ని ఖండిస్తూ సుదీర్ఘమైన వ్యాసం రాశారు.

నిఖిలేశ్వర్, పాపినేని శివశంకర్,

విరసం కృష్ణాబాయి, కొత్తపల్లి

రవిచాబు, బీరం సుందరరావు, రావి

రంగారావు వంటి రచయితలు

మల్లాదిపై ఎదురు దాడి చేసి

రచయిత స్వేచ్ఛకు

హద్దులుండాలనీ,

బాధ్యతలుండాలనీ సూచించారు.

ప్రజాసాహితి, అరుణతార వంటి

పత్రికలు ఈ చర్చను

కొనసాగించాయి. ఎందరో రచయితలు

తమ అభిప్రాయాలను వ్యాసాలుగా రాశారు. ఈ పోరాట ఫలితంగా

గోపీచంద్ విజయం సాధించినట్టే సంపాదకుడు ఈ పుస్తకాన్ని 11

అధ్యాయాలుగా వర్గికరించి విశేషణాత్మకంగా సమగ్ర సమాచారంతో

రూపొందించాడు. ప్రతి అధ్యాయం ఆరంభంలో ప్రధానమతాల నుంచీ

లేదా మహా పురుషుల రచనల నుంచి సైతిక విలువలను బోధించే

సూత్రాలతో ప్రచరించడం జౌత్యంగావుంది. మొదట అధ్యాయం

నాందిలో ఈ ఉద్యమానికి ప్రేరకులు న్యాయాది కాంతారావు గారి

సహకారాన్ని వివరించారు. తక్కిన అధ్యాయల్లో ఆంధ్ర భూమి ‘అక్షరం’

శీర్షికలో వెచ్చిన ప్రముఖ రచయితల వ్యాసాలు, పాత్రకుల, ప్రేక్షకుల

స్వందనలను చేర్చారు. అనుబంధంతో కేంద్రమంత్రి ఉపేంద్రగారితో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలను తేనెటీగ కన్నడ అనువాదం ‘భ్రమరం’ ఆపాలన్న డిమాండ్

వంటివి చేర్చారు.

గోపీచంద్ పోరాట ఫలితంగా మూడు దశాబ్దాలకు (2020) రచయిత

మల్లాది పశ్చాత్మాపాన్ని ప్రకటిస్తూ గోపీచంద్ నిజాయితీని ప్రశంసించారు.

చెత్త నవలలను పునర్ ముద్రించని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఆశీల ప్రతిఘటనా

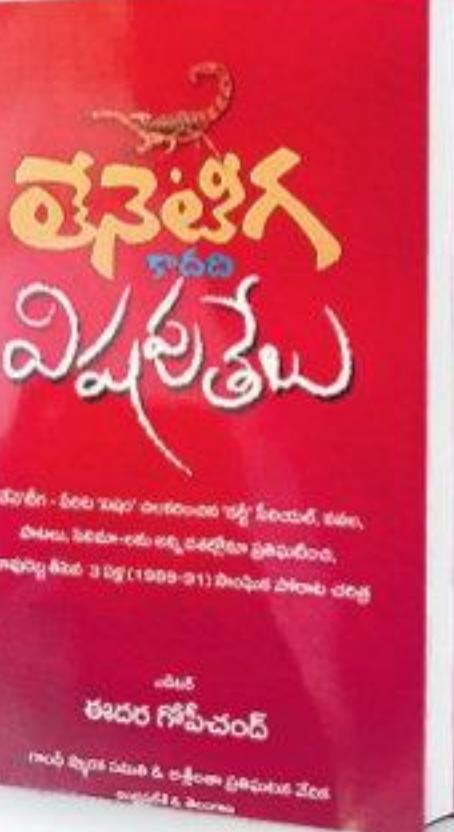
ఉద్యమంలో అందరూ భాగస్వాములు కావాలని కోరాడు. సామాజిక

పోరాటస్వార్తితో, పాత్రికేయ అనుభవంతో సంపాదకులు ఈ గ్రంథాన్ని

సముచితంగా కూర్చు చేశారు. పాత్రికేయ, సాహితీ, సైతిక, సామాజిక,

అభ్యుదయ ప్రగతి భావుకులు విధిగా చదవడగిన గ్రంథం ‘తేనెటీగ కాదది

విషపు తేలు’.

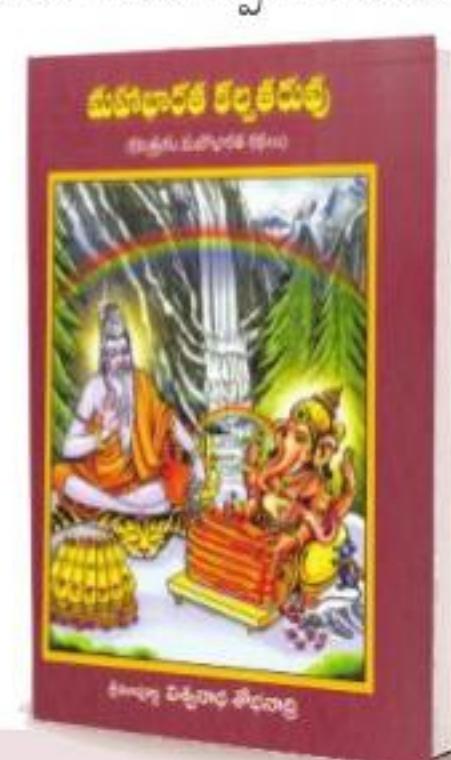
తేనెటీగ కాదది విషపు తేలు

వెల 120/రూ., పేజీలు 196.

అంధ్ర, తెలంగాణ రాష్ట్రాల్లో ప్రముఖ పుస్తక కేంద్రాల్లో లభ్యం.

వివరాలకు: ఈదర గోపీచంద్

9440345494

మహాభారత కల్పాత్మక

రచన: శ్రీ కొండార్ విశ్వనాథ శోభనాది, పుటలు: 450; వెల రూ. 800
(తపాలా / కొరియర్ చార్టీలు కలిపి), ప్రతులకు: విశ్వనాథ శోభనాది లిటరరీ ఫోండ్షన్, 16-2-836/బి/3, ఎల.ఎస్.సి కాలనీ, సైదాబాద్

పైదరాబాద్ - 59. ఫోన్: 94406 66669

‘పేదవాడు గడ్డిమొక్క లాంటోడు. పీకి పారేసినా మళ్ళీ పెరుగుతాడు. వాడికి కావల్సిన నేల, నీరు, తిండి లాక్కుని, బలం అందివ్వకపోతే చాలు వాడే పోతాడు. అసలు పేదోడికి ఎదిగే అవకాశం లేకుంటే, యెట్లూ పేదరికం పెరుగుతుంది?! ఆకలికి వాడే చావడూ! వాడితో పాటూ వాడి పేదరికం కూడా!‘ నాకు ఎదురుగా ఉన్న టేబుల్ మీద వంకరగా కూర్చుని, కాఫీ తాగుతూ చెబుతున్న కార్బ్రూ మీద, నా చేతిలోని పేపర్ వెయిట్ విసిరి కొడదాం అన్న ఆలోచనని, వాడి మాటలకు నాలో రేగుతున్న కోపాన్ని బలవంతంగా అదుపు చేసుకున్నాను. అతను నా సూపర్వైజర్. నాకన్నా పై స్థాయిలో ఉన్నా, ఆలోచనలు మాత్రం నేలబారువి.

కానీ కెమెరామెన్ గిరి మాత్రం ఎదు చెప్పుకుండా ఉండలేకపోయాడు.

‘గడ్డి మొక్కలే కదా అని పీకి
 పారేయడం వల్లనే, భూక్షయం
 ఎక్కువై కేరళలో వరదలు
 ముంచెత్తాయి. గడ్డి పరక కూడా
 విలువైనదే సర.’ గిరి చెప్పిన
 మాటలోని సందేశం అర్థం అయ్యందో
 లేదో కానీ కార్టీక్ ఇక ఈ విషయాన్ని
 పొడిగించలేదు. కానీ కార్టీక్లాంటి
 ఉన్నత చదువులు చదువుకున్న వారే ఇలా
 ఆలోచిస్తుంటే, ఇక ఆట్టే చదువుకోని
 రాజకీయ నాయకుల నుంచి ఎక్కువగా
 ఆశించకూడదేమో! పేదవాడి బతుకు అందరికీ
 చులకనే. వాడెప్పుడూ కింది స్థాయి వాడే.
 అందుకే యెటువంటి వైపరీత్యాలు దాపురించినా
 ముందుగా చిత్తికి పోయేది ఈ కష్ట జీవుల
 అంటుడు కడువులే. అందుకనే కరోనా రక్కసి
 కోరల్లో చికిత్స పేదవాడు నలుగుతుంటే,
 ప్రభుత్వాలు కూడా ధృతరాష్ట్రాల్లి మారిపోయి,
 వాడి చాపుకి వాడిని పదిలేసింది. పేదోడు కదా
 వాడి బతుకుకు విలువేదీ?! కలుపు మొక్కలగా
 జతకట్టసిన వాడి ఉపరికి బరువేది! వేలాది
 కిలోమీటర్లు కాలిబాటన పయనించిన ఆ బక్క
 కాళ్ళల్లో వొఱకు వీళకు అర్థం కాదని మిన్నకుండి
 పోయాను. రైలు బండి కింద నలిగిపోయిన
 బదుగు జీవుల దౌర్ఘాగ్యం కళకు ఆనకున్నట్టు ఇన్ని
 రోజులు గడిపేసినా, వలస కార్మికుల అగచాట్లు
 చూసి, ఇప్పటికి కళ్ళ తెరుచుకున్న ప్రభుత్వం
 వారికోసం, ప్రత్యేక రైళ్ళను నడుపుతోంది అన్న వా
 అందింది. వెంటనే ఆ కూలీలు పడుతున్న వేదనలు
 రికార్డ్ చెయ్యమని మా ఎడిటర్ గారు నన్ను
 పురమాయించారు. ఎప్పుడూ చల్లని ఏసీ గదుల్లో
 కూర్చుని, న్యూస్ చదివే నాకు మండుటిండలో
 వార్తలు సేకరించమని ఆయన అడుగుతుంటే పెద్ద
 ఆశ్చర్యంగా అనిపించలేదు. ఎందుకంటే కరోనా
 దెబ్బకి, మా ఛానెల్ కూడా ఆర్థికంగా కుదేలయింది
 నా సహాద్యోగులు కొండరు ఉద్యోగాలు
 కోల్చోయారు. వారికిదే ఆఖరి రోజు అని
 తెలిసినప్పుడు, వారి కళ్ళల్లోని బెంగను, అభద్రతన
 చూసి తట్టుకోలేక పోయాను. ఈ శాపం ఎప్పుడు
 వీడుతుందో అని ప్రశ్నించడం తప్ప ఇంకేం
 చెయ్యలేని నిన్నహాయ స్థితిలో ఉండిపోయాను. నా
 సీనియారిటీ మూలంగా నా ఉద్యోగం పదిలంగా

ఉన్నా, సంస్కును కాపాడే బాధ్యత మా అందరి మీదా
పడింది. పని ఒత్తిడి పెరిగింది. ఇక రిపోర్టర్,
యాంకర్, ఎడిటర్ ఇలా తారతమ్యాలు లేకుండా
పని చేస్తూ పోతున్నాం. అందుకే ఈ ఫీల్డ్ పని
అప్పజిప్పినా, అదే పరమార్థం అంటూ ఒప్పుకుని,
కెమెరామెన్ గిరితో రైల్వే స్టేషన్కు వెళ్లాను. ఏదో
జాతరకు కొలువైనట్టే జనాలు గుంపులు
గుంపులుగా, సోఫల్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ లేకుండా,
అరిగిపోయిన కాళ్ళను, నీరసించిన మొహలనూ
వేలాడదీనుకుని, రైలెప్పుడోస్తుందా, సాంత గూటికి
ఎప్పుడు పోతామా అన్నట్టు, కళ్ళల్లో చిన్నగా
చిగురించిన ఆశలతో చూస్తూ ఉన్నారు. కనీసం
మొహలకు మాసుక్కలు కూడా కొనుక్కనే అవకాశం
లేనివారు, పాత గుడ్డలతో మొహల్ని ముసుగులతో

మధ్యమ్మ

● ຂລາປີນ

క్వాసి నిల్చంటే, ఇంకొందరు దేనికీ భయపడని
సాధుపుంగపుల్లా , నిర్వేదంగా నిల్చని ఉన్నారు.
వారి కళ్ళల్లో యెటువంటి కోరిక, ఆశా లేదు. నిలువ
నీడ లేకున్నా బతికి ఉండాలనే పట్టుదల తప్ప, వారి
కళ్ళల్లో నాకేం భావాలూ కనిపించడం లేదు. చిన్న
చిన్న ఆర్థిక ఇబ్బందులకే బలవన్నరణాలకు
పాల్గొండుతున్న ఎందరికో వీరు ఆదర్శం కాదూ! అని
నన్ను నేను ప్రశ్నించుకుంటూ, వారిని ఇంటర్వ్యూ
చేయడానికి అన్ని సిద్ధం చేసుకున్నా. ఎక్కడెక్కడో
దూర ప్రాంతాల నుండి, ఆకలి మంటలు
తరుముతుంటే, ఉపాధి వెతుక్కుంటూ ఇక్కడికి
వచ్చిన వారి ఈతి బాధలు తెలుసుకుంటూ,
కెమెరాలో బంధిస్తున్నాం. బతుకు గోడ శిథిలాల
నుండి గుండె పగుళ్ళ చీలికల నుండి మానవ జీవన
రహస్యం సైరాజ్యం కాదని దైర్యం ఇచ్చే ఇతివృత్తాలు
వీరి వేదనాభరిత గాధలు అంటూ ఎక్కడో చదివిన

మాటల్ని వీరికి ఆపాదించి, ప్రోగ్రాం రికార్డ్ స్టార్ చేసాను. నా మాటల్ని గిరి కెమెరాలో బంధిస్తుంటే, అతని వెనుక దూరంగా ఉన్న ప్లాట్ ఫాం బెంచి మీద ఒంటరిగా కూర్చున్న ఓ ముసలి శరీరం అస్వష్టంగా కనిపించింది. గిరికి ఆమెను చూడమని కళ్ళతో సైగ చేశాను. నడి నెత్తిన ఉన్న సూరీదు కళ్ళల్లోకి వస్తుంటే, నుదిటి మీద చేయి పెట్టుకుని, కళ్ళ చిట్టించి చూశాడు గిరి. ‘ఎవరో ముసలమ్మ మేడం. ఈ వయసులో కూలి చేసుకోడానికి వచ్చిందా!?’ కనుక్కుందాం రండి’ అంటూ కెమెరాతో పాటు ఆ ముసలమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. నేనూ అతన్ని అనుసరించాను. ముతక చీర, ముడతలు పడిన మొహం, బోసి నోరు, చెదిరిన తెల్లని జాట్లు, చెప్పులు లేని మురికి పాదాలు, లోతెన

కన్నలో చెమ్ముతో, రెండు
సంచులను బలంగా పట్టుకుని భయం భయంగా
కూర్చుని ఉండామె. అస్థిపంజరానికి చీరా జాకెట్
తొడిగినట్టున్న ఆ అవ్యా బిత్తరి చూపులు చూస్తూ
కూర్చుంది. గిరికి ఆవిడ మీద కెమెరా ఫోకస్
చెయ్యమని చెప్పి, ఆమెను పలకరించాను. నవ్వలేక
నవ్వుతూ తన పక్కన కూర్చోడానికి చిన్న జాగా
ఇచ్చింది. తన పేరు మువ్వమ్మ అని చెప్పింది.
'మీరూ వలస కార్బూకురాలా?' నేను అడిగాను. ఆవిడ
కాదన్నట్టు తల అడ్డంగా ఊపింది. ఆవిడ మొహనికి
మాస్కు లేదు. కనీసం చీరతో కూడా మొహం
దాచుకోవాలని లేదామెకు. శూన్యంలోకి కళ్ళు
నిలిపేసి కూర్చుంది. 'మరి ఊరికి ఎందుకు వెళదాం
అనుకుంటున్నారు?' సూటిగా ప్రశ్నించాను. గతంలో
ఎప్పుడూ రిపోర్టింగ్ అనుభవం లేకపోవడంతో,
ఎలా ప్రశ్నిస్తున్నానో అనే చిన్న దడ ఉన్నా,
నాకొచ్చిన రీతిలోనే కొనసాగించాను. ఆవిడకి నా
ప్రశ్న రీతి పట్టునట్టే ఉంది. కాసేపు మౌనంగా
ఉండిపోయింది. నేను ఆమెనే చూస్తూ, మరోసారి
అదే ప్రశ్న వేశాను. 'ఇక్కడ ఉండి తన్నులు తినే
కన్నా...అక్కడకు పోయి అడుక్కు తిని బతుకాలని
బిడ్డ' అకలి జబ్బుతో ఎండిపోయిన ఆమె కళ్ళలో
ఒక్కసారిగా నీళ్ళ నిండుకున్నాయి. నాకు నోట
మాట రాలేదు. 'తన్నులు తినడం ఏంటి? ఎవరు

కొడుతున్నారు?' అని ప్రేమగా ఆమె భుజం మీద చెయ్యిసి అడుగుతుంటే ఒక్కసారిగా ఆమెలోని దుఃఖ సాగరం బద్దలైపోయింది. అరచేతుల్లో మొహన్ని దాచుకుని, వెక్కి వెక్కి ఎడుస్తుంటే, నేనూ గిరి అయ్యామయంగా ముఖాలు చూసుకున్నాం. ఆమె వీపును నిమురుతూ దగ్గరకు లాక్కున్నాను. 'ఇంకెవరు నా కొడుకు బిడ్డా.. కన్నా మిన్నా ఎరుగక కొడుతున్నాడు. తట్టు తెలేలా బెల్లుతో కొడుతున్నాడు.' అంటూ జాకెట్టు పైకెత్తి తన నిస్సహాయతను చూపించింది. తెల్లని ముసలి శరీరం మీద ఎర్రని చారలు, ఆ చారల మీదగా పాకిన రక్తపు గడ్డలు, కొన్ని చీము పట్టిన కురుపులు స్పష్టంగా కనిపించాయి. నేను చూడలేక పోయాను. అప్రయత్నంగా అరచేతితో నా కళ్ళ మూసుకున్నాను. 'నా మొగుడు లేదు కదా బిడ్డ.. నాకిపి తప్పు' దెబ్బలు కప్పుకుంటూ, చెంగుతో కళ్ళ ఒత్తుకుని చెప్పింది. 'మొగుడు లేకున్న ఆడది ఒంటరిగా, గౌరవంగా బతకగలదు.' నేను గడ్డద స్వరంతో చెప్పాను. అంతకున్న చెప్పుడానికి నాకు గొంతు పెగలట్టేదు. 'లేదు బిడ్డా..' అంటున్న ఆమె గొంతు బొంగురు పోయింది. 'మొగోడు బతికున్నప్పుడే ఆడదానికి విలువ. ఆడు సంపాదించి పెట్టేవాడు. ఇప్పుడు నా దగ్గర ఏమీ లేవు. నేను సంపాదించను కదా బిడ్డ. అందుకే నా కొడుకులకు నా అవసరం లేదు' ఎడుస్తూ చెప్పింది. 'అసలు మీదేవూరు? ఇక్కడకి ఎందుకు వచ్చారు? ఎవరు తీసుకు వచ్చారు? చెప్పమ్మా?' అనుయంగా అడిగాను. నా మనసు బరువెక్కింది. 'చెబుతా తల్లి... చెబుతా.. మాది ఓరుగల్లు. నాకిప్పుడు 78 యేళ్ళ. పద్మేశ్వర కిందట నా మొగుడు పోయాడు. బతికినంత కాలం ఇనుము కరగదిసే పని చేస్తూ అంతో ఇంతో సంపాదించి నా బిడ్డలను సాకాడు. ఆళ్ళకిప్పుడు రెక్కలు వచ్చేశాయి బిడ్డ. ఈ తల్లి కానిదై పోయింది..' అంటూ మళ్ళీ వెక్కి వెక్కి ఎడ్డింది. నీళ్ళ బాటిల్ అందించాను. కొద్దిగా నోరు తడుపుకుని చెప్పడం కొనసాగించింది. 'నా పెద్దోడు పోరుగల్లో ఉంటాడు బిడ్డ. మేట్రీ పని చేస్తాడు. ఆడు ఉండేది నా ఇంటిలోనే. నా మొగుడు కట్టించిన ఇంటిలోనే. అయినా రోజు నరకం చూపిస్తాడు బిడ్డ. రోజు తాగొచ్చి మక్కల్లో పొడుస్తాడు. నా పానానికి శనిలా తగలడ్డావే ముసలి ముండా అని తిడుతా, ఒక్కసారి ఇంటి బయటకు ఈడ్డి పడేస్తాడు బిడ్డ. పక్కటిముకల్లో ఒకటే నొప్పి. నాకా వయసు అయిపోయింది. లేచే ఓపిక లేక ఆడి గుమ్మం ముందే అలా ఎడుస్తూ కూర్చున్నా. నా కొడలు చూస్తూ ఉండే కానీ ఒక్క మాట కూడా నావైపు మాటడలేదు. నా ముసలి ప్రాణానికి ఇంత ముద్ద వెయ్యడం ఆడికి నొప్పా బిడ్డా. నేను కేకలు వేస్తే నాకు వీచి పట్టింది అని నోట్లో గుడ్డలు కుక్కతారు. లాక్కు పోయి కాళ్ళ కట్టేసి ఒ గదిలో పడేస్తాడు. ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళ అడిగితే మా అమ్మకు పిచ్చి పట్టింది. మా అందరి మీదా పడి రక్కతోంది అని కథలు చెబుతారు బిడ్డ. ఆళ్ళది నమ్మి నమ్మి దూరంగా ఉంచేస్తురు. ఒక్క రోజు అస్సలు అన్నం పెట్టరు. ఆకలి తట్టుకోలేక ఎడుస్తుంటే అప్పుడూ తిడతారు. కంచం మొహం మీద విసిరికొట్టాడు బిడ్డా నా కొడుకు. తోలిచూలు బిడ్డని నేనాడిని ఎంత అపురుపంగా

చూసుకున్నాను. 'ఇప్పుడు ఈ ముసలి వయసులో ఆడికి భారం అయిపోయాను.' పెద్దగా ఎడ్డింది మువ్వుమ్ము. కానేపటికి దుఃఖం దిగమింగుతూ చెబుతూపోయింది. 'ఇక నా చిన్నోడు. ఇక్కడే పైదరాబాద్లో ఉంటాడు. ఎదో కూతీ పని చేస్తూ కాలం ఎళ్ళదిస్తుందు. ఆడికి జబ్బు చేసిందని చూసిపోడానికి పైదరాబాద్ రైలెక్కాను. తల్లి పానం కదా బిడ్డ ఆగలేకున్న. ఆడిప్పుడు మంచిగా అయ్యిందు. కానీ ఎదో రోగం అందరికి అంటుతోంది అంట కదా..' అంటూ ఆగింది. 'కరోనా.. కరోనా..' అంటూ పేరు అందించాను. 'హా.. ఆ రోగం వస్తోంది అని అందరిని పనుల్లేపని తోలేశారు. పైసలు బంద అయిపోయాయి. ఇక ఆడికి నేను భారం అయిపోయాను. నా చంకల్లో ఆడిని ఎత్తుకుని ఈ చేతులతో గోరుముద్దలు తినిపించిన బిడ్డ. ఆడిప్పుడు అదే చంకల్లో కాలితో తంతున్నాడు. నా చేతుల్లి వెనక్కి మెలివేసి, నడుం విరిగేటట్లు కొడుతున్నాడు. ఆడు తాగితే అంతే బిడ్డ. కోడలు కొంత డబ్బిచ్చి ఆడ నుండి వెళ్ళిపోమని బయటకు తోసింది. అలానే నడుచుకుంటూ, దారిన కనిపించే బిడ్డల్లి అడుగుతా ఈ టేసనుకు వచ్చినా.. ఒళ్ళంతా ఒకటే నొప్పులు బిడ్డ. కాళ్ళకు చెప్పులు కూడా లేవు' అంటూ కాళ్ళను చూపించిని మువ్వుమ్ము. అరికాళ్ళ పగిలిపోయాయి. కాళ్ళ ఉబ్బి, నరాలు బయటకు కనిపిస్తూ తెగిపోయేలా ఉన్నాయి. ఆమె కాళ్ళను చూసునే ఏడుపు తన్నకు వచ్చింది. అమ్మ విలువేంటో అమ్మ లేని నాకు తెలుసు. అనాధగా పెరిగిన నేను అమ్మ లాలింపు, ప్రేమకు ఎంతలా వాచి పోయానో, ఎన్ని నిద్రలేని రాత్రుల్లో మా అమ్ముస్తుందని, నన్ను తన బిడ్డగా గుర్తించి తీసుకువెళుతుందని వేచి చూశానో నాకు తెలుసు. చెత్త కుప్పలో నన్ను వదిలేసి వెళ్ళిన మా అమ్మ, ఇంతవరకూ రాలేదు. అమ్మ ప్రేమను చవిచూసిన ఆ కొడుకులు అమ్మకు నరకం చూపిస్తున్నారు. ఎడుపు ఆపుకోలేక పోయాను. కెమెరా ముందు ఉన్నాయి పెట్టుకున్నాయి. వాడ్డు బిడ్డ...నాకోసం నువ్వు ఏడవమాకు.' అంటూ మువ్వుమ్ము నా చేతులు పట్టుకున్నాయి, మాన్ని క్షీరం కప్పాలు అంటే వలస కూలీల గాధలే వినిపిస్తున్నాయి. కానీ ఇలా ఒంటరి బతుకుల వేదనలు కూడా ఉన్నాయని ఆరోజే తెలిసింది. ఇక ఇంటర్స్ చెయ్యల్లో కిరిగి కెమెరా అఫ్ చెయ్యమన్నాను. నేను వెళ్లిపోతుంటే మువ్వుమ్ము జాలిగా చూసింది. ఆమె కాళ్ళలో చిన్న తడి. చీర కొంగుతో కప్పు తుడుచుకుంటూ, ఓపికగా ఆమె గాధ విన్నుందుకు కృతజ్ఞతగా చూసింది. ఆ చూపు చూసి ఇక ఆగలేకపోయాను. ఆమె కాళ్ళ దగ్గర కూర్చుని, 'అమ్మా...నాకు అమ్మువుతావా?' ఆమె ఒడిలో తల పెట్టుకుని అడిగాను. ఆమె నా తలను ప్రేమగా నిమిరింది. మా మధ్య ఎన్నో మాటలు జరిగాయి. వాటిల్లో ఎన్నో భయాలు, మొహమాటాలు, సందేహాలు, కృతజ్ఞతలు, దీనెనలు..ఇంకెన్నో.. అవ్వి ముగిశాక అమ్మ నవ్వింది. చాలా ఎళ్ళ తర్వాత నవ్వినట్లు బలవంతగా నవ్వింది. నేను కార్బీక్లాంటి వారిని ఎదురించలేక పోవచ్చు. ఫేస్బుక్ లాంటి సామాజిక మాధ్యమాల్లో నా అసహానిన్న వెళ్లగిక్కు లేక పోవచ్చు.. కానీ నినదించే పెదవుల కన్నా, ఉద్యమాలకు బిగించే పిడిక్లుక్క కన్నా, ఇటువంబి దీనులకి చేతనెన సాయం చేసే చేతులే మిన్న అనేది నేను నమ్మిన సిద్ధాంతం. అందుకే మువ్వుమ్మను నాతో పాటు తీసుకువెళ్లాను. 'చివరికి ఈ లాక్డెన్ నాకో అమ్మునిచ్చింది గిరి' కారు డోర్ తీసున్న గిరితో సంతోషంగా చెప్పాను. 'ఇలా ఎంత ముందిని అమ్మలుగా చేసుకుంటారు మేడం?' గిరి విస్మయంగా అడిగాడు. అప్పటికే నా దగ్గర పాతిక మంది అమ్మలున్నారు. 'నాలో మనిషితనం బతికుండే వరకూ' అమ్మను కావలించుకుంటూ బదులిచ్చాను.

ఆరికాళ్ళ పగిలిపోయాయి. కాళ్ళ ఉబ్బి నరాలు బయటకు కనిపిస్తూ తెగిపోయేలా ఉన్నాయి. ఆమె కాళ్ళను చూస్తూనే ఏడుపు తన్నకు వచ్చింది. అమ్మ విలువేంటో అమ్మ లేని నా

అనగనగా కృష్ణాపురం అనే గ్రామం ఉండేది, ఆ గ్రామంలో రాజయ్య నివసించేవాడు, తను గ్రామానికి పెద్దమనిషి, మంచి స్వభావి, బాగా డబ్బున్న పొవకారు, దాన గుణం గల మనిషి, తన వద్దకు వచ్చిన వాళ్ళకు ఉన్నంతలో సహయం చేసేవాడు, రాజయ్య గారికి ఆ గ్రామంలో మంచి పేరుంది, ఉదయమే లేచి, స్నానం చేసి పక్కనే ఉన్న రామాలయానికి పూజకు వెళ్ళడం తన దినచర్యలో ఒక భాగం, ఆ రోజు పూజకు వెళ్ళడు, గుడి మెట్లు పైన వయసు మీరిన ముసలమ్మ, చిరిగిన బట్టల్లో, చింపిరి జుట్టుతో అడుక్కుంటూ రాజయ్య కంట బడింది, అమెను చూడగానే రాజయ్య మనసు బాధ చెంది, వెంటనే తన జేబులో నుండి వంద రూపాయలు తీసి, ఆ అవ్యాపట్లుకున్న బొచ్చెలో వేసాడు ' నిండు నూరేళ్ళ చల్లగా వుండు నాయనా ' అంటూ దీవించింది అవ్య.

మరుసటి రోజు

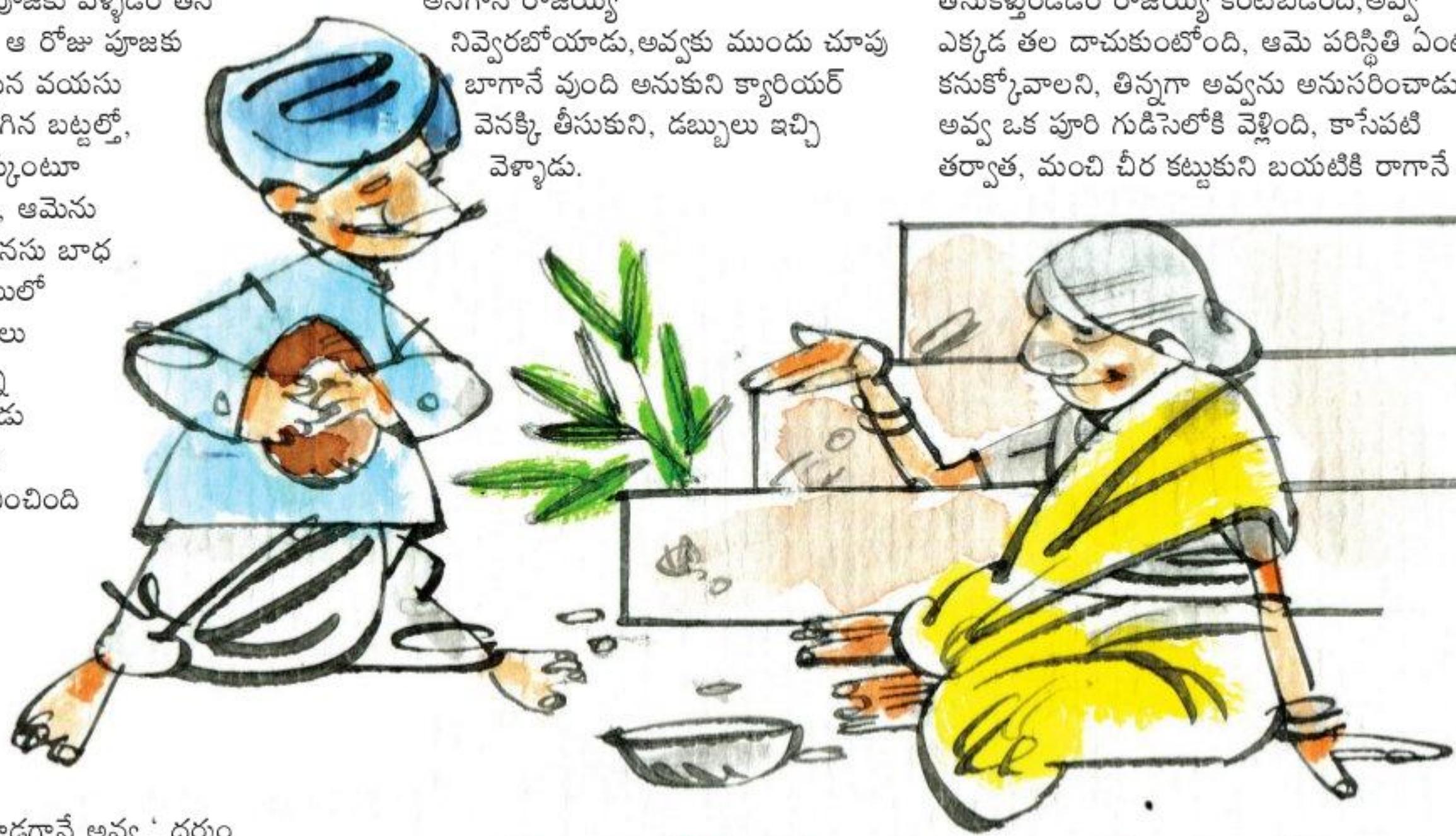
కూడా గుడికి వెళ్ళడు రాజయ్య, ఈసారికి ఒట్టి చేతులతో కాకుండా చేతిలో సంచి పట్టకెళ్ళడు, తనని చూడగానే అవ్య ' ధర్మం చేయండి బాబూ ' అంటూ అడుక్కుంది, రాజయ్య తన వెంట తెచ్చిన సంచి అవ్య చేతిలో పెట్టి ' అవ్య.. నువ్వు ఇలా చిరిగిన బట్టల్లో ఇక్కడ కూర్చోవడం నాకు నచ్చేదు, ఇదిగో ఈ చీర తీసుకో ' అన్నాడు రాజయ్య, ' నాకు వద్ద నాయనా ' అంటూ అవ్య వెనక్కి ఇవ్వగానే రాజయ్య ఆశ్రూబోయాడు, ' ఎవరైనా చిచ్చగాళ్ళకు పాత బట్టలు ఇస్తేనే కళ్ళకు అధ్యకుంటారు, కొత్త చీర కొని ఇచ్చినా వద్దంటావు ఎందుకు అవ్య ' అంటూ ముసలామె తిరస్కరానికి కాస్త విసుగు ముఖంలో చూపిస్తూ అన్నాడు రాజయ్య, ' నేను చిచ్చగత్తిను కాబట్టి చిరిగిన బట్టలతో వుంటేనే నా వత్తికి న్యాయం చేయగలను, అంతో ఇంతో డబ్బులు ఇచ్చి వెళతారు, కొత్త చీర కట్టుకుని అడుక్కుంటే పైసా కూడా పుట్టదు, పైగా పని చేసుకోవచ్చ కదా అని దెప్పిపొడుస్తారు నాయనా ' అంది అవ్య, చాలా బాగా ఆలోచించింది, అని మనసులో అనుకుని చీర వెనక్కి తీసుకుని వంద రూపాయలు వేసి వెళ్ళిపోతాడు రాజయ్య.

మళ్ళీ రోజు, చిన్న సంచి పట్టుకుని గుడికి

వచ్చాడు రాజయ్య, అవ్య అడుక్కోగానే, సంతిలో వన్న క్యారియర్ చేతిలో పెట్టి ' కడుపు మాడ్చుకుని అడుక్కుంటున్నావని, నీకోసం భోజనం తెచ్చాను, తిను అవ్య ' అన్నాడు రాజయ్య, ' నాకు వద్ద నాయనా ' అంటూ మళ్ళీ వెనక్కి ఇచ్చింది అవ్య, రాజయ్య గారికి కాస్త కోపం వచ్చింది ' నీకు చాదస్తం ఎక్కువగా వుంది ' అన్నాడు ' నేను

తినదానికి కాస్త సమయం పడుతుంది నాయనా.. ఆలోగా భక్తులు చాలామంది వెళ్ళిపోతారు, కాసులు రావు కదా ' అంది అవ్య ' నువ్వు అడుక్కుంటున్నది, తిండి కోసమే కదా' అన్నాడు రాజయ్య ' మనిషికి తిండి ఒక్కటే సరిపోదు, వంద రూపాయలు వస్తే సగం తిండికి పోను, సగం నా ఆరోగ్య భద్రత కోసం దాచుకుంటాను' అని అవ్య అనగానే రాజయ్య

నివ్వేరబోయాడు, అవ్యకు ముందు చూపు బాగానే వుంది అనుకుని క్యారియర్ వెనక్కి తీసుకుని, డబ్బులు ఇచ్చి వెళ్ళడు.

● నరిద్దుల రాజారెడ్డి

● ● ●

ఒకరోజు రాజయ్య ఏదో పనిపడి పొరుగురికి వెళ్ళాల్సి వచ్చింది, అక్కడ పని ముగించుకుని వచ్చేపొట్టికి సాయంత్రం అయింది, గుడి వద్ద అడుక్కుంటున్న అవ్య, డబ్బులన్నీ మూట కట్టుకుని తీసుకెళ్ళండడం రాజయ్య కంటబడింది, అవ్య ఎక్కడ తల దాచుకుంటోంది, ఆమె పరిస్థితి ఏంటో కనుక్కోవాలని, తిన్నగా అవ్వను అనుసరించాడు, అవ్య ఒక పూరి గుడిసెలోకి వెళ్లింది, కాసేపటి తర్వాత, మంచి చీర కట్టుకుని బయటికి రాగానే

జచ్చగత్తె దాతృత్వం

అవ్య దాతృత్వానికి మెచ్చి, వెళ్ళ కాళ్ళకు మొక్కుకున్నాడు, ఆ ఇల్లు పిల్లలు వుండడం కోసం అద్దెకు తీసుకుందని తెలుసుకున్నాడు, తను అడుక్కుని తెళ్ళి అనాధలకు పంచుతుంటే అవ్వను మెచ్చుకుని, తను కూడా తన వంతుగా పైకం అంచించి...

ఆరోజు రాజయ్య తన దినచర్యలో భాగంగా ఉదయస్తే గుడికి వెళ్ళడు, అవ్వను చూడగానే ఒకటి అడగాలనుకున్నాడు, ' అవ్య.. నీకు నా అన్నవాళ్ళ ఎవరూ లేరా? ' అనడిగాడు. ' మీరంతా ఉన్నారుగా నాయనా ' అంది అవ్య. ' మీ బంధువులు, పిల్లలు లేరా ' అని అడిగాడు. ' నాకు పెళ్ళి కాలేదు, నా దగ్గర ఆస్తి, వశ్వర్యం లేదు కదా నాయనా బంధువులు ఉండడానికి ' అని అవ్య అనగానే రాజయ్య వాస్తవమే కదా బెల్లం చుట్టూ ఈగలు వున్నట్టు, సంపాదన వుంటేనే మన చుట్టూ చుట్టూలు చేరిపోతారు, ' నిజమే. లోకం అలా తయారైంది, ఉన్నవాళ్ళకే మనుషులు ఉత్సవం అవుతారు. అంతా కలికాల మహిమ ' అని మనసులో అనుకుంటూ, అవ్య బొచ్చెలోకి వంద రూపాయలు వేసి వెళ్ళిపోతాడు.

ఆశ్ర్యంగా చూసాడు రాజయ్య, అవ్య చేతిలో ఏదో సంచి కూడా వుంది. అవ్వను అనుసరించాడు, నేరుగా ఒక పెద్ద ఇంటి దగ్గరకు వెళ్ళింది, ' అవ్య.. మంచి సంపన్నరాలు ఈ ఇల్లు ఈమెనే కాబోలు, అడుక్కుతుంచినేంత అవసరం ఏముచ్చింది ఈమెకు, చూస్తుంటే డబ్బులు బాగా ఉన్నదానిలా కనిపిస్తోంది ' అని రాజయ్య అనుకొంటుండగానే.. ఆ ఇంట్లో నుంచి కొండరు పిల్లలు వచ్చి అవ్య చుట్టూ చేరిపోయారు, బాగా గమనిస్తే ఆశ్ర్యం వేసింది రాజయ్యకు, వారందరూ అంధులు, దివ్యాంగులు, అనాధులు, వారందరికి తినుబండగాలు పంచి పెట్టి, డబ్బులు కూడా చేతిలో పెట్టడం రాజయ్య చూసి ఆశ్ర్యబోయాడు, అవ్య దాతృత్వానికి మెచ్చి, వెళ్ళ కాళ్ళకు మొక్కుకున్నాడు, ఆ ఇల్లు పిల్లలు వుండడం కోసం అద్దెకు తీసుకుందని తెలుసుకున్నాడు, తను అడుక్కుని తెళ్ళి అనాధలకు పంచుతుంటే అవ్వను మొచ్చుకుని, తను కూడా తన వంతుగా పైకం అంచించి, అనాధ పిల్లలు వుండడానికి, తనకు ఉన్న మూడిక్కులో ఒక ఇల్లును రాసి ఇచ్చి రాజయ్య కూడా దాతృత్వం చాటుకున్నాడు. అవ్య సంతోషపడింది. సమాజం రాజయ్య మంచితనాన్ని మొచ్చుకుంది.

తింట్లోన్న వ్యాఖ్య చేధ్వర్మంటున్నాయి

● మేడమ్.. నాకిప్పుడు ఎనిమిదో నెల. మే 23కి ద్వా దేవ్ ఇచ్ఛారు డాక్టర్. మే నెలలో కరోనా పీకులో ఉంటుంది. జాగ్రత్త అని చెప్పున్నారు. నాకేమో అప్పుడే దెలివరీ దేన్ అన్నారు. చాలా భయంగా ఉంది. మా అమ్మా వాళ్ళేమో పీపోచేసేలోని నర్స్ సహాయంతో ఇంట్లోనే దెలివరీ ప్లాన్ చేధ్వాం అంటున్నారు. కన్ఫ్యూజన్స్ గా ఉంది. ఏం అర్థంకావబ్బుదు. సలహా ఇవ్వగలరు.

దా॥ వేనాటి శోభ
గైనకాలజ్స్ స్కూల్ దారాబాద్

- ఎన్. దేవీక, దర్జుల్లి, నిజామాబాద్ జిల్లా.
ఫ్స్ట్ వేవ్లో కంటే సెకండ్ వేవ్లో చాలామంది గర్భిణీలు కరోనా వ్యాధి బారిన పడుతున్నారు. దీని వలన వారిలో, వారి కుటుంబంలో తల్లి, బిడ్డ ఆరోగ్యం ఎలా ఉంటాయి అని ఆందోళన, దిగులుతో ఉంటున్నారు. కాకపోతే అదృష్టం కొద్ది చాలా వరకు ఈ వ్యాధిని ముందుగానే గుర్తించి డాక్టర్ పర్యవేక్షణలో తగిన చికిత్స, జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే తీప్రమైన సమస్య లేకుండా తల్లి, బిడ్డ బయటపడొచ్చు. డాక్టరు పర్యవేక్షణ అవసరమైన రక్త పరీక్షలు చెయ్యించుకుంటూ, లక్షణాలను బట్టి సరైన మందులు వాడుతూ పోషికాపోరం తీసుకోవాలి. ఆయసం వంటి ఇంకా ఇబ్బంది కరమైన లక్షణాలు ఉంటేనే హస్పిటల్లో అడ్మిట్ అవ్వపలని ఉంటుంది. ఇక దెలివరీ విషయానికి వస్తే, ఆందోళన చెందకుండా సరిగ్గా చెకపు వెటుతూ ప్లాన్ చేసుకోవడం మంచిది. నిర్మిత డెలివరీ సమయంలో 15-20 శాతం మందిలో బిడ్డకి పెల్విస్ మార్గంలో వచ్చి మధ్యలో

ఆగిపోవడం, బిడ్డకు ఆక్రీజన్ సరిగా అందక, గర్భంలోపలే మోషన్ చేయడం, గుండె కొట్టుకోవడం తగ్గిపోవటం, పుట్టగానే ఎడవకపోవటం, తల్లిలో ఆయసం,

బీపీ పెరగటం, తగ్గటం, అధిక రక్తప్రావం వంటి సమస్యలు ఏర్పడే అవకాశాలు ఉంటాయి. హస్పిటల్ అన్ని వసతులు ఉన్నప్పుడు ఇలాంటి సమస్యలు వచ్చినప్పుడు వాటిని తగ్గ చికిత్స, అవసరమైతే ఆపరేషన్ చేయడం, ఆక్రీజన్ అందించడం, అధిక రక్తప్రావం అయితే, రక్తం ఎక్కించటానికి ఏర్పాటు చేయవచ్చు. ఒకొక్కసారి హస్పిటల్లో అన్ని ఉన్నా సమస్యను బట్టి కాంప్లికేషన్ ఏర్పడి, తల్లికాని, బిడ్డకాని ప్రాణ పాయ పరిస్థితిలోకి వెళ్లవచ్చు. మరి అలాంటప్పుడు బయటి పరిస్థితులకు భయపడి ఇంట్లోనే నర్సుతో కాన్సు చేయించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తే అంతా సజ్ఞావుగా జరిగితే మంచిదే, కానీ పైన చెప్పిన కాంప్లికేషన్ వస్తే అప్పుడు ఇబ్బంది, బాధ పడేది మీరే కదా. సెకండ్ వేవ్లో కరోనా వైరస్ ఇంట్లోనే ఉన్న సోకదని గ్యారంటి ఏమి లేదు. కాబట్టి ఆసుపత్రిలో డెలివరీకి ప్లాన్ చేసుకోవడం మంచిది. భయపడకుండా సరైన నిర్ణయం తీసుకోండి.

● డాక్టర్గారూ.. పీలియడ్లో ఉన్నప్పుడు కోవ్డ్ టీకా వేయించుకోకూడదని అంటున్నారు. కొండరేమో

అట తప్ప.. వేయించుకోవచ్చు ఏమీ కాదు అంటున్నారు. అంతా గందరగోళంగా ఉంది. వేయించుకోవచ్చో.. వేయించుకోకూడదో.. దయచేసి చెప్పగలరు.

- సుప్రజ్జ, ఇ మెయిల్ ద్వారా అందిన ప్రశ్న

కోవిడ్ టీకా తీసుకోవడానికి, పీరియడ్స్ కు ఏ సంబంధంలేదు. ఈ టీకాను నెలలో ఎప్పుడైనా తీసుకోవచ్చు. టీకా తీసుకున్న తర్వాత, దానిలో ఉండే నిర్మోణం చేసిన వైరస్, వైరస్కి సంబంధించిన ప్రోటీన్, జన్మపదార్థాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటంలో వాటిని నేశింప చేయటానికి ఉత్సవమువుతాయి. ఈ పోరాటంలో కొండరికి జర్యం, ఒట్ల నొప్పులు, నీరసం, ఇంజెక్షన్ ఇచ్చిన ప్రదేశంలో కొఢిగా వాపు, నొప్పి వంటి ఇబ్బందులు ఏర్పడతాయి. పీరియడ్స్ సమయంలో కొండరికి హార్స్‌న్ మార్గుల వలన భీడింగ్ ఎక్కువ అవడం, నీరసం, నడుంనొప్పి, పొత్తికడుపునొప్పి, వంటి లక్షణాలు ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటుంటారు. ఈ ఇబ్బందలతో పాటు.. వ్యక్తిగ్ని తీసుకున్నప్పుడు వచ్చే ఇబ్బందులు తోడయి ఇంకా నీరసం, బలహీనపడటం, వంటి సమస్యలతో బాధపడటం జరుగుతుంది. కొండరిలో పెద్దగా ఇబ్బంది ఏమి ఉండకపోవచ్చు. కాబట్టి పీరియడ్స్ సమయంలో వ్యక్తిగ్నిను వారి వారి లక్షణాలు, శరీర తత్వానికి బట్టి తీసుకోవటం మంచిది. అంతేకాని, పీరియడ్స్ సమయంలో వ్యక్తిగ్ని తీసుకోకూడదని నిబంధన ఏమి లేదు.

అనుకున్నదింక్కటి అయినది ఒక్కటి

‘నందిని! నువ్వు దిలీప్ దగ్గరకు వెళ్డానికి నేను ఒప్పుకోను’ కరాభండీగా చెప్పాడు అభిల్.

‘నా భర్త దగ్గరకు నేను వెళ్లనంటే కాదనడానికి నువ్వెవరు?’

‘నేను నిన్ను ప్రేమించాను. పెళ్లి చేసుకోవాలని అనుకున్నాను. నువ్వు కూడా నాతో బతకడానికి ఒప్పుకున్నావు’ సూటిగా ప్రశ్నించాడు అభిల్.

‘సార్! అభిల్! పెళ్లికి ముందు నిన్ను ప్రేమించాను. తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో దిలీప్తో నా పెళ్లి జరిగిపోయింది. ఇష్టం లేని కాపురం చేయలేక నీ దగ్గరకు వచ్చాను. కానీ ఇప్పుడు నా కడుపుల్లో దిలీప్ ప్రతిరూపం పెరుగుతూ ఉంది. దిలీప్ కోసం కాకపోయినా నా బిడ్డ భవిష్యత్తు కోసమైనా నేను దిలీప్ తో కలిసి బతకాలి’ తేల్చిచెప్పింది నందిని. అభిల్ కోపం కట్టలు తెంచుకుంది. ఇంట్లోని వస్తువులనీ చెల్లాచెదురుగా విసిరికొట్టాడు.

నందిని రోడ్చు మీదికి వచ్చి, ఆటో ఆఫి అందులో కూర్చుంది. దిలీప్కు ఫోన్ కలిపింది.

‘నందిని! విప్పారిన గొంతుతో పలకరించాడు దిలీప్.

‘దిలీప్! నేను నీ దగ్గరకి వచ్చేస్తున్నాను’

‘నిజంగానా? నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది!

‘నీకు మరింత సంతోషం కలిగించే విషయం మరొకటి చెప్పునా?’

‘ఎంటది?’

‘నువ్వు త్వరలోనే తండ్రివి కాబోతున్నావు. మూడో నెల. డాక్టర్ చెప్పారు’.

ఆ మాట వినగానే దిలీప్ మరింత సంబరపడిపోయాడు.

నందిని వచ్చేలోపే ఇంటిలోని వస్తువులనీ సర్దాడు. బెడ్ రూమ్ ప్రత్యేకంగా అలంకరించాడు. కాసేపటికి నందిని ఇంటికి చేరుకుంది.

‘సార్! దిలీప్! ఇక మీదట నిన్ను వదిలి ఎక్కడికి వెళ్లను’ వేడుకోలుగా చెప్పింది నందిని.

‘సీలో మార్పు వచ్చింది. నాకదే చాలు’ ఆనందంతో అన్నాడు దిలీప్.

‘నేను స్వానం చేసి వస్తాను’ అంటూ స్వానాల గదిలోకి వెళ్లింది నందిని.

‘దిలీప్! కుళాయిలో నీళ్ళు రావట్లేదు. కాస్త మోటార్ స్విచ్ ఆన్ చేస్తావా?’ అడిగింది నందిని.

కాంపోండ్ గేటు దగ్గరున్న మోటారు ఆన్ చేయబోయి గట్టిగా అరచి కుప్పకూలిపోయాడు దిలీప్. ఆ అరుపుకి ఇరుగుపొరుగు గుమిగూడారు. నందిని బట్టలు సర్దుకుంటూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది. అప్పటికే కరెంట్ ప్యాక్టో దిలీప్ ప్రాణాలు అనంత వాయువుల్లో కలిసిపోయాయి. కళ్ళ ముందే భర్త నిర్మించాడు పడి ఉండడం చూసి అక్కడిక్కుడే స్వహ తప్పిపోయింది నందిని.

● ● ●

‘సార్! మా వదిన పథకం ప్రకారం మా అన్నయ్యను చంపేసింది’ అంటూ ఇన్నెక్కర్ ముందు నిలబడి బోరున ఏడ్చింది ఒక యువతి.

‘కాస్త వివరంగా చెప్పిండి. మీరెవరు? మీ అన్నయ్యను మీ వదిన ఎందుకు చంపుతుంది?’ వివరంగా అడిగాడు ఇన్నెక్కర్.

‘నా పేరు భాను. అవిలాలలో ఉంటున్నాను. మా అన్నయ్య పేరు దిలీప్. పద్మావతిపురం లో

• పేట యుగంధర్

ఉంటున్నాడు. ఏడాడి క్రీతం మా అన్నయ్య నందిని అనే అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు. మొదటి నుండి మా అన్నయ్యతో వదిన సఖ్యతగా ఉండేది కాదు. రెండు నెలల క్రితం ఆమె మా అన్నయ్యను వదిలేసి వెళ్లిపోయింది. ఆవిడ తన స్నేహితుడు అభిల్ తో ప్రేమాయణం నడుపుతోందన్న విషయం తెలిసి పెద్దల సమక్కంలో ఇద్దరూ విడిపోవాలని నిర్లయించుకున్నారు. ఈ రోజు మా అన్నయ్య కరంట్ ప్యాక్టో చనిపోయినట్టు తెలిసి వెళ్లాను. మా వదిన ఈరోజు ఉదయం మా అన్నయ్యను వెదుకుంటూ వచ్చిందని, ఆ తర్వాతే మా అన్నయ్య చనిపోయడని స్థానికులు చెబుతున్నారు. ఆలోచించి చూస్తే మా వదినే ఈ హత్య చేయించి ఉంటుందని నా అనుమానం. మీరు ఆవిడ్ అరెస్టు చేసి ఆమె చేత నిజం చెప్పించండి’ ఇన్నెక్కర్ ను వేడుకుంది భాను.

● ● ●

ఇన్నెక్కర్ చైత్రవర్షాన్ తన టీమ్తో ఘటనా స్థలానికి వెళ్లాడు. భర్త మృతదేహం దగ్గర భోరు విలపిస్తోంది నందిని. నేరుగా మేడ పైకిక్కి ఓవర్ హెడ్ ట్యూంక్ లో ఉన్న నీటిని పరిశీలించాడు. ట్యూంకులో పావుశాతం పైగా నీళ్ళు నిల్వ ఉన్నాయి. అతని భృతుటి ముడిపడింది. మోటార్ దగ్గరకు వెళ్లి చుట్టూ పరికించి చూసాడు. ఇరుగు పొరుగుతో మాట్లాడాడు. అప్పటికే క్రూస్ టీం వాట్స్ ఇంట్లోనూ, అరుబయట మోటార్ దగ్గర

వేలిముద్రలు సేకరించారు. శవాన్ని పోస్తార్టం నిమిత్తం ఆసుపత్రికి తరలించి నందిని దగ్గరకు వెళ్ళడు ఇన్నొక్కర్.

‘నందిని గారూ! మీ భర్త చావుకు మీరే కారణం అనే అనుమానంతో మిమ్మల్ని అదుపులోకి తీసుకుంటున్నాము. దయచేసే మాకు సహకరించండి.’ చెప్పాడు ఇన్నొక్కర్.

‘నా భర్తను నేనెందుకు చంపకుంటాను?’ ప్రశ్నించింది నందిని.

‘దిలీప్ కు ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తగిలినప్పుడు మీరు ఎక్కుడున్నారు?’ అడిగాడు ఇన్నొక్కర్.

‘నేను సరిగ్గా అప్పుడే స్నానానికి వెళ్లాను. దిలీప్ గట్టిగా అరిచేసరికి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాను. కానీ అప్పటికే అతను చనిపోయి ఉన్నాడు.’

‘మీరు స్నానాల గదికి వెళ్లి, కుళాయిలో నీళ్లు రావట్లేదని, మోటార్ వెయ్యమని దిలీప్ ను అడిగారా?’ ప్రశ్నించాడు ఇన్నొక్కర్.

‘ఏమో! నాకు గుర్తుకు రావడం లేదు!’ అయోమయంగా చెప్పింది నందిని.

‘మీరు స్నానాల గది నుండి మోటార్ అన్ చేయమని చెప్పిన సంగతి మీ పక్కింట్లో ఉన్న పంకజానికి వినబడింది. మీరు మీ ఇంట్లో గట్టిగా మాట్లాడే ప్రతి సంగతీ ఆవిడకు బాగా వినబడుతుంది. మీకు గుర్తు లేకపోవడం ఆశ్చర్యంగా ఉంది. పోలీస్ స్టేషన్ రండి. అక్కడ మీకు అన్ని విషయాలను గుర్తుచేసే బాధ్యత మాది’ అంటూ లేడి కానిస్టేబుల్ వైపు చూశాడు ఇన్నొక్కర్.

● ● ●

ఆ పీధిలో ఎక్కడైనా సి.సి కేమరాలు అమర్ఖబడ్డాయేమో పరిశీలించమని కానిస్టేబుల్ను పురమాయించాడు. అభిల్ ప్లాట్ కు వెళ్లి, అతని అరెస్టు చేసి, అతని మొబైల్ ఫోన్‌ను స్టోర్స్టీస్ పరుచుకున్నాడు. అప్పటికే పోస్తార్టం రిపోర్టు అతని టేబుల్ పై స్టిడ్సంగా ఉంది. దిలీప్ మరణానికి కారణం కేవలం ఎలక్ట్రిక్ షాక్ మాత్రమే అని, మరే ఇతర కారణాలు లేవని రిపోర్ట్ లో స్పష్టంగా ఉంది.

పీధి చివర్లో ఉన్న కిరాణాకొట్లో కొత్తగా సి.సి కేమరాలు ఏర్పాటు చేశారని తెలుసుకుని వాటి పుట్టేజీ ను నిశితంగా పరిశీలించి, జోగేంద్ర అనే యువకుడిని రహస్యంగా అరెస్టు చేశాడు ఇన్నొక్కర్. కంప్యూట్ ఇచ్చిన దిలీప్ చెల్లెలు భానుకు ఫోన్ చేసి స్టేషన్ కు రఘ్నీని పిలిచాడు.

● ● ●

పత్రికా విలేకరులు పోలీస్ స్టేషన్ చేరుకున్నారు. భాను హడావిడిగా స్టేషన్ దగ్గరకు వెళ్లి, ఇన్నొక్కర్ ను కలిసింది.

‘సార్ కేసులో ఏదైనా పురోగతి లభించిందా?’ నందిని, అభిల్ తమ నేరాన్ని అంగీకరించారా?’ అంటూ అడిగింది.

‘ఈ కేసులో వారిద్దరు నిర్దోషులు అని ఇప్పుడే నిర్దారించాం. అసలు నేరస్తులలో ఒకరిని అరెస్టు చేసి, ఇంటరాగేషన్ పూర్తి చేశాం. మరొక్కరిని అరెస్టు చేసి విచారించాల్సి ఉంది’ అన్నాడు ఇన్నొక్కర్.

‘నందిని, అభిల్ కాకుండా వేరే నేరస్తులు ఉన్నారా? ఎవరు వారు??’ ఆశ్చర్యంగా అడిగింది భాను.

‘మొదటి నేరస్తుడు నీ బాయి ఫ్రెండ్ జోగేంద్ర, రెండవ నేరస్తురాలు స్వయంగా మీరే.

‘కానిస్టేబుల్! ఈవిడను అరెస్టు చేయండి!!’ అంటూ గట్టిగా గర్జించాడు ఇన్నొక్కర్.

‘ఇన్నొక్కర్ గారూ! మీరు పొరబడుతున్నారు. నాకు ఈ హత్యకు ఎటువంటి సంబంధం లేదు’ గట్టిగా అరిచింది భాను.

‘దిలీప్ హత్యలో మీ ఇద్దరి ప్రమేయం ఉందని చెప్పడానికి నా దగ్గర స్వప్షమైన సాఖ్యాధారాలూ ఉన్నాయి’ అన్నాడు ఇన్నొక్కర్. భాను ముఖం తెల్లగా పాలిపోయింది. కేసు కీలక మలుపు తిరగడంతో అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. ప్రైస్ వాళ్లు ఇన్నొక్కర్ ను చుట్టుముట్టారు. ఇన్నొక్కర్ ప్రైస్ వాళ్లను ఉద్దేశించి, చెప్పడం మొదలుబెట్టాడు.

‘నందిని, దిలీప్ ఇద్దరూ భార్యాభర్తలు. నందిని పెళ్లికి ముందే ఆభిల్ ను ప్రేమించింది. కానీ ఆభిల్ అప్పటికి ఉద్దేశ్య ప్రయత్నాల్లోనే ఉన్నాడు. పెళ్లి చేసుకున్నా పెళ్లాన్ని పోషించలేని స్తితి అతనిది. తండ్రి బలవంత పెట్టడంతో, తప్పనిసరై ఏడాది క్రితం దిలీప్ ను ఇష్టం లేని పెళ్లి చేసుకుంది నందిని. కానీ వారిద్దరికి సయోద్య కుదరలేదు. అద్దప్పం

భర్తను వటిలేసి పస్తే తనని పెళ్లచేసుకుని పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటానని నందినిను వేడుకున్నాడు అభిల్. నందిని చాలా సంతోషపడింది. తనకు విడాకులు ఇవ్వవలసింగా దిలీప్ ను కోరింది. మొదట్లో దిలీప్ పుష్కర్కోలేదు. కానీ పెళ్లకి ముందే నందిని అభిల్ ను ప్రేమించిందని, ఇష్టం లేని పెళ్లచేసుకుందని తెలుసుకున్నాడు.

కొద్ది ఆ తర్వాత అభిల్ కు మంచి కంపెనీలో ఉన్నోగం వచ్చింది. భర్తను వదిలేసి పస్తే తనని పెళ్లచేసుకుని పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటానని నందినిను వేడుకున్నాడు అభిల్. నందిని చాలా సంతోషపడింది. తనకు విడాకులు ఇవ్వవలసింగా దిలీప్ ను ప్రేమించిందిగా దిలీప్ ను కోరింది. మొదట్లో దిలీప్ ఇష్టం లేని పెళ్లి చేసుకుందని తెలుసుకున్నాడు. ఆమె కోరిక మేరకు ఇద్దరూ విడిపోవాలని నిర్దయించున్నారు. నెల రోజుల క్రితం పెద్దల సమక్కిలో అగ్రమెంట్ రాసుకుని ఇద్దరూ విడిపోవారు కూడా. అప్పటి నుండి అభిల్ సపోర్ట్లో ఒక వరిగ్రంగ్ ఉమ్మెన్స్ హస్టల్లో ఉంటోంది నందిని. మంచి రోజు చూసి, ఇద్దరూ పెళ్లచేసుకోవాలని నిర్దయించున్నారు. నిన్ననే ఆమె గర్జువతి అని, దిలీప్ ప్రతిరూపం తన కడుపులో పెరుగుతుందని తెలుసుకుంది. ఆ విప్పయం అభిల్ కు చెప్పింది. నలుసును తెలుసుకున్నాడు. విచారిస్తే తెలిసింది అతను భానుకు బాయి ఫ్రెండ్ అన్ని అభిల్ ను పెళ్లించింది. కానీ పోలీస్ రిపోర్ట్ ఇవ్వవలసింగా భానుపై ఒత్తిడి తెచ్చారు. దాంతో భాను ఇరకాటంలో పడింది. జోగేంద్రకు ఫోన్ చేసి సలహా అడిగింది.

ప్రయోజనం ఏమిటి?’ అడిగాడు ఒక రిపోర్టర్.

‘దిలీప్ నుండి నందిని విడిపోయింది కాబట్టి, దిలీప్ మరజిస్తే అతని పేరు మీదున్న ఆస్తిని తాను హస్తగతం చేసుకోవచ్చని భావించింది అతని చెల్లెలు భాను. ఆ ఆలోచనతోనే దిలీప్ ను చంపడానికి పథకం వేసింది. దిలీప్ ఆఫీసుకు వెళ్లిన సమయం చూసి, తన బాయి ఫ్రెండ్ జోగేంద్ర ద్వారా ఏర్పాట్లు చేసింది. మేడపైనున్న ఓవర్ హాప్ వాటర్ ట్యాంక్ నుండి నీళ్ల రాకుండా గేట్ వాల్యూ ఆఫ్ చేయించింది. అతను చనిపోయాడని తెలిసిన వెంటనే హాటాహుబిన అక్కడకు వెళ్లింది. ప్రమాదవశాత్తూ జరిగినట్లు అందర్నీ నమ్మించి దిలీప్ దహన క్రియలు చేసి, చేతులు దులుపుకుండా మని భాను భావించింది. కానీ అప్పటికే అక్కడ

1	2				3		4	5	
6				7			8		
9			10						
					11				12
13	14				15		16		
				17		18			
19			20		21		22	23	
24			25			26			
27					28				
29			30		31				

ఆధారాలు

అడ్యం

- ఉన్నిరికాయ (4)
 - గడ్డిపువ్వులు (5)
 - సమర్థుడు (2)
 - జోడీ, చెప్పుల జత (2)
 - గొంతులో గరగర, పొడిగ్గ (2)
 - ఈ పజిల్లో అడ్యగితలు కానివి (6)
 - అల్యూమినియం(4)
 - పల్లె ప్రజల వ్యవహారంలో రంగూన్ (2)
 - తోడబుట్టిన వాడు (2)
 - మండూకం (2)
 - దురద (2)
 - హిరణ్యకృష్ణపుని వధించిన విష్ణువు అవతారం (7)
 - సింగడి భార్య (2)
 - యజ్ఞం (2)
 - హరతి (3)
 - కంసుని రాజధాని (3)
 - వాకిలి క్రింది భాగం (3)
 - గుంజ, స్తంభం (2)
 - దోసలు కాల్చే ఇనుపరేకు (2)
 - చుట్టులు (4)
- నిలువు**
- అంత్య నిష్ఠరం కంటి మేలైనది (5)

- శంత, తాటి, కొబ్బరిచెట్ల కొమ్ములు (8)
- మీరు పూరిష్టన్నవి (3)
- చూచు, ప్రసవించు (2)
- అంతర్జాతీయ బేడ్మీంటన్లో తెలుగుతేజం (8)
- నమస్కారం (2)
- గీరగా ఉండే దేవభాష (3)
- రామపత్ని (2)
- తాబేలు వీపు (2)
- గండద్వయంతో వీరాధివీరుడు (6)
- పాడ (5)
- ప్రపంచ ప్రసిద్ధ జలపాతం (4)
- కీడు (2)
- మంగళసూత్రం (2)
- వంపులు తిరిగిన శిరోజాలు (4)
- బోల్రా కొట్టిన శకటం (2)

పదశోధన - 627 జవాబు									
1	అ	ప	2	రా	ధం	3	వి	మా	త
ల్లు		తి		శ్చ	శా	నం		ప	స
పె	ష్టు	రి			బా		దు	రు	న
నీ			మీ	నా	క్షి			పం	క
పీ	కా	ణా		సి		ము	జా		ర్త
టీ	టు		18	క	స్తా	త్తు	గా		
శ		పా	క్షు			వ		శ్రీ	శ్రీ
ని		ము		తు	మ్యె	ద			మం
23	ఈ	ను		పా	24	ల	గా	య	తు
జీ	ము	దు	కా	కి	27	రా	జు		డు

• పెద్దల మాట

వేమన మాట

చదివి చదివి కొంత చదువంగ చదువంగ
చదువు చదివి యింక జదువు చదివి
చదువు మర్కుములను చదువలేదయ్యెను
విశ్వదాభిరామ వినురవేము

అర్థం చేసుకోలేని చదువు ఎంత చదివినా వ్యర్థము

• పదవినోదం

గడులలో అప్పువ్వస్తంగా
జిచ్చిన అక్షరాలను నర్చెన
వరుసలో పదాలుగా
అమర్ఖుండి. గడులలో
వృత్తాల నదుమ జిచ్చిన
అక్షరాలతో వచ్చే
అర్థపంతమైన పదబంధాన్ని
కనుక్కోండి.

1	బా	ల	ర	వి	త్తా
2	ద	నా	లు	వర	
3	పి	ద	త్తాం	తి	కో
4	య	ల	శ్రీ	తి	

పదవినోదం జవాబులు

శం

శ్చ

త్తాం

య

ఏ

ఏ

1					
2					
3					
4					

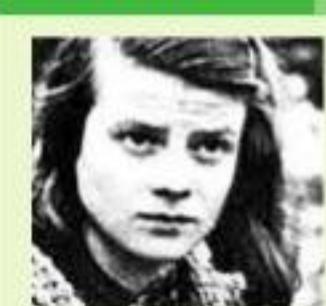
సుడోకు - 389

9	7	3	6	4	1	8
2		5		3	9	6
3		9	4			
5					6	4
6		7	3	8	5	2
8	5	1		4		
9	7				4	3
3	4			1		
1			9		7	8

సుడోకు - 388

2	6	3	4	5	1	9	8	7
8	1	9	2	6	7	5	4	3
7	4	5	9	8	3	2	6	1
5	2	4	7	1	6	3	9	8
1	3	7	8	4	9	6	2	5
9	8	6	5	3	2	7	1	4
3	7	2	1	9	4	8	5	6
6	5	1	3	2	8	4	7	9
4	9	8	6	7	5	1	3	2

• మననం

మన వల్ల వేలాది
మంది ఔత్తన్యం
పాంది
కార్యచరణలోకి
ఓగడం కన్నా ఏం
కావాలి? దాన్ని
మించిన సార్థకత
ఏమి ఉంటుంది ఈ
జీవితానికి?

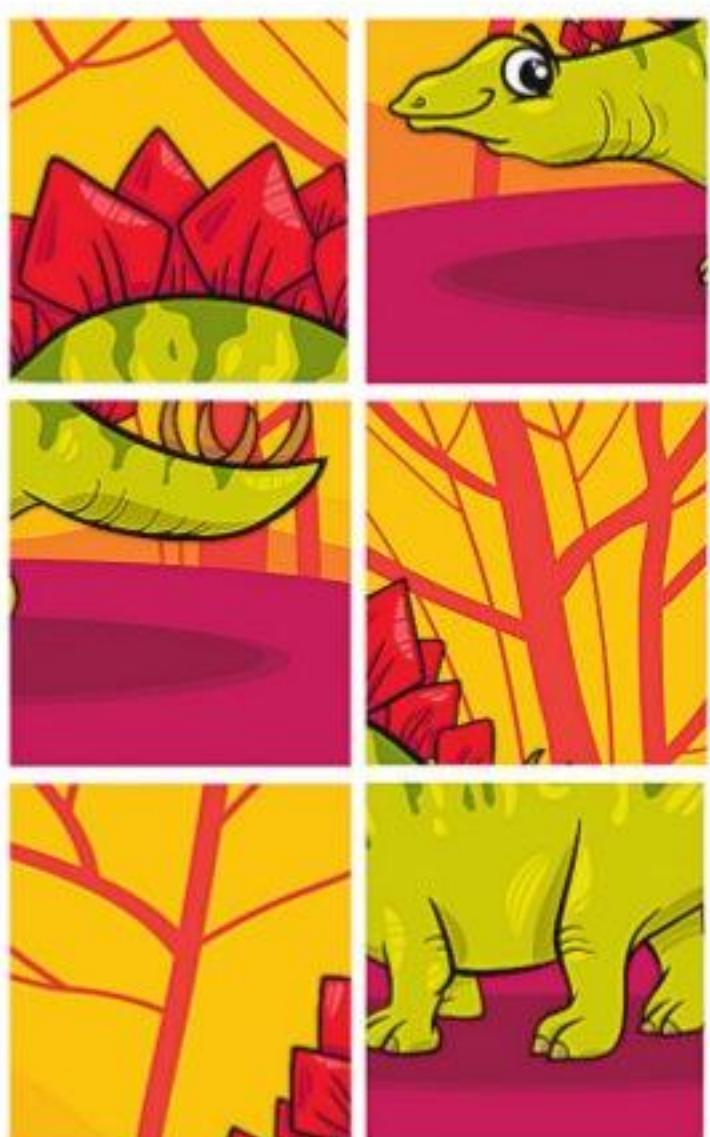
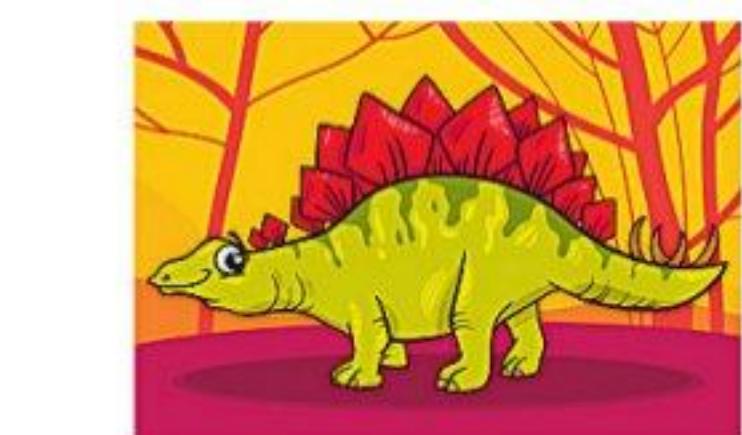
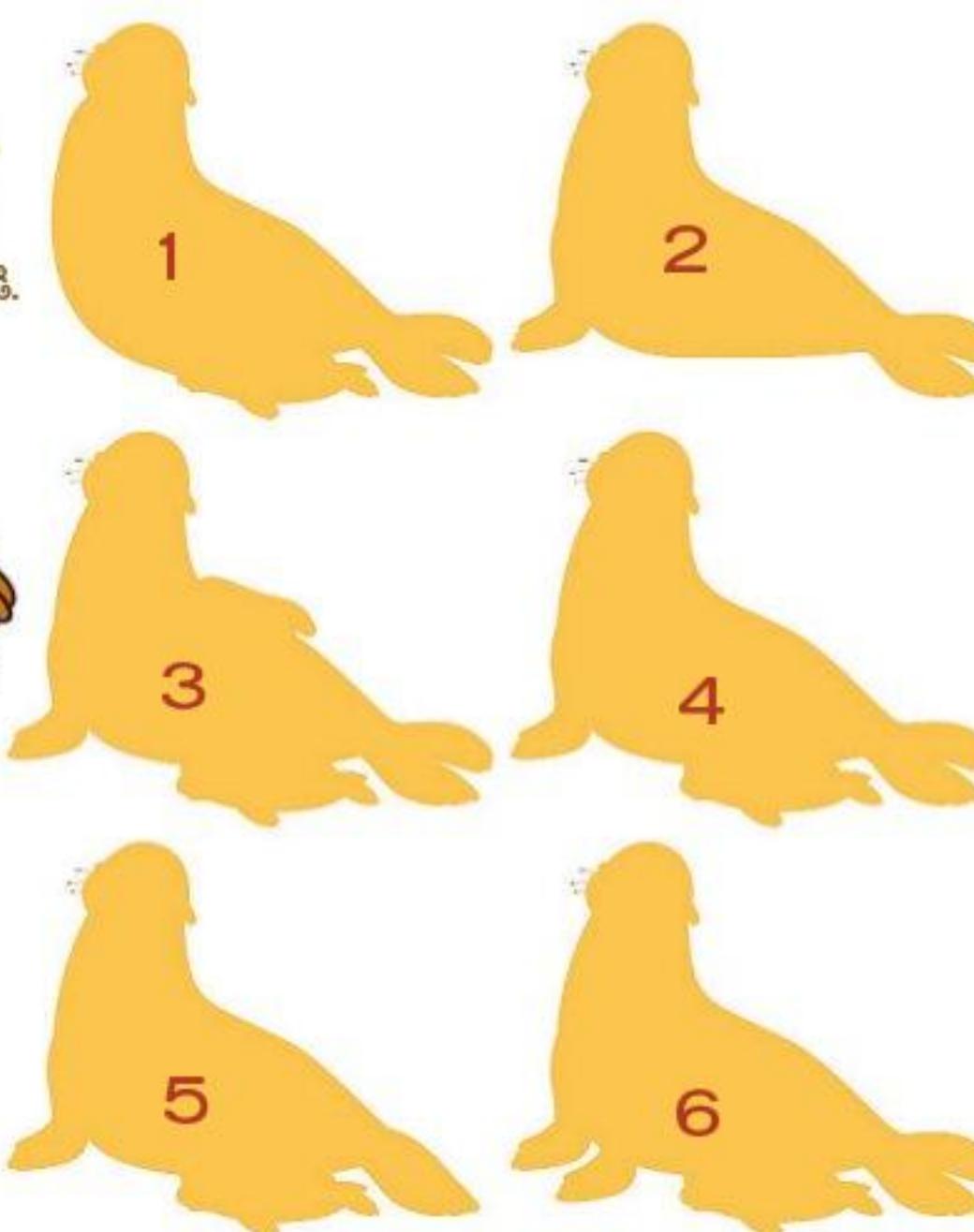
- నాట్హి పొల్,
షైటోజ్ (జర్డ్స్) ఉద్యమకాలిణి.

జననం:
9 ఫె. 1921
మరణం:
22 ఫిబ్రవరి, 1943

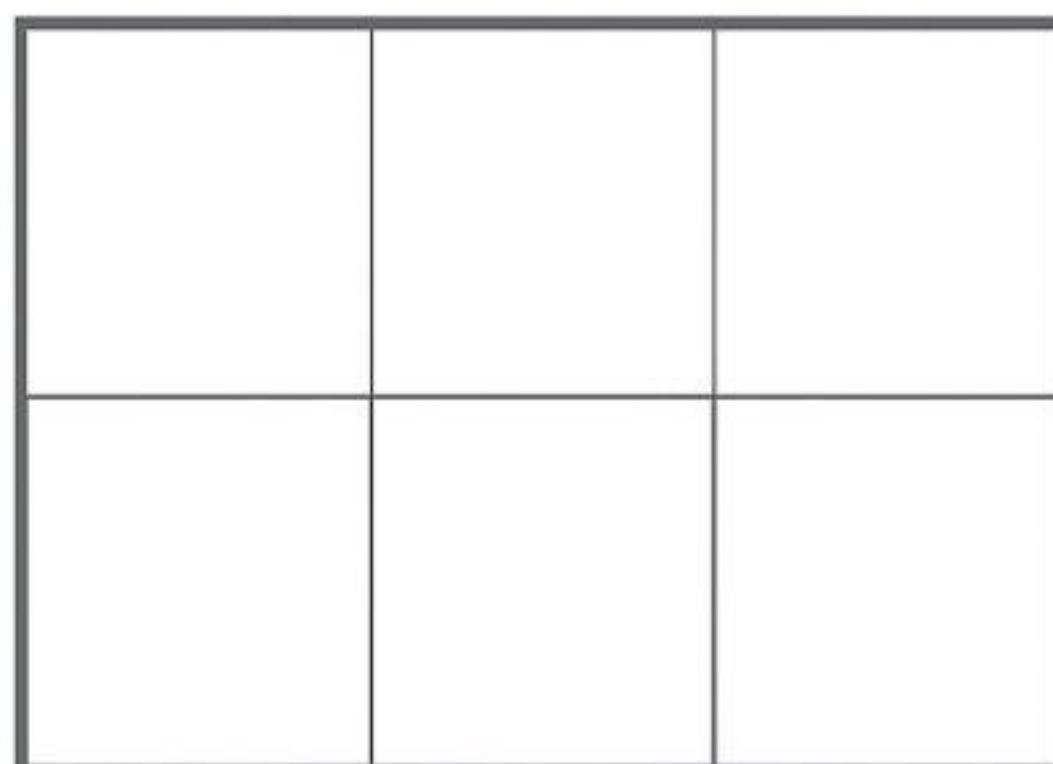
అది ఏమిటి?

పక్కనున్న సీల్ ఆధారంగా
దాని పక్కనున్న సీడలలో
సరైన సీడ ఏదో కనిపెట్టండి.

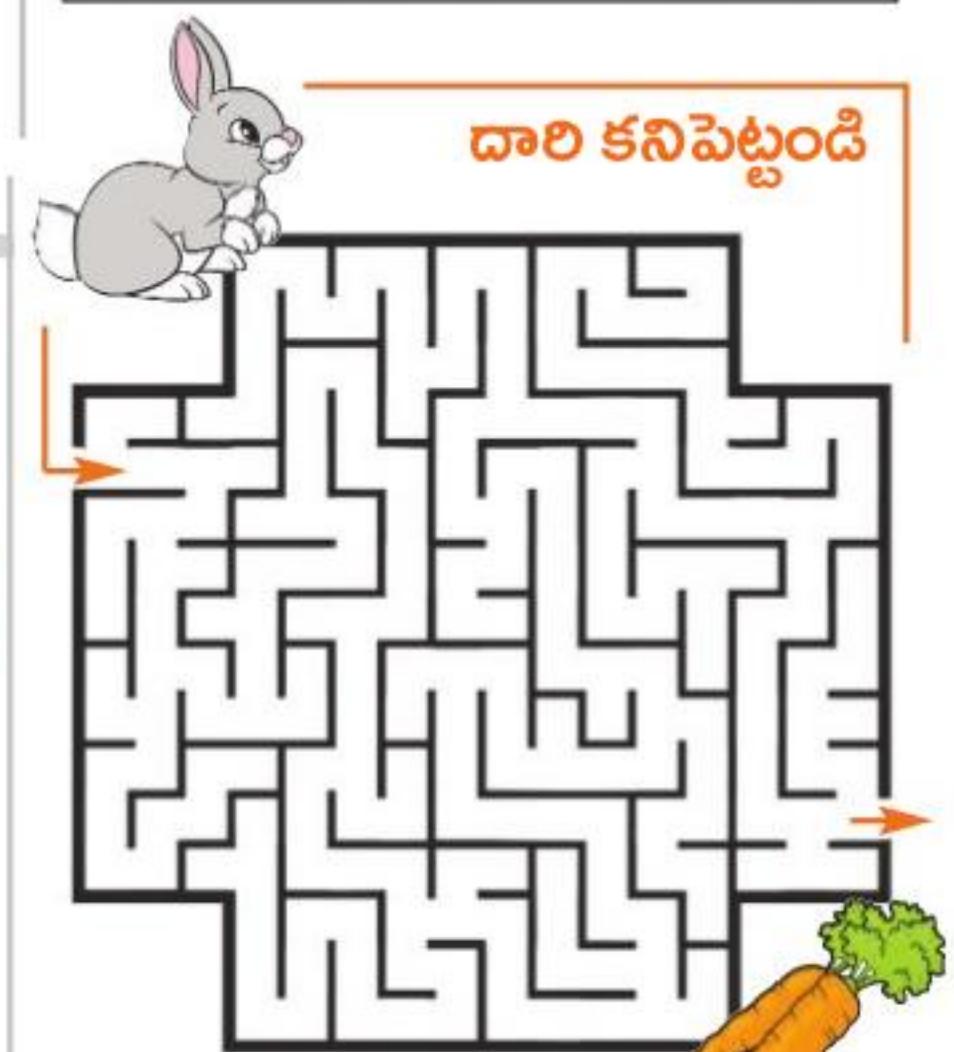

కనిపెదదాం

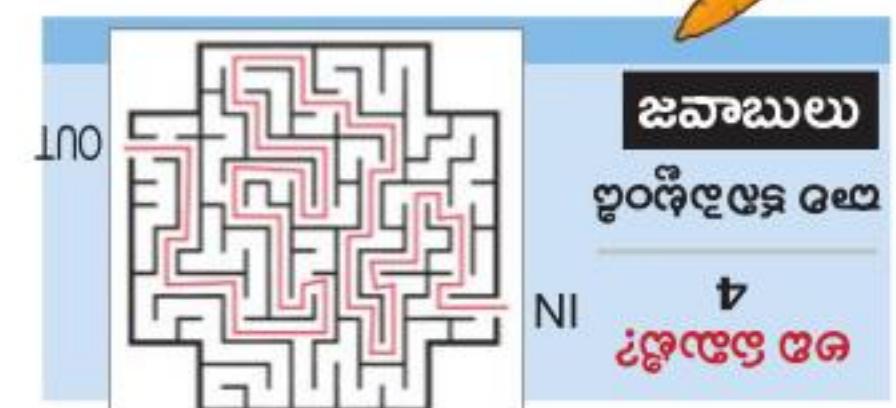
కింద ఉన్న ఖాళీ బ్లాక్లలో ఎడమవైపు ఉన్న పేపర్
కబింగ్లలో ఏది సరైనదో చూసి అతికించండి.

రంగులు
వేయండి

దారి కనిపెట్టండి

జవాబులు
ఉంణిఇంగ్ ఉల్ల

4
ప్రాణ్ల జళ

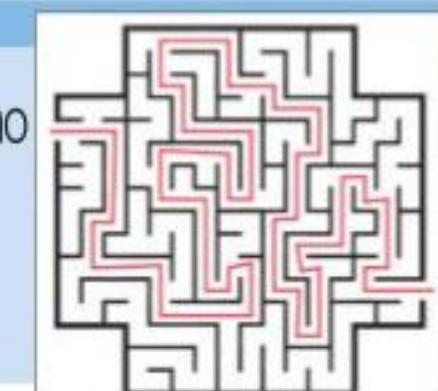

కట్
చేయండి...
అతికించండి

OUT

IN

మేఘం: (ఆశ్వని, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ఇంతకాలం పడిన శ్రుతి ఫలిస్తుంది. నిరుద్యోగుల యత్నాలు సానుకూలం. చిన్ననాటి మిత్రుల నుంచి ఆహోనాలు అందుతాయి. వ్యవహారాలలో విజయం. కొన్ని వివాదాల నుంచి బయటపడతారు. ఇంటి నిర్మాణాల చేపడతారు. ఆలయాలు నందర్శిస్తారు. వ్యాపారాలు విస్తరిస్తారు. కొత్త పెట్టుబడులు అందుతాయి. ఉద్యోగాలలో నూతన హేదాలు. కళారంగం వారికి కొంత అనుకూల నమయం. వారం మధ్యలో ఆశ్రి వివాదాలు. ఆరోగ్య నమస్కరణ. ధనవ్యయం. ఎరువు. పనుపు రంగులు. ఉత్తరదిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. సూర్యార్థాధన మంచిది.

వ్యపథం: (కృత్తిక 2,3,4 పా., రోహిణి, మృగశిర 1,2 పా.)

ఆర్థిక పరిస్థితి గతం కంటే మెరుగ్గా ఉంటుంది. నస్సిపొతుల సాయం అందుతుంది. వ్యవహారాలలో విజయం. శుభకార్యాలపై ఇంట్లో చర్చిస్తారు. విద్యార్థులకు శుభవార్దులు అందుతాయి. వాహనాలు. ఆభరణాలు కొంటారు. చిన్ననాటి మిత్రులను కలుసుకుని ఉత్సాహంగా గడువుతారు. వ్యాపారాలలో వివాదాలు నర్సుకుటాయి. ఉద్యోగాలలో నూతనీత్సాహం. పనిభారం నుంచి విముక్తి. రాజకీయవర్గాలకు ఉత్సాహవంతంగా గడుస్తుంది. వారం చివరిలో వ్యయప్రయాసాలు. బంధువులతో తగాదాలు. ఎరువు. ఆకుపచ్చ రంగులు. దక్షిణదిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. శ్రీరామ ధ్యానం మంచిది.

మధునం: (మృగశిర 3,4, ఆరుభ్ర, పునర్వసు 1,2,3 పా.)

ఆర్థిక లావాదేవీలు ఆశాజనకంగా ఉంటాయి. నస్సిపొతుల నుంచి ఆహోనాలు రాగిలవు. ఇంటిలో శుభకార్యాలపై ప్రస్తావన, హడావిడి. కొన్ని వివాదాలను అత్యంత నేర్చుగా పరిష్కరించుకుంటారు. ఒక ముఖ్య నిర్దిశయం తీసుకుంటారు. విద్యార్థుల ప్రతిభ వెలుగులోకి వస్తుంది. వాహనాలు. గృహం కొనుగోలు చేస్తారు. ఆశ్చేర్యుల అదరణ పొందుతారు. వ్యాపారాలు కొత్త పెట్టుబడులతో ఉత్సాహవంతంగా ఉంటాయి. ఉద్యోగాలలో ఒడిదుడుకులు అధిగమిస్తారు. పాలిత్రామికరంగం వారికి అన్నింటా విజయ వంతంగా ఉంటుంది. వారం మధ్యలో ధనవ్యయం. కుటుంబంలో చికాకులు. అనారోగ్యం. పనుపు. నేరేడు రంగులు. తూర్పుచిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. ద్వాదశ జ్యోతిశ్శిలింగ స్తోత్రం పలించండి.

కర్కాటకం: (పునర్వసు 4 పా., పుష్యమి, అశ్మేష)

పనులు విజయవంతంగా సాగుతాయి. బంధువులతో సమ్ముత నెలకొంటుంది. నస్సిపొతుల సాయం అందుతుంది. ప్రముఖుల నుంచి ముఖ్య సమాచారం అందుకుంటారు. వాహనయోగం. ఒకప్రకటన నిరుద్యోగులకు వరంగా మారను స్వచ్ఛి. ఇంటి నిర్మాణయత్నాలు ముమ్మురం చేస్తారు. దైవకార్యాలు చేపడతారు. వ్యాపారాలు లాభసాటిగా ఉంటాయి. ఉద్యోగాలలో కొండిపొతులతో ఇంట్లో అంతిమింట్లు రాగిలవు. కళారంగం వారికి ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది. వారం ప్రారంభంలో అనారోగ్యం. కుటుంబసభ్యులతో తగాదాలు. తెలుపు. గులాబి రంగులు. పశ్చిమదిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. మహాలక్ష్మీ అష్టకమ్ పలించండి.

సింహం: (ముఖు, పుజ్ఞ, ఉత్తర 1 పా.)

ఇంటిలో సంతోషకరమైన వాతావరణం నెలకొంటుంది. పనులు సకలంలో పూర్తి చేస్తారు. సంఘులో విశేష గౌరవముర్యాదలు పొందుతారు. ఆశ్చేర్యుల విత్తులు. బంధువులతో వివాదాలు కొంత పరిష్కరించుకుంటాయి. వ్యాపారాలు లాభసాటిగా ఉంటాయి. ఉద్యోగాలలో కొండిపొతులతో ఇంట్లో అంతిమింట్లు రాగిలవు. కళారంగం వారికి ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటుంది. వారం ప్రారంభంలో అనారోగ్యం. కుటుంబసభ్యులతో తగాదాలు. తెలుపు. గులాబి రంగులు. పశ్చిమదిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రాలు పలించండి.

కన్య: (ఉత్తర 2,3,4 పా., హాప్త, చిత్త 1,2 పా.)

కొత్త పనులు ప్రారంభస్తారు. విద్యార్థులు అనుకున్న లక్ష్మీలు సాధిస్తారు. ప్రముఖుల నుంచి అందిన సమాచారం ఉత్సాహస్తుంది. బంధువులతో వివాదాల తీర్మాని. కొన్ని ఆశయాలు నెరవేరతాయి. సోదరులతో ఉత్తరప్రత్యుత్త రాలు. వాహనయోగం. ఇంతకాలం పడిన శ్రుతి కొలిక్కి వస్తుంది. వ్యాపారాలు మరింతగా ఉంటాయి. ఉద్యోగాలలో కొన్ని హేదాలు దక్కివచ్చు. పాలిత్రామికరంగాలకు విశేష యాగాయికంగా ఉంటుంది. వారం మధ్యలో ధనవ్యయం. కుటుంబసభ్యులతో వివాదాలు. స్వల్ప అనారోగ్యం. పనుపు. ఎరువు రంగులు. తూర్పుచిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. దక్షిణామూర్తి స్తోత్రాలు పలించండి.

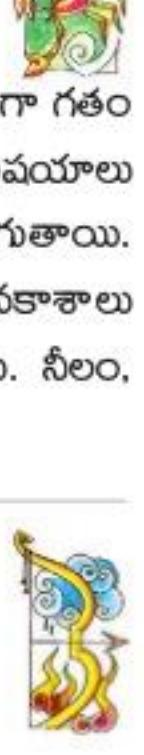
30 సాక్షి ఫన్డె :: ఆదివారం, 9 మే 2021

తుల: (చిత్త 3,4, స్తోత్ర, విశాఖ 1,2,3 పా.)

చేపల్ని కొన్ని పనులు అనుకున్న లీపిలో పూర్తి చేస్తారు. బంధువులతో ఆనందంగా గడువుతారు. కొన్ని వివాదాల నుంచి బయట పడతారు. ఆలోచనలు కార్యరూపం దాలుస్తాయి. ఆర్థికంగా కొంత ప్రగతి ఉంటుంది. వాహనాలు. భూములు కొంటారు. వ్యాపారాలు కొంత విస్తరిస్తారు. ఉద్యోగాలలో మీ సత్తా చాటుకుని గుర్తింపు పొందుతారు. కళాకారులకు ప్రోత్సాహకరమైన కాలం. వారం చివరిలో ఆరోగ్య నమస్కరణ. ఆపుల నుంచి ఒత్తిడులు. ఆకుపచ్చ రంగులు. గచ్ఛేషిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. గచ్ఛేషిశ స్తోత్రాలు పలించండి.

పూసైకం: (విశాఖ 4 పా., అనుమాధ, జ్యోత్ప)

ముఖ్యమైన వ్యవహారాలు సాధిగా సాగుతాయి. కుటుంబసభ్యులతో వివాదాలను పరిష్కరించుకుంటారు. స్తోత్రాలు వివాదాల నుంచి గల్పికుతాయి. సంఘులో గౌరవప్రతిష్ఠలు పెరుగుతాయి. ఇంటి నిర్మాణయత్నాలు అనుకూలిస్తాయి. ఆర్థికంగా గతం కంటే మెరుగ్గా ఉంటుంది. పరిస్థితులు అనుకూలిస్తాయి. సన్నిపొతులతో ముఖ్య విషయాలు చర్చిస్తారు. సేవాకార్యరూపమూలలో పాల్గొంటారు. వ్యాపారాలు లాభసాటిగా సాగుతాయి. ఉద్యోగాలలో అదనపు బాధ్యతలు కొంత తగ్గవచ్చు. కళాకారులకు ఉపాంచించి అవకాశాలు దక్కుతాయి. వారం ప్రారంభంలో బంధువులతో విభేదాలు. ఆరోగ్య నమస్కరణ. నీలం, నేరేడు రంగులు. దక్షిణదిశ ప్రయాణాలు అనుకూలం. లక్ష్మీ స్తోత్రాలు పలించండి.

ధనస్కాంపం: (ముఖ, పుర్వాభాద్ర, ఉత్తరాభాద్ర 1 పా.)

పనులు సకాలంలో పూర్తి చేసి మీ సత్తా చాటుకుంటారు. ఆర్థిక పరిస్థితి గతంతో పోల్చుకుంటే కొంత మె

మూత్రికి ప్లాస్టిక్ కాదు

ముక్కుకి క్లిప్!

కనుముక్కు తీరు పట్ట కాన్ఫెన్స్‌గా ఉండనిదెవరు? మొహనికి అందాన్నిచ్చేవి అవే కదా! ముఖ్యంగా ముక్కు. అమ్మా, నాన్న ఇచ్చిన పోలికనూ ప్లాస్టిక్ సర్జరీతో సరిచేసుకోగల ప్లాస్టిక్. అందుకే సినిమా తారల నుంచి సామాన్యాల దాకా కోట్టే ముక్కుంటే క్రేజ్. ఇప్పుడు ఆ ముక్కు కోసం మొహనం మీద కోత లేకుండా ముక్కుకో క్లిప్ తగిలిస్తే చాలు. అదే నోన్ లిప్స్ ర్ట్రిప్ క్లిప్.

ఎన్.. ఈ ఎలక్ట్రిక్ లిఫ్ట్‌అంగ్ క్లిప్ స్ట్రైటిసింగ్ నోన్ ఫీపర్.. ముక్కు నిర్మాణానికి అనుగుణంగా రూపాందిన ప్రాథీషనల్ డివైజ్. దీన్ని ముక్కుకి అడ్డెట్స్ చేసుకోవడం చాలా సులభం. శాయిన్ తీసుకోవడంలో ఇబ్బంది.. ఎటువంటి సైడ్ ఎఫెక్స్ ఉండవు.

ఈ నోన్ కరెక్టర్లోని యునిక్ స్ట్రిప్ (ప్రత్యేకమైన నిర్మాణం) సమర్థవంతంగా పనిచేసి ముక్కు రూపాన్ని అందంగా మార్చేస్తుంది. ఖరీదైన ప్లాస్టిక్ సర్జరీ అవసరం లేకుండా, నొప్పి తెలియకుండా ముక్కుని సరిచేయడంలో ఈ క్లిప్ ను మించిన సాకర్యం లేదు. దీన్ని ఇంట్లోనే కాదు, అఫీస్‌లో, ప్రయాణాల్లో, మరే ఇతర పనులు చేస్తున్నప్పుడైనా సరే నిశ్చింతగా యూఅచ్ చేసుకోవచ్చు. రోజుకు 10 నుంచి 30 నిమిషాల పాటు ఉపయోగించాలి. ఇది బ్యాటుల్లా సాయంతో పని చేస్తుంది. ఈ క్లిప్ ముందు భాగంలో (చిత్రాన్ని గమనించినట్టతే) పైన ఒక బటన్, కింద ఒక బటన్ ఉంటాయి. వాటిలోనే బ్యాటులు వేసుకోవాలి. వాటిని ప్రైస్ చేసుకుని ముక్కుకు సరివదే విధంగా అడ్డెస్ట్ చేసుకోవచ్చు. పైభాగంలో ఉన్న బ్యాటు కవర్ కిందనే.. వైబ్రేషన్ అన్/అఫ్ బటన్ ఉంటుంది. పై బటన్ తిన్నగా లోపలి భాగంలో రెండు వైబ్రేషన్ పార్ట్లు ఉంటాయి. మెటల్ ఎలక్ట్రిక్ పీన్స్తో రూపాందిన స్టైల్ లెన్ స్టీల్ కంపార్ట్మెంట్.. ముక్కుని పట్టి ఉంచడానికి సహకరిస్తుంది. దీని ధర 22 డాలర్లు. అంటే సుమారుగా 1,600ల రూపాయలు.

రాయున్‌బెరీ మూరంషెన్‌లు

ప్రకృతిని మంచిన అల్స్ ఉంటుందా? పర్యాతాలతో పశ్చాలీ అడించింది. రంగుల్లో ముంచేసింది. ఇంగ్రచావం కీండ కెప్స్‌సింది. కన్స్యూర్ కుండా చూసిన దృశ్యంగా మరిచేసింది. కీటిని రెయిన్‌బెరీ మూరంషెన్‌లు లంటారు. పైనాలర్చిన రూబంగ్‌స్ డాంగ్‌సియా లాళ్చండ్‌సామ్ జియోలజికల్ ప్లార్ట్‌లో ఉన్నాయి. ప్రపంచంలో తమ్ముక చూడడగ్గ ప్రదేశంగా పేరుపొందాయి. యమసెస్క్ కూడా 2009లో బీన్‌పర్ట్‌హాలిఫెజ్ లైట్‌గా గుర్తించింది.

